آشنایی با کشورهای جهان

تایلند

محمود رضا برازش

برازش، محمود رضا ، ۱۳٤۱

تایلند/ گردآوری و تنظیم محمودرضا برازش - مشهد انتشارات آفتاب هشتم، ۱۳۸۹

۲۰۰ ص: نقشه (رنگی) - ۵۰و۴۹

شابک جلد شومیز: ۴-۳۸-۲۸۳۹-۹۶۴-۹۷۸ ISBN 978-964-2839-38-4

شابک جلد سخت: ۱-۳۹-۲۸۳۹-۹۶۴-۹۷۸ ISBN 978-964-2839-39-1

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیپا (فهرست نویسی پیش از انتشار).

۱.تایلند الف. محمود رضا برازش، ۱۳۴۱. ب انتشارات آفتاب هشتم. ج. عنوان

DS ۵۶۳/۵/ب۴ت۲ ۱۳۸۹ ۹۵۹/۳

کتابخانه ملی ایران ۲۰۱۰۳۹۵

آشنایی با کشورهای جهان

تایلند

محمود رضا برازش

با همکاری: آسیه پوراقبال - مینا کریمی - رویا یداللهی

صفحه آرا : جبیبه هاشم زاده

چاپ اول: ۱۳۸۹

۵۰۰۰ نسخه رقعی

چاپ: دقت ۳۱۲۵۰۵۲

شابک جلد شومیز: ۴-۳۸-۲۸۳۹-۹۶۴-۹۷۸

شابک جلد سخت: ۱-۳۹-۲۸۳۹-۹۶۴-۹۷۸

قیمت جلد شومیز: ۶۰۰۰۰ریال

قیمت جلد سخت: ۷۰۰۰۰ ریال

انتشارات آفتاب هشتم. مشهد- صندق پستی ۹۱۳۷۵-۱۸۸۶

تلفن دفتر: ۰۵۱۱-۸۴۳۸۱۳۲ فروشگاه: ۰۵۱۱-۲۲۲۴۷۱۹

فهرست

پیشگفتار

انسان از همان آغاز خلقت نیازمند آن بوده که محیط اطراف خود را بشناسد. یافتن غذا، مصون ماندن از گزند حیوانات و مقابله با سرما و گرما و دیگر موارد مشابه، از نیازهای اولیه‌ای است که انسان با آن مواجه بوده است. در ابتدا، جوامع به صورت قبیله‌ای و کوچ‌نشین بودند. آنها در ایام مختلف سال در مکاَن‌های خاص توقف میکردند و پس از مدّتی به راه خود ادامه میدادند. در این بین، مسیر راه و مکان‌های توقّف را بررسی و بهترین را انتخاب میکردند. با ایجاد روستاها و شهرها، به مرور انسان‌ها در یک نقطه ساکن شدند.

در طول تاریخ گروهی از ساکنان شهرها و روستاها به دلایل مختلف به سفر پرداختند. برخی از آنان حاصل تجربیّات و یافته های خود را از این سفرها ثبت کردند. بعضی از این نوشته‌ها در قالب سفرنامه و شکل‌های مختلف نوشتاری اکنون در دسترس است.

با پیشرفت روزافزون علم و توسعهٔ ناوگان حمل و نقل، هر روزه بر تعداد سفرها و مسافران افزوده می‌شود. از طرف دیگر، ارتباط بین افراد در شهرها و کشورها به طرق مختلف تسهیل شده، به طوری که امروزه اصطلاح «دهکدهٔ جهانی» شکلی ملموس و معنایی عام یافته‌است. سهولت تردّد بین کشورها به حدّی است که وقتی افراد حاضر در خیابان‌ها یا حتی متروی شهرهای معروف جهان را بررسی کنیم، درمی‌یابیم که از نژادها، رنگ‌ها و سرزمین‌های مختلفی‌اند که برای گردش، تجارت، بازدید از دوستان و اقوام، زندگی و... به رفت وآمد می‌پردازند.

به مرور، موارد مرتبط با «گردشگری» به یکی از صنایع مهم و پیشرفتهٔ دنیا تبدیل شده‌است. بدون شک، تردّد میلیون‌ها مسافر در طی سال، تأثیر زیادی بر اقتصاد شهرها و کشورها دارد. افرادی هم که برای مقاصدی خاص غیر از گردشگری مسافرت میکنند، از امکانات و نقاط دیدنی کشورهای مختلف بازدید میکنند. بدیهی است، افراد تمایل دارند از سفر خود حداکثر بهره را ببرند؛ و بنابراین ضرورت دارد اطلاعاتی کافی از محل مورد بازدید داشته‌باشند. در همین راستا، سازمان‌ها و شرکت‌های مختلفی ایجاد شده و به فعالیت در عرصه‌های مختلف می‌پردازند. تهیه و انتشار کتاب‌های راهنما برای شهرها و کشورهای مختلف به زبان‌های گوناگون از جمله فعالیت‌های متداولی است که توسط ناشران علاقه‌مند و سازمان‌های مربوط انجام می‌شود.

تعداد و تنوع این نوع کتاب‌ها با توّجه به علاقه‌ی افراد به کسب این

نوع اطلاعات و افزایش تعداد مسافران، هرروزه افزایش می‌یابد و این امر در بررسی و بازدید از نمایشگاه‌های کتاب و یا با مراجعه به اطلاعات کتاب‌های منتشرشده، معلوم میشود. سالانه، هزاران نفر فارسی‌زبان از ایران و دیگر کشورها به نقاط مختلف دنیا سفر می کنند و کمتر کتابی برای راهنمایی ایشان منتشر شده‌است، که اطلاعات کشورهای مقصد را در اختیار ایشان قرار دهد. شاید بهترین مرجع در این باره، کتاب های سبز وزارت امور خارجه باشد؛ ولی کتاب‌های فوق کاملاً تخصصی بوده و فاقد اطلاعات و جاذبه‌های عمومی می‌باشند.

با توّجه به این نیاز و خلأهای موجود، مدتی است تلاش شده‌است، اطلاعات مناسبی برای این امر، از منابع مختلف تهیه گردد تا کمکی برای علاقه‌مندان و راهنمایی برای مسافران باشد. بدیهی است، جمع‌آوری و تنظیم این اطلاعات، کاری گروهی است. سفارتخانه‌ها و نمایندگی‌های برخی کشورهای مربوط نیز برای تهیه‌ی منابع و تنظیم اطلاعات کمک‌هایی کرده‌اند که لازم است از ایشان تشکر و قدردانی نمایم. بی‌شک، این مجموعه خالی از اشکال نیست. امیدواریم با راهنمایی‌های خوانندگان محترم، از کاستی‌های آن بکاهیم.

محمودرضا برازش
مشهد مقدس

مقدمه

کشور تایلند با وسعت تقریبی پانصدهزار کیلومترمربع و جمعیت شصت و پنج میلیون نفر، در جنوب‌شرقی آسیا واقع شده‌است.

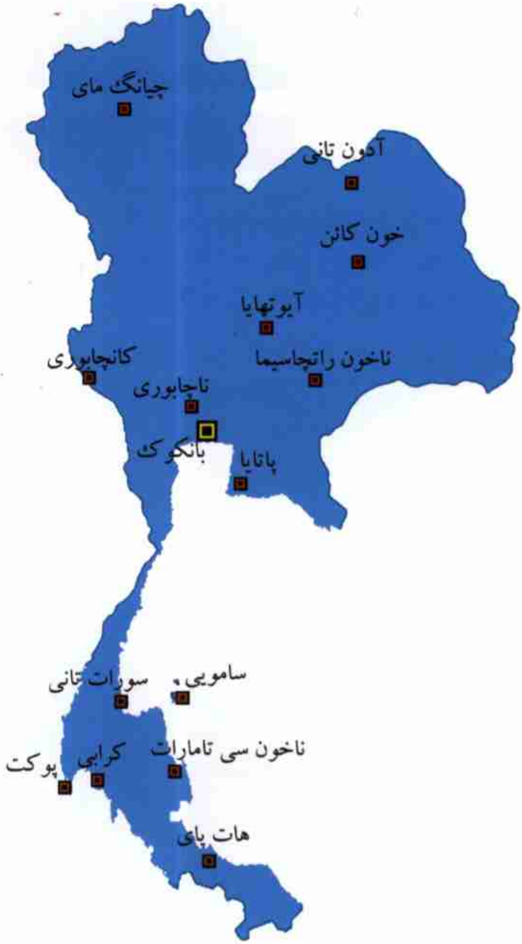
تایلند با نام قدیمی«سیام» از تاریخی چندهزار ساله برخوردار است. این کشور جایگاه ویژه‌ای در میان کشورهای این منطقه دارد.

سرزمین تایلند به دلیل موقعیت جغرافیایی مناسبی که دارد، از آب و هوای مطلوبی برخوردار است و از لحاظ منابع طبیعی و کشاورزی غنی بوده، محصولات مختلفی را تولید و به نقاط مختلف جهان، از جمله ایران صادر می کند.

این کشور از جمله کشورهایی است که دیدنی‌های فراوان و متنوعی دارد و جهان گردان بسیاری را به خود جلب کرده‌است؛ به‌طوری که سالانه میلیون‌ها نفر از سراسر جهان، از جمله ایران به آنجا سفر می کنند. در بررسی‌های آماری انجام‌شده، بانکوک، پایتخت کشور تایلند، دومین شهری است که مورد توجه جهان گردان جهان است. طی چند دهه‌ی اخیر، این کشور، رشد اقتصادی چشم گیری داشته و از لحاظ علمی و صنعتی در حال توسعه است.

روابط تایلند با کشور ما، ایران، ریشه‌ای چند صد ساله دارد و هم‌اکنون نیز از سطح نسبتاً مطلوبی برخوردار می‌باشد. امید است ارتباط بین دو کشور، تدوام داشته و توسعه یابد و باعث پیشرفت هر دو کشور شود.

محمودرضا برازش
خرداد۱۳۸۹
مشهد مقدس

نام رسمی: تایلند(The kingdom of Thailand)

پایتخت: بانکوک(Bangkok)

نوع حکومت: پادشاهی(Constitutional monarchy)

رئیس حکومت: پادشاه

رئیس دولت: نخست‌وزیر

زبان رسمی: تایلندی(Thai)

مذهب رسمی: بودایی تراوادای(Theravada Buddhism)

نام قدیمی کشور: سیام(Siam)

جغرافیای طبیعی

موقعیت جغرافیایی

کشور تایلند در جنوب‌شرقی آسیا، در طول جغرافیایی ۱۰۶-۹۸ درجه‌ی شرقی و عرض جغرافیایی ۲۰-۶ درجه‌ی شمالی قرار دارد؛ از شمال با لائوس و برمه یا میانمار، از شرق با لائوس و کامبوج، از جنوب با خلیج تایلند و مالزی و از غرب با دریای آندامان و برمه همسایه است. طول مرزهای خشکی این کشور، ۴۸۶۳ کیلومتر است؛ ۱۸۰۰ کیلومتر با برمه، ۱۷۵۴ کیلومتر با لائوس، ۸۰۳ کیلومتر با کامبوج و ۵۰۶ کیلومتر با مالزی. طول مرزهای آبی آن نیز ۳۲۱۹ کیلومتر است. این کشور از طریق مرزهای آبی، از جنوب‌شرقی با ویتنام در خلیج تایلند و از جنوب‌غربی با اندونزی و هند در دریای آندمان هم‌مرز است.

مساحت کل تایلند، ۵۱۳۱۲۰ کیلومترمربع است که از این نظر، پنجاهمین کشور دنیاست. ایران با مساحت ۱۶۴۸۱۹۵ کیلومترمربع، هجدهمین کشور دنیاست و مساحت تایلند، حدود ۰/۳ مساحت ایران است. مساحت خشکی‌ها در تایلند، ۵۱۱،۷۷۰ کیلومترمربع و وسعت آب‌های داخلی آن، ۲،۲۳۰ کیلومترمربع است؛ یعنی ۴/. درصد از مساحت تایلند.

مناطق جغرافیایی

تایلند، پنج منطقه‌ی جغرافیایی اصلی دارد که عبارتند از:

۱- منطقه‌ی مرکزی کشور که جلگه‌ای آبرفتی، وسیع، با زمین‌های حاصل‌خیز است. این جلگه‌ی مرکزی، به دلیل محصولات کشاورزی فراوانش مشهور به یکی از جام‌های برنج آسیا است. این جلگه‌ی باتلاقی با یک سیستم رودخانه‌ای قدیمی‌تر که زیر آب بوده، در اواخر عصر یخبندان، به‌وجود آمده و در طول فصل بارانی، به‌خاطر بارندگی‌های جنوب‌غربی، همیشه در معرض سیل‌های شدید است.

۲ـ دومین منطقه‌ی جغرافیایی تایلند، شامل مناطق کوهستانی است که در شمال جلگه‌ی

مرکزی واقع شده‌است. این کوهستان‌ها، از سنگ‌های آهکی و گرانیتی تشکیل شده و با دره‌هایی که اولین اقامتگاه تایلندی‌ها، بین قرون نهم تا چهاردهم میلادی بوده، از هم جدا شده‌اند. بلندترین کوه تایلند، دوی اینتانون(Doi Inthanon) با ارتفاع ۲،۵۶۵ متر، در این منطقه،واقع است.

سراسر تایلند، تحت تأثیر آب و هوای گرمسیری استوایی است؛ اما به‌خاطر موقعیت مرکزی آن، نسبت به برمه که در غرب و کشورهای هند و چین که در شرق آن واقع‌اند، بارندگی کمتری دارد. به‌طور کلی، ریزش باران در جنوب و حاشیه‌ی جنوب‌شرقی، کوهستان‌های غربی و تا اندازه‌ای در کوهستان‌های مرتفع‌تر شمالی، بیشتر است؛ ولی بیشتر قسمت‌های کشور، جزو ناحیه‌ی کم باران هستند و ریزش باران در این نقاط، در طول سال، حداکثر به ۱۵۰۰ میلی‌متر می‌رسد. تنوع اراضی طبیعی و موقعیت تایلند، جالب توجه است. ازنظر نقشه‌برداری، این کشور، مناطق مرتفع جنگلی، فلات‌های نسبتاً خشک، فلات‌های حاصل‌خیز کنار رودخانه‌ها و سواحل ماسه‌ای را در بر می‌گیرد که طبیعتاً از نظر آب و هوایی، متنوع‌عند. از آن‌جا که تایلند درحدود بیست درجه‌ی شمال خط استوا واقع‌است، آب و هوایی گرم و مرطوب دارد و به‌طور طبیعی، کشوری با وضعیت جوی استوایی تلقی می‌شود. فصل بارندگی در آن، از جولای تا اکتبر(خرداد تا شهریور) است. از نوامبر تا فوریه(مهر تا بهمن) در قسمت‌های شمالی، هوا کمی سردتر است؛ در حالی که میزان رطوبت، از حدود ۹۵/۲ درصد به سطح ۵۸/۵ درصد در این ایام می‌رسد. از مارس تا ژوئن(اسفند تا خرداد)، به‌طور معمول، هوا بسیار گرم و مرطوب است. وضعیت جوی گرم و مرطوب، به‌ویژه در فصل بارندگی، باعث رشد و تکثیر انواع گیاهان، قارچ‌ها و امثال آن می‌شود.

۳ـ سومین منطقه‌ی طبیعی تایلند که در غرب، در طول خط مرزی با میانمار(Myanmar) واقع شده نیز یک منطقه‌ی کوهستانی است. که در این ناحیه مرزی طبیعی به‌وجود آورده‌است.

۴ـ در شرق جلگه‌ی مرکزی، فلات کورات(Khorat) چهارمین منطقه‌ی جغرافیایی تایلند را تشکیل می‌دهد که یک منطقه‌ی سنگ ماسه‌ای مواج است و به‌طور فوق‌العاده ۲۰۰متر بالا آمده.

۵ـ پنجمین منطقه‌ی طبیعی تایلند، در جنوب کشور واقع شده و بخش شمالی شبه جزیره‌ی مالایاست. این منطقه، علاوه بر مناطق کوهستانی، سواحل دریایی و جزایر متعددی دارد که برخی از آن‌ها آهکی هستند.

آب و هوا

تایلند، آب و هوای گرمسیری و بارانی دارد. بادهای باران‌زا، در زمستان -که فصل خشک تایلند است- از شمال‌شرقی، و در طول تابستان(فصل مرطوب تایلند)، از جنوب‌غربی می‌وزد؛ در نتیجه، جنوب‌غربی کشور، آب و هوای ابری- بارانی و گرم، شمال‌شرقی، آب و هوای سرد و خشک و قسمت جنوبی کشور، همیشه آب و هوای گرم و شرجی دارد. درجه‌ی حرارت هوا در مناطق داخلی کشور، اندکی بالاتر از مناطق ساحلی است؛ به‌جز در ارتفاعات. در جنوب و مرکز تایلند، درجه‌ی حرارت هوا از یک ماه تا ماه دیگر، نوسانات و تغییرات اندکی دارد. متوسط بارندگی در فصل مرطوب، ۱۵۰۰ میلی‌متر، در فصل خشک، بین ۱۵۰ تا ۲۵۰ میلی‌متر و در جنوب تایلند، ۲۶۰۰میلی‌متر است.

جدول آب و هوایی شهرهای مهم تایلند(۱۹۹۰ ـ ۱۹۶۱) سانتی گراد- میلی متر

(Bangkok)	بانکوک	۳۴/۹	آوریل	۲۰/۸	دسامبر	۳۴۴	سپتامبر	۹	ژانویه
(Chiang Rai)	چیانگ رای	۳۴/۹	آوریل	۱۲/۲	ژانویه	۳۶۷/۷	آگوست	۱۱/۲	ژانویه
(Chiang Mai)	چیانگ مای	۳۶/۱	آوریل	۱۴/۲	ژانویه	۲۲۴	آگوست	۷/۷	ژانویه
Sukhothai	ساخوتای	۳۷/۳	آوریل	۱۹/۳	دسامبر	۳۷۸/۲	اکتبر	۲/۱	دسامبر
(Kanchanaburi)	کانچانابوری	۳۸/۴	آوریل	۱۹/۱	دسامبر	۲۲۲/۸	سپتامبر	۵/۴	ژانویه
(Pattaya)	پاتایا	۳۲/۹	آوریل	۲۲/۲	دسامبر	۲۴۲/۶	اکتبر	۶/۴	دسامبر
(Phuket)	پوکت	۳۳/۸	مارس	۲۳/۹	ژانویه	۳۸۶/۵	سپتامبر	۲۳/۳	ژانویه

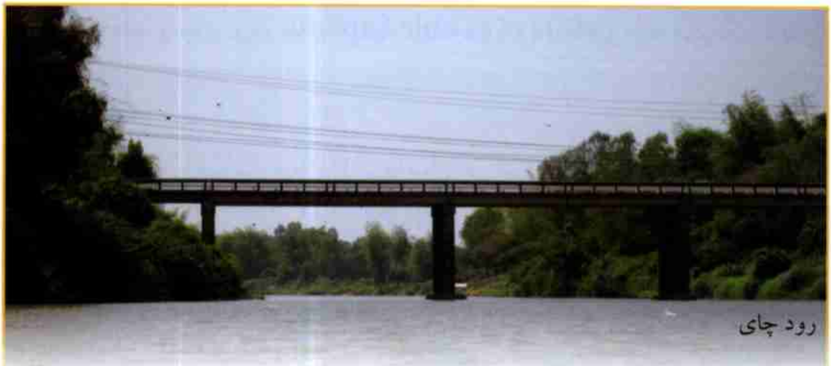
رودها

چائوفرایا(Chao phraya) و مکونگ(Mekong)، دو رود مهم تایلندند که آب مورد نیاز در کشاورزی این کشور را تأمین می کنند. علاوه بر این دو رود مهم، رودهای بسیاری در تایلند وجود دارد که به خلیج تایلند یا دریای آندامان می‌ریزد. رود چائوفرایا که، با دبی متوسط ۸۸۰ مترمکعب بر ثانیه، در تایلند به مادر آب‌ها مشهور است و در مرکز کشور واقع‌شده، از محل اتصال دو رود پینگ(Ping) و نان(Nan) در ناخون ساوان(Nakhon Sawan) سرچشمه می گیرد و پس از عبور از جلگه‌های مرکزی، از میان بانکوک، به خلیج تایلند می‌ریزد.

این رودخانه، بسیار پرآب و قابل کشتی‌رانی است و کشتی‌هایی تا ظرفیت ده‌هزار تن، از طریق آن، به بندر بانکوک که در سی کیلومتری دهانه‌ی رودخانه قرار دارد،

چائوفرایا

رود چای

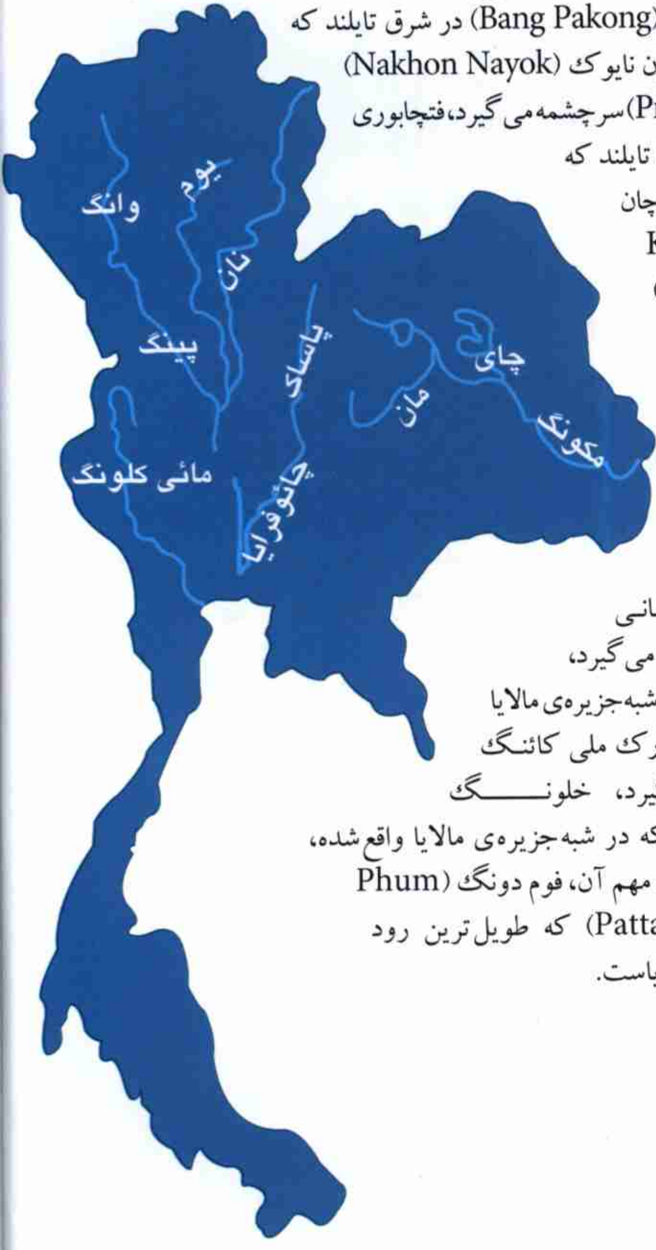
رفت‌و‌آمد، می کنند. شبکه‌های وسیع آبی و کانال‌های احداث‌شده، با توزیع آب رود چائوفرایا، اراضی وسیع شالی‌کاری و کشاورزی را مشروب می کنند، ضمناً محموله‌های دریایی لائوس، همسایه‌ی شرقی تایلند نیز از طریق همین رودخانه و بندر بانکوک، به سواحل رود مکونگ حمل می‌شود.

از زیرشاخه‌های مهم چائوفرایا می‌توان، رودهای پاساک(Pasak)، ساکائی کرانگ(Sakae Krang)، نان، پینگ و تاچین(Tha Chin) را نام برد. تمام این زیرشاخه‌ها درون مرزی هستند و جنگل‌های وسیعی در شمال و مرکز تایلند به‌وجود آورده‌اند. رود چائوفرایا به همراه زیرشاخه‌هایش، بزرگ‌ترین آب‌خیز تایلند را تشکیل می‌دهد که تقریباً ۳۵ درصد زمین‌های این کشور را به خود اختصاص داده‌است.

رود مکونگ با طول ۴۸۸۰ کیلومتر، یازدهمین رود طویل جهان، و با دبیِ متوسطِ شانزده‌هزار مترمکعب بر ثانیه، یازدهمین رودخانه‌ی پرآب جهان است؛ از طرفی دبیِ متوسطِ اروند رود، شامل روخانه‌های دجله، فرات و کارون، ۸۵۶ متر مکعب بر ثانیه است. رود مکونگ، بخش قابل توجهی از شمال‌شرقی تایلند را آبیاری می کند. رود مکونگ ، از فلات تبت (Tibetan) به سمت استان یونان(Yunnan) در چین جاری می‌شود و سرانجام پس از عبور از کشورهای میانمار، تایلند، لائوس، کامبوج و ویتنام، به دریای چین جنوبی می‌ریزد. این رود که قسمت اعظم آن در مرزهای تایلند و لائوس، قابل کشتی‌رانی است، زیرشاخه‌های بسیاری دارد که مهم‌ترین آنها عبارتند از رودهای اینگ(Ing)، روآک(Ruak)، مان(Mun)، چای(Chi) و دون نوی(Don Noi) که به رود مان می‌ریزند؛ کوک(Kok) و لام تا کلونگ(Lam Ta Klong) که قسمتی از مرز بین لائوس و تایلند را

تشکیل داده‌اند و رود تونله ساپ(Tonle Sap) که در کامبوج به مکونگ متصل می‌شود.

از دیگر رودهای مهمی که به خلیج تایلند می‌ریزند، می‌توان به این‌ها اشاره کرد: بانگ پاکونگ (Bang Pakong) در شرق تایلند که از محل اتصال دو رود ناخون نایوک (Nakhon Nayok) و پرچینبوری (Prachinburi) سرچشمه می گیرد، فتچابوری (Phetchaburi) در غرب تایلند که از پارک ملی کائنگ کراچان (Kaeng Krachan National Park) سرچشمه می گیرد، مائی کلونگ (Mae Klong) در غرب کشور که از محل اتصال دو رود کوی نوی (Khwae Noi) و کوی یانی (Khwae Yani) سرچشمه می گیرد، پرن بوری (Pran Buri) در شبه‌جزیره‌ی مالایا که از جنوبی‌ترین بخش پارک ملی کائنگ کراچان سرچشمه می گیرد، خلونگ کوی (Khlong Kui) که در شبه‌جزیره‌ی مالایا واقع شده، تاپی (Tapi) و زیرشاخه‌ی مهم آن، فوم دونگ (Phum Duang) و پاتانی (Pattani) که طویل‌ترین رود تایلند در شبه‌جزیره‌ی مالایاست.

جدول رودهای مهم تایلند

نام رود	طول رود	سرچشمه	جایی که به آن می‌ریزد
مکونگ (Mekong)	۴۸۸۰	فلات تبت	دریای چین
چای (Chi) (بلندترین رود داخلی)	۷۶۵	کوه‌های پتچابون (Phetchabun)	رود مان
مان (Mun) (دومین رود بلند)	۶۷۳	پارک ملی کائویای	رود مکونگ
پینگ (Ping)	۵۹۰	دوی چیانگ دائو (Doi Chiang Dao)	رود چائوفرایا
یوم (Yom)	۵۵۵	استان فایائو (Phayao)	رود نان
پاساک (Pa Sak)	۵۱۳	استان لویی (Loei)	رودچائوفرایا در آیوتهایا
نان (Nan)	۳۹۰	استان نان	رود چائوفرایا
چائوفرایا (Chao Phraya)	۳۷۲	ناخون ساوان	خلیج تایلند
وانگ (Wang)	۳۳۵	شمال تایلند	رود پینگ
تاپی (Tapi)	۲۳۰	کائولانگ (Khao Luang)	خلیج تایلند
پاتانی (Pattani)	۲۱۴	استان یان	خلیج تایلند
پتچبوری (Petchburi)	۲۱۰	پارک ملی کائنگ کراچان (Kaeng Krachan)	خلیج بانکوک
مائی کلونگ (Mae Klong)	۱۴۰	کانچانابوری	خلیج تایلند

کــوه‌ها

دوی اینتانون

تایلند، کوه‌ها و تپه‌های بسیار زیبایی دارد و در هر نقطه از آن می‌توان نمونه‌ای از این کوه‌های زیبا را دید. کوه‌های تایلند در پارک‌های ملی این کشور واقع شده‌اند و آبشارها، دره‌ها و حیات‌وحش متنوعی دارد. کوه دوی اینتانون (Doi Inthanon) -که بلندترین کوه تایلند است- مکانی عالی برای دیدن مناظر زیبایی از جنگل‌ها، زندگی پرندگان و آبشارهاست. دوی تونگ (Doi Tung) یکی دیگر از کوه‌های تایلند است که به دلیل منظره‌ی کوه‌های آن در زمستان، قله‌های ابرپوش آن، در بین محلی‌ها به سوئیس تایلند، معروف است. علاوه بر این کوه‌ها که در شمال تایلند واقع شده‌اند، این کشور، در جنوب نیز کوه‌های زیبایی دارد که از آن جمله می‌توان به فوکائو یا (Phu Khao Ya)، اشاره کرد که یک تپه چمن‌زار است.

فهرست بلندترین کوه‌های تایلند

۱	دوی اینتانون	Doi Inthanon	۲۵۶۵
۲	لوی آن	Loi Un	۲۱۳۱
۳	کائو موکوچو	Khao Mokochu	۱۹۶۰
۴	سان دوی لوانگ	San Doi Luang	۱۹۳۱
۵	لوی هسامونگ	Loi Hsammöng	۱۹۱۸
۶	دوی پوک کالا	Doi Pok Kala	۱۹۰۳
۷	دوی فاک کوت	Doi Phak Kut	۱۹۵۰
۸	دوی کام فرا	Doi Kam Phra	۱۷۹۴
۹	کائوتائوچو	Khao Ta U Cho	۱۷۸۰
۱۰	دوی دام	Doi Dam	۱۷۷۷

پوشش گیاهی

پوشش گیاهی طبیعی تایلند، طیف وسیعی از انواع جنگل‌هاست. جنوب کشور، پوشیده از جنگل‌های بارانی همیشه سبز نیمه گرمسیری است؛ اما در شمال، دو نوع جنگل وجود دارد:

۱ـ جنگل‌های موسمی با درختان انبوه برگ‌ریز پهن برگ؛

۲ـ جنگل‌های ساوانا(Savanna) که پوشیده از چمن‌زارها و زنبق‌های زرد است.

در طول فصل خشک در جنگل‌های ساوانا و موسمی، برگ‌های درختان می‌ریزد و ممکن است آتش‌سوزی رخ دهد. جنگل‌های موسمی به‌خاطر انواع درختان و گیاهان آن، مثلاً درخت ساج که ارزش آن به استحکام و دوامش است و بامبوهای بسیارش، اهمیت دارد.

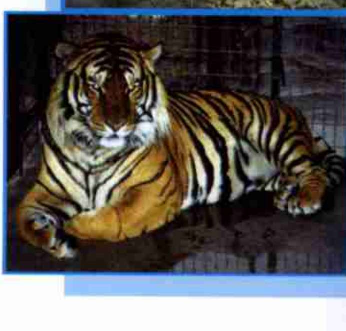
حیوانات

جنگل‌های تایلند، زیستگاه انواع بسیاری از حیوانات است. در گذشته، از فیل برای حمل بار استفاده می‌کرده‌اند؛ اما امروزه در جنگل‌های این کشور زندگی می‌کنند. از دیگر حیوانات بزرگ بومی تایلند می‌توان به کرگدن، ببر، پلنگ، گاو وحشی هندی، انواع گاومیش و میمون درازدست اشاره کرد. این کشور، بیش‌از پنجاه نوع مار سمی دارد. در جنگل‌ها و کوهستان‌های این کشور، انواع حیوانات، از جمله پرندگان و خزندگان مختلف زندگی می‌کنند.

داگونگ

داگونگ (Dugong) پستاندار بزرگی دریایی، که یکی از چهار گونه زنده از گروه اسب آبی است.

جغرافیای انسانی

جمعیت

جمعیت کشور تایلند، طبق سرشماری سال ۲۰۰۸، حدود ۶۵،۴۹۳،۲۹۶ نفر، گزارش شده‌است و از این لحاظ، بیستمین کشور دنیاست(ایران با ۷۰۴۹۵۷۸۲نفر جمعیت هفدهمین کشور دنیاست). از این میزان، ۲۱/۲درصد، افراد زیر چهارده سال، ۷۰/۳درصد، افراد بین پانزده تا ۶۴ سال و ۸/۵ درصد، افراد بالای ۶۵ سال، سن دارند. میانگین سن افراد جامعه به‌طور کلی، ۳۲/۸ سال است که در مردان، ۳۲ سال و در زنان، ۳۳/۷ سال است. میزان رشد جمعیت این کشور در سال ۲۰۰۸، ۰/۶۴درصد و شاخص رشد و پیشرفت انسانی(HDI) آن در سال ۲۰۰۵، حدود ۷۸ درصد بوده‌است. طبق سرشماری سال ۲۰۰۵، ۹۶/۴ درصد افراد بالای پانزده سال تایلند، باسوادند.

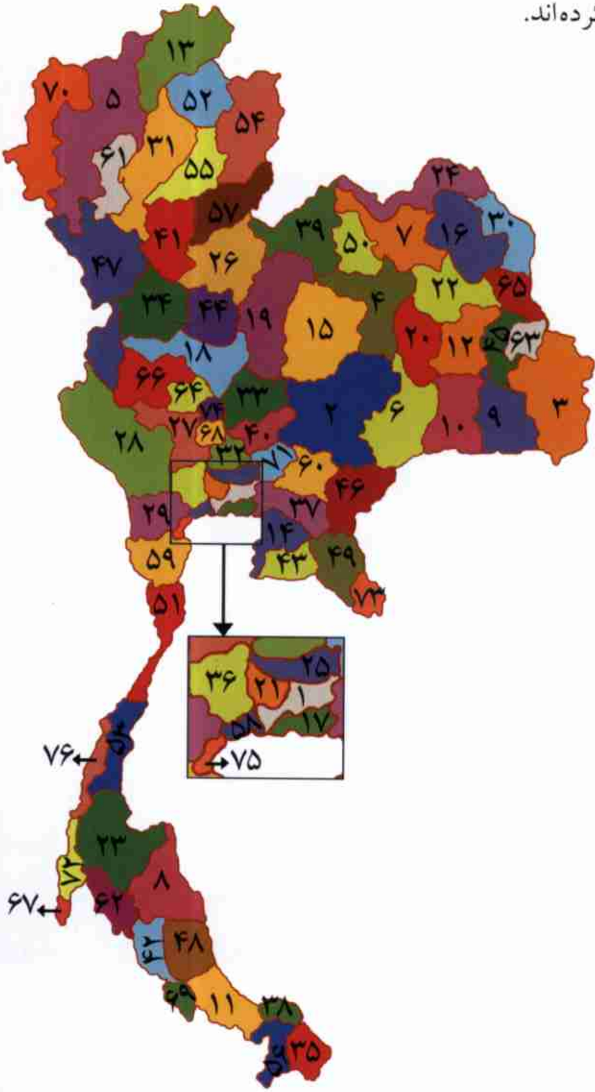
فهرست پرجمعیت‌ترین شهرهای تایلند(سال ۲۰۰۸)

ردیف	نام شهر	جمعیت	مساحت (کیلو متر)
۱	بانکوک Bangkok	۵,۷۰۵,۰۶۱	۱۵۶۸,۷۳
۲	نانچابوری Nonthaburi	۲۶۴,۶۵۱	۳۸,۹۰
۳	پاک کرت Pak kret	۱۷۳,۶۲۲	۳۶,۰۴
۴	هات یای Hat yai	۱۵۷,۵۹۶	۲۱
۵	چیانگ مای Chiang mai	۱۴۷,۵۰۴	۴۰
۶	ناخون راتچا سیما Nakhon ratchasima	۱۴۶,۲۴۴	۳۷,۵۰
۷	آدون تانی Udon thani	۱۴۱,۷۵۱	۴۷,۷۰
۸	سورات تانی Surat thani	۱۲۷,۲۳۷	۶۸,۹۷
۹	خون کائن Khon kaen	۱۱۸,۶۶۷	۴۶
۱۰	ناخون سی تامارات Nakhon si thamarat	۱۰۸,۳۱۷	۲۲,۵۶

تراکم جمعیت

تایلند با تراکم جمعیت ۱۲۲ نفر در هر کیلومترمربع، هشتاد و پنجمین کشور پرتراکم دنیاست. ۳۲ درصد از جمعیت تایلند، در شهرها ساکنند که از آن میان، بیش از ده درصد در بانکوک متمرکز شده‌اند. از زمان جنگ جهانی دوم، بسیاری از روستاییان تایلندی، برای یافتن موقعیت‌های بهتر اقتصادی، به شهرها و کشورهای دیگر، از جمله آمریکا، کانادا، کشورهای خاورمیانه و آسیای جنوب‌شرقی(مثلاً سنگاپور) مهاجرت کرده‌اند.

تایلند ۷۵ استان دارد و بانکوک -که غالباً هفتاد و ششمین استان تایلند محسوب می‌شود- در واقع استان نیست؛ بلکه یک منطقه‌ی اداری و اجرایی ویژه است. اسم استان‌ها نام شهرهای مرکزی آن‌هاست. بانکوک، بزرگ‌ترین استان از نظر جمعیت و تراکم و ناخون راتچاسیما، بزرگ‌ترین استان از نظر مساحت است؛ ساموت ساخرام نیز کوچک‌ترین استان از نظر مساحت، رانونگ، کم جمعیت‌ترین و مائی هونگ سون، دارای کمترین تراکم جمعیت هستند(سرشماری ۲۰۰۰)

استان‌های تایلند بر اساس جمعیت سال ۲۰۰۰

	نام استان		مرکز استان	جمعیت استان	مساحت (کیلومتر مربع)
۱	بانکوک	(Bangkok)	بانکوک	۵،۶۹۵،۹۵۶	۱۵۶۹
۲	ناخون راتچاسیما	(Nakhon) (Ratchasima)	ناخون راتچاسیما	۲،۵۵۵،۵۸۷	۲۰۴۹۴
۳	آبون راتچاتانی	(Ubon Ratchathani)	آبون راتچا تانی	۱،۷۸۳،۰۳۵	۱۵۷۴۵
۴	خون خائن	(Khon Kaen)	خون خائن	۱،۷۵۰،۵۰۰	۱۰۸۸۶
۵	چیانگ مای	(Chiang Mai)	چیانگ مای	۱،۶۵۸،۲۹۸	۲۰۱۰۷
۶	بوری رام	(Buri Ram)	بوری رام	۱،۵۳۶،۷۲۲	۱۰۳۲۳
۷	آدون تانی	(Udo Thani)	آدون تانی	۱،۵۲۷،۵۶۲	۱۱۷۳۰
۸	ناخون سی تامارات	Nakhon Si) (Thammarat	ناخون سی تامارات	۱،۵۱۰،۴۶۰	۹۹۴۲
۹	سی ساکت	(Si Sa ket)	سی ساکت	۱،۴۴۶،۴۸۴	۸۸۴۰
۱۰	سورین	(Surin)	سورین	۱،۳۷۵،۵۶۷	۸۱۲۴
۱۱	سونکلا	(Songkhla)	هات یای (Hat Yai)	۱،۳۱۷،۵۰۱	۷۳۹۴
۱۲	روی ات	(Roi Et)	روی ات	۱،۳۱۰،۰۴۷	۸۲۹۹
۱۳	چیانگ رای	(Chiang Rai)	چیانگ رای	۱،۲۲۵،۷۱۳	۱۱۶۷۸
۱۴	چون بوری	(Chon Buri)	(Pattaya)پاتایا	۱،۲۰۹،۲۹۰	۴۳۶۳

	نام استان		مرکز استان	جمعیت استان	مساحت (کیلومترمربع)
۱۵	چایاپوم	(Chaiyaphum)	چایاپوم	۱،۱۱۹،۱۴۶	۱۲۷۷۸
۱۶	ساکون ناخون	(Sakon Nakhon)	ساکون ناخون	۱،۱۰۹،۰۴۶	۹۶۰۶
۱۷	ساموت پراکان	(Samut Prakan)	ساموت پراکان	۱،۱۰۴،۷۶۶	۱۰۰۴
۱۸	ناخون ساوان	(Nakhon Sawan)	ناخون ساوان	۱،۰۷۶،۰۱۵	۹۵۹۸
۱۹	پتچابون	(Phetchabun)	پتچابون	۱،۰۰۲،۳۱۷	۱۲۶۶۸
۲۰	ماهاساراخام	(Maha Sarakham)	ماهاساراخام	۹۹۹،۰۵۷	۵۲۹۲
۲۱	نانچابوری	(Nanthaburi)	نانچابوری	۹۹۶،۰۷۲	۶۲۲
۲۲	کالاسین	(Kalasin)	کالاسین	۹۷۵،۲۷۶	۶۹۴۷
۲۳	سورات تانی	(Surat Thani)	سورات تانی	۹۵۱،۱۷۴	۱۲۸۹۲
۲۴	نانگ خای	(Nong Khai)	نانگ خای	۸۹۹،۵۸۰	۷۳۳۲
۲۵	پاتوم تانی	(Pathum Thani)	پاتوم تانی	۸۶۱،۳۳۸	۱۵۲۶
۲۶	فیتسانولوک	(Phitsanulok)	فیتسانولوک	۸۴۴،۵۰۸	۱۰۸۱۶
۲۷	سوفان بوری	(Suphanburi)	سوفان بوری	۸۴۳،۹۰۴	۵۳۵۸
۲۸	کانچانابوری	(Kanchanaburi)	کانچانابوری	۸۲۸۹۳۰	۱۹۴۸۳
۲۹	راتچابوری	(Ratchaburi)	راتچابوری	۸۳۴،۴۴۷	۵۱۹۷
۳۰	ناخون پاتوم	(Nakhon Pathom)	ناخون پاتوم	۸۲۱،۹۰۵	۲۱۶۸
۳۱	لامپانگ	(Lampang)	لامپانگ	۷۷۳،۷۹۰	۱۲۵۳۴
۳۲	آیوتهایا	(Ayu tthaya)	آیوتهایا	۷۵۴،۵۹۵	۲۵۵۷
۳۳	لوپ بوری	(Lop Buri)	لوپ بوری	۷۵۲،۷۷۵	۶۲۰۰
۳۴	کامپائنگ پت	(Kamphaeng phet)	کامپائنگ پت	۷۲۸،۳۲۰	۸۶۰۷
۳۵	ناراتیوات	(Narathiwat)	ناراتیوات	۷۰۷،۱۷۱	۴۴۷۵
۳۶	ناخون پانوم	(Nakhon Phanom)	ناخون پانوم	۶۹۵،۳۵۱	۵۵۱۳

نام استان			مرکز استان	جمعیت استان	مساحت (کیلومترمربع)
۳۷	چاچونگ سائو	(Chachoengsao)	چاچونگ سائو	۶۵۴،۳۰۶	۵۳۵۱
۳۸	پاتانی	(Pattani)	پاتانی	۶۳۵،۷۳۰	۱۹۴۰
۳۹	لوئی	(Loei)	لوئی	۶۱۳،۳۰۳	۱۱۴۲۵
۴۰	سارابوری	(Saraburi)	سارابوری	۶۰۹،۸۵۵	۳۵۷۶
۴۱	ساخوتای	(Sakhothai)	ساخوتای	۶۰۸،۸۲۰	۶۵۹۶
۴۲	ترانگ	(Trang)	ترانگ	۶۰۷،۴۵۰	۴۹۱۷
۴۳	رایونگ	(Rayong)	رایونگ	۵۷۳،۷۸۵	۳۵۵۲
۴۴	فیچیت	(Phichit)	فیچیت	۵۵۷،۸۳۲	۴۵۳۱
۴۵	یاسوتون	(Yasothon)	یاسوتون	۵۴۰،۸۸۹	۴۱۶۲
۴۶	ساکائو	(Sa Kaeo)	ساکائو	۵۳۸،۳۴۴	۷۱۹۵
۴۷	تاک	(Tak)	تاک	۵۲۷،۶۷۷	۱۶۴۰۷
۴۸	پاتالونگ	(Phattalung)	پاتالونگ	۵۰۳،۳۲۱	۳۴۲۴
۴۹	چانتابوری	(Chanthaburi)	چانتابوری	۵۰۲،۳۸۹	۶۳۳۸
۵۰	نانگ بوا لام فو	Nong Bua Lam) (Phu	نانگ بوالام فو	۴۹۶،۶۹۲	۳۸۵۹
۵۱	پراچوآپ کیری کان	Prachuap Khiri) (Khan		۴۹۴،۴۱۹	۶۳۶۸
۵۲	فایائو	(Phayao)	فایائو	۴۸۶،۲۱۹	۶۳۳۵
۵۳	چامفون	(Chumphon)	چامفون	۴۷۸،۹۶۴	۶۰۰۹
۵۴	نان	(Nan)	نان	۴۷۷،۶۶۲	۱۱۴۷۲
۵۵	پرائی	(Phrae)	پرائی	۴۶۸،۳۷۳	۶۵۳۸/۶
۵۶	یالا	(Yala)	یالا	۴۶۸،۵۲۵	۴۵۲۱
۵۷	اوتارادیت	(Uttaradit)	اوتارادیت	۴۶۷،۴۸۲	۷۸۳۹

نام استان			مرکز استان	جمعیت استان	مساحت (کیلومترمربع)
۵۸	ساموت ساخون	(Samut Sakhon)	ساموت ساخون	۴۶۲،۵۱۰	۸۷۲
۵۹	پتچابوری	(Phetchaburi)	پتچابوری	۴۵۶،۶۸۱	۶۲۲۵
۶۰	پراچین بوری	(Prachin Buri)	پراچین بوری	۴۵۳،۸۱۹	۴۷۶۲
۶۱	لامفون	(Lamphun)	لامفون	۴۰۵،۵۶۴	۴۵۰۶
۶۲	کرابی	(Krabi)	کرابی	۴۰۳،۳۶۳	۴۷۰۸
۶۳	آمنات چارون	(Amnat Charoen)	آمنات چارون	۳۶۸،۹۳۴	۳۱۶۱
۶۴	چای نات	(Chai Nat)	چای نات	۳۳۹،۰۰۶	۲۴۷۰
۶۵	موکاهان	(Mukdahan)	موکاهان	۳۳۵،۴۴۷	۴۳۴۰
۶۶	اوتای تانی	(Uthai Thani)	اوتای تانی	۳۲۶،۹۸۸	۶۷۳۰
۶۷	پوکت	(Phuket)	پوکت	۳۰۰،۷۳۷	۵۴۳
۶۸	آنگ تونگ	(Ang Thong)	آنگ تونگ	۲۸۳،۹۴۳	۹۶۸
۶۹	ساتون	(Satun)	ساتون	۲۸۱،۵۴۵	۲۴۷۹
۷۰	مای هونگ سون	(Mae Hong Son)	مای هونگ سون	۲۵۵،۱۷۴	۱۲۶۸۱
۷۱	ناخون نایوک	(Nakhon Nayok)	ناخون نایوک	۲۵۰،۰۰۳	۲۱۲۲
۷۲	فانگ نا	(Phang Nga)	فانگ نا	۲۴۵،۳۹۴	۴۱۷۰
۷۳	ترات	(Trat)	ترات	۲۱۹،۹۴۹	۲۸۱۹
۷۴	سینگ بوری	(Sing Buri)	سینگ بوری	۲۱۶،۹۱۹	۸۲۲
۷۵	ساموت سونگرام	(Samut Songkhram)	ساموت سونگرام	۱۹۴،۹۹۰	۴۱۷
۷۶	رانونگ	(Ranong)	رانونگ	۱۷۶،۸۵۰	۳۲۹۸

نـــژاد

اکثر مردم تایلند از نژاد تای(Thai) هستند. نژادهای اقلیت نیز شامل حدود دو میلیون نفر مالایی نژاد در جنوب کشور، شمار کمی کامبوجی در شرق و نیز برخی قبایل هستند که در شمال و شمال‌غرب زندگی می کنند. تقریباً بقیه‌ی جمعیت از نژادهای لائو(Lao) و شان(Shan)، هستند.

اقلیت‌های نژادی کشور تایلند، عبارتند از چینی‌ها که ۱۴درصد جمعیت، یعنی حدود نه میلیون نفر و مهم‌ترین اقلیت تایلندی هستند. مهاجران چینی اولیه، هوکین‌ها(Hokkien) بودند که بعد از قرن هجدهم، به‌عنوان مأموران جمع‌آوری مالیات برای خاندان سلطنتی به تایلند وارد شدند. گروه دیگر چینی‌ها، تئوچو(Teochew) بودند که در بانکوک به تاجران مهمی تبدیل شدند. بعداً با حاکم شدن کمونیست‌ها درچین، مهاجرت‌های وسیع و گسترده‌ای به تایلند صورت گرفت. چینی‌های مهاجر، مردمی پرکار هستند و بر تجارت و امور اقتصادی کشور، تسلط دارند؛ ولی بر خلاف دیگر کشورهای منطقه، تمرکز ثروت در دست چینی‌ها، هیچ تنشی در تایلند ایجاد نکرده‌است. شاید نزدیکی نژادی چینی‌ها و تایلندی‌ها مهم‌ترین عامل خویشاوندی دو نژاد در این سطح وسیع بوده‌است.

از دیگر اقوام ساکن تایلند، مالایی‌ها هستند که در قسمت‌های جنوبی تایلند زندگی می‌کنند و مسلمانند. آن‌ها به‌طور معمول، به کشت کائوچو و یا ماهی‌گیری مشغولند. مالایی‌ها نژاد اصلی و حاکم کشور مالزیند.

ساکنان نواحی مرتفع شمالیِ نزدیک«چیانگ‌مای» -که حدود نیم میلیون بومی چادرنشین هستند- از نواحی جنوبی چین به این قسمت‌ها کوچ کرده‌اند. حدود بیست قبیله، از جمله مئو (Meo) و مردم ساده‌زیست فی تونگ لونگ (Phi Tong Luang) در طول قرن‌ها و زمان‌های گذشته، به مرور، در این منطقه ساکن شدند. مهم‌ترین این قبایل، عبارتند از:

- **آخا(Akha):** جمعیت بومی منطقه‌ی شمالی هستند که از استان یونان چین مهاجرت کرده‌اند و محل اقامت آنها منطقه‌ی معروف به مثلث طلایی است.

مئو یا هومونگ(Homong): جمعیتی اصالتاً لائوسی هستند که در مرزهای لائوس و در محدوده‌ی چیانگ مای، ساکنند؛

کارن(Karen): که به آنها یانگ و یا کاریانگ(Kariang) نیز می گویند؛ اصالتاً برمه‌ای هستند و در مرزهای تایلند با برمه، زندگی می کنند.

لاهو (Lahu) یا موسر (Musser): که از قسمت‌های جنوب‌غربی چین مهاجرت کرده‌اند و در مثلث طلایی محدوده‌ی فانگ، دائو و چیانگ، زندگی می کنند.

لیسو(Lisu) یا لیسا(Lisa): از اقوام اصالتاً برمه‌ای هستند که در چیانگ مائو، فانگ و مائی هونگ سوم(Mae Hong Som) زندگی می کنند.

مین(Mien) یا یائو(Yao): اقوامی هستند که به‌تدریج از قسمت‌های جنوبی چین مهاجرت کرده‌اند و در محدوده‌ی استان چیانگ رای، ساکنند.

زبان و خط

زبانِ تایی (Thai)، زبان رسمی مردم تایلند است و حدود نیمی از تایلندی‌ها، به این زبان صحبت می کنند. تایی، زبانی مبتنی بر تمایز آهنگ کلام است، هر کلمه می‌تواند با پنج آهنگ مختلف تلفظ شود: به‌صورت پایین، بالا، متوسط، در حال صعود و نزول. هر آهنگی معنای کلمه را تغییر می‌دهد؛ مثلاً(Suay) با آهنگ صعودی، به معنی شگفت‌انگیز، و با آهنگ نزولی، به معنی بخت‌بد است. تلفظ بیشتر لغاتِ تایی، در مکان‌های مختلف کشور متفاوت است و باید هنگام سخن گفتن و تلفظ کلمات در محل‌های مختلف دقت کرد. ترجمه‌ی الفبا و نوشته‌های تایی به حروف لاتین، دقیق نیست؛ زیرا هیچ الگوی پذیرفته شده‌ای برای آن وجود ندارد؛ چون هر کلمه ممکن است به روش‌های مختلف نوشته شود؛ به‌عنوان مثال، کلمه‌ی خیابان در شهر بانکوک،(Rajadomnern)، یا(Ratchadamnoen) و نیز(Rajdamnoen) نوشته می‌شود؛ در حالی که همین کلمه در شهرهای جنوبی تایلند،(Petchaburi)، (Petchburi) و یا(Phetchaburi)، نوشته می‌شود.
از دیگر زبان‌های تایلندی می‌توان به لائو -که در شمال‌شرقی کشور رایج است- و مالایایی که زبان مسلمانان مالایایی نژادِ جنوب کشور است، اشاره کرد. زبان‌های چینی و ژاپنی نیز در این کشور رواج دارد. یادگیری زبان انگلیسی در مدارس، اجباری است.

مذهب

مذهب رسمی کشور تایلند، بودیسم تراواداست (Theravada Buddhism) که حدود ۹۵ درصد از جمعیت تایلند، پیرو آن هستند. طلیعه‌ی این مذهب، در فاصله‌ی سال‌های ۴۸۳ تا ۵۰۳ قبل از میلاد، آشکار شد.

بودیسم معاصر جهان، به دو مکتب تقسیم می‌شود:

۱ـ مکتب تراوادا که در سریلانکا، تایلند و میانمار، پیروان فراوانی دارد؛

۲ـ مکتب«ماهایانا»(Mahayana) که پیروانش در چین و ژاپن، فراوانند.

اکثر مردم بودایی تایلند، به اصول دینی خود، پای‌بند هستند و این امر در همه‌ی ابعاد زندگی تایلندی، نمودار است. آنان تشکیلات منظمی دارند و رهبران روحانی آنها مورد احترام جامعه هستند. سیاست مذهبی حکومت نیز معطوف به تقویت، حمایت و گسترش آیین بودایی است.

دومین دین بزرگ تایلند، پس از بودیسم، اسلام است که حدود سه میلیون نفر (حدود ۴/۶ درصد جمعیت کل کشور) را به خود اختصاص داده‌است. بیشتر مسلمانان تایلند در استان‌های جنوبی این کشور، یعنی استان‌های پاتانی(Pattani) و ناراتیوات(Narathiwat) ساکن هستند؛ به‌طوری که در سال ۲۰۰۵، حدود سی درصد از جمعیت جنوب تایلند را مسلمانان تشکیل می‌داده‌اند. بیشتر مسلمانان تایلند از نژاد مالایایی هستند که حدود دو سوم از کل مسلمانان را تشکیل داده‌اند و سایرمسلمانان، عمدتاً از کشورهای پاکستان، چین، کامبوج و اندونزی به این کشور مهاجرت کرده‌اند. مسلمانان جنوب کشور، مدت‌ها به‌طور مستقل زندگی می کردند؛ تا این که فرمانروایان تایلندی، آن‌ها را تحت سلطه درآوردند و سرزمین‌شان نیز ضمیمه‌ی خاک تایلند شد. طبق آمار سال ۲۰۰۷، حدود۳۴۹۴ مسجد در تایلند وجود دارد که بیشترین آن‌ها، در استان پاتانی واقع شده‌اند(۶۳۶ مسجد). در بانکوک -پایتخت تایلند- بیش از دویست مسجد وجود

مسجد بان هو

مسجد کرز

مسجد امام علی

دارد و مسجد جامع بانکوک، مرکز اسلامی بزرگ این شهر به‌شمار می‌رود. یکی از مشهورترین مساجد مسلمانان چینی، مسجد بان هو(Baan How) در استان چیانگ‌مای است. مسلمانان جنوب کشور، در مساجد مختلف، از جمله مسجد کریزی(krue Sae) که مسجدی نیمه ساخته از قرن هفدهم است، فرایض مذهبی خود را ادا می‌کنند. مسلمانان شمال تایلند، عمدتاً چینی‌نژاد و پیرو مذهب حنفیند. از سال ۲۰۰۱، دولت تایلند، فعالیت‌های مسلمانان را محدود کرده‌است. از طرف آیت‌الله خویی نیز مدرسه‌ای دینی به نام مدرسه‌ی دارالعلم در شهر بانکوک تأسیس شده‌است که محل آموزش و پرورش طلاب علوم دینی است.

در حال حاضر در بانکوک، علاوه بر مساجد و حسینیه‌های شیعیان بومی، مسجد بزرگی به نام مسجد امام علی(ع) بنا شده‌است؛ مؤسسه‌ی مطالعات و تحقیقات اسلامی و مؤسسه‌ی صاحب‌الزمان در شهر پاتومتانی در حال فعالیت‌اند و در چند سال اخیر، سازمان حوزه‌ها و مدارس خارج از کشور نیز دو مدرسه‌ی دینی در تایلند بنا کرده‌اند. مدرسه‌ی المهدی در ناخان سی تامارات (Nakhon Si Thammarat) که مختص برادران است و دیگری مدرسه‌ی مهدیه در بانکوک که مختص خواهران است. مسلمانان در ماه‌های مختلف سال، جشن‌ها و مراسم مذهبی مختلفی برگزار می‌کنند. یکی از معروف‌ترین مراسم مسلمانان، جشن مولود نبی است که به علت مهیا نبودن مکان، معمولاً با سه ماه تأخیر از زمان واقعی تولد پیامبر در یکی از پارک‌های معروف شهر بانکوک، مجاور پارلمان تایلند برگزار می‌شود. از دیگر مراسم‌های مسلمانان تایلند، مسابقات قرائت قرآن آسه‌آن(ASEAN) است که هر سال، ماه دسامبر در یکی از دانشگاه‌های شهر بانکوک برگزار می‌شود. جمهوری اسلامی ایران نیز دو سال متوالی در سال‌های ۷۱ و۷۲، قاریانی

به‌صورت افتخاری به این دوره از مسابقات فرستاد. در سال‌های اخیر، شیعیان در شهرهای مختلف تایلند، گسترش یافته‌اند و قریب به ده‌هزار نفر مسلمان شیعه در کل تایلند وجود دارد. برخی از این شیعیان از اعقاب شیخ احمد قمی هستند که در قرن هفدهم در آیوتهایا سکونت داشتند و سال‌ها بعد به تونبوری مهاجرت کردند. پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران، تحول زیادی در فرهنگ و اعتقادات این شیعیان به وجود آمد و آنها را مقید به تکالیف مذهبی کرد؛ از جمله رعایت حجاب اسلامی که به‌ندرت در خانواده‌ها رعایت می‌شد. برخی دیگر از شیعیان، اصالتاً افغانی هستند و در سال‌های گذشته به تایلند آمده‌اند و در منطقه‌ای به نام بنگ موت در حومه‌ی بانکوک زندگی می کنند. یکی از روحانیان شیعه به نام سید محمد زکی، مؤسسه‌ای در شهر بانکوک برای شیعیان تأسیس کرد و دو مسجد نیز در جنوب تایلند بنا کرد.

سومین دین تایلند، مسیحیت است. حدود ۰/۷درصد از جمعیت تایلند، مسیحی هستند که عمدتاً کاتولیکند.

از دیگر ادیان این کشور می‌توان به انجمن کوچک یهودیان (Jewish community) که قدمت آن به قرن هفدهم بر می گردد، هندوها (Hindu)، برهماییان (Brahma) و سیک (Sikh)ها اشاره کرد.

پرچم

پرچم تایلند از پنج نوار افقی به رنگ‌های قرمز، سفید، آبی تشکیل شده‌است که قرمز، نمایانگر ملت، سفید، نمایانگر آیین بودا و رنگ آبی، نمایانگر حکومت سلطنتی است. قرمز، سفید و آبی، سه رنگ اصلی تایلند محسوب می‌شوند. این پرچم، در ۲۸ سپتامبر ۱۹۱۷، بر اساس حکم سلطنتی، پرچم اصلی این کشور شد.

فرهنگ و آداب و رسوم

فرهنگ تایلندی‌ها آمیزه‌ای از فرهنگ کشورهای هند، چین، کامبوج و دیگر کشورهای آسیای جنوب‌شرقی است. همانند بسیاری از کشورهای آسیایی، احترام گذاشتن به اجداد و نیاکان، یک بخش اصلی و ضروری از تمرین‌های روحانی تایلندی‌هاست. تایلندی‌ها بسیار مهمان‌نواز و بخشنده،

نرم‌خو و صلح‌جو هستند و سلسله مراتب اجتماعی بـرای آن‌ها بسیـــار مهم است. بزرگ‌ترها نقش مهمـی در تصمیم گیـری‌ها و مراسم خانوادگی دارند. سبک احوال‌پرسی سنتی تایلندی‌ها، وای (Wai) نام دارد و معمـولاً به این ترتیب است که ابتدا فرد کوچـک‌تر دسـت می‌دهد؛ نوک انگشتانش را روی سـر می گذارد و خم می‌شود تا صورتش با دست‌هایش مماس شود. بعد خطاب به خانم‌ها عبارت «ساوات ـ دی کا» (Sawat – dii Ka) و خطاب به آقایان، عبارت «ساوات ـ دی کراپ» (Sawat – dii khrap) به معنای **سلام** را ادا می کند؛ سپس بزرگ‌ترها به همین شیوه پاسخ آنها را می‌دهند. در مقام و موقعیت‌های اجتماعی مانند دولت نیز این که چه کسی وای را کار می‌رود. بچه‌ها نیز هنگام رفتن به مدرسه و بازگشت به منزل به همین شیوه به والدین خود ادای احترام می کنند. به‌طورکلی، این نوع احوال‌پرسی، نشانه‌ی احترام و تکریم فرد به دیگران است. در تایلند، کامل شدن تحصیلات شخص برای ازدواج، امری ضروری است و اگر فرد، پس از اتمام تحصیلاتش تمایل به ازدواج با فردی داشت، ابتدا باید با خانواده‌ی نامزد خود آشنا شود و سپس از خانواده‌ی خود بخواهد که خواستگاری او بروند. اگر هر دو خانواده موافقت کنند، ازدواج انجام می‌شود. داماد مبلغی را به‌عنوان پاداش بزرگ کردن عروس(شیربها) به پدر و مادر او می پردازد. صورتی، رنگ سنتی لباس عروس است و داماد نیز کت و شلوار سبک اروپایی یا یک ژاکت یقه پهن با شلوار می‌پوشد. زوج‌های جوان در مناطق روستایی، غالباً با خانواده‌ی داماد زندگی می کنند و ممکن است چند نسل در یک خانه زندگی کنند. در این خانه‌ها معمولاً بزرگ‌ترین مرد، رئیس خانواده است و اعضای خانواده باید در برابر بزرگ‌ترها مطیع باشند. خانواده‌ها معمولاً دو یا سه فرزند دارند و همه‌ی افراد خانواده در یک مزرعه کار می کنند. کوچک‌ترین دختر خانواده، خانه‌ی والدین را به ارث می‌برد و در عوض، او و همسرش باید از پدر و مادرشان در دوران پیری نگهداری کنند.

حریم‌های خانوادگی، روابط افراد و آزادی‌های جنسی در تایلند و برخی دیگر از کشورهای منطقه، به‌خصوص در شهرهای تایلند، با تعالیم اسلام وسنت‌های ایران، بسیار متفاوت است.

خوراک

تایلندی‌ها و به‌طورکلی، مردم منطقه‌ی جنوب شرق آسیا، از صبح تا شب در حال خوردن هستند؛ ولی وعده‌های غذایی آنها بسیار کم حجم

است و شاید به همین دلیل است که درصد افراد چاق در تایلند، بسیار کم است و اغلب آن‌ها اندام متناسبی دارند؛ برخلاف مردم منطقه‌ی خاورمیانه و آمریکایی‌ها که تعداد وعده‌های غذایی آنها کم و حجم غذای مصرفی‌شان بسیار زیاد است.

غذاهای تایلندی در سراسر جهان رایج شده‌اند و اگر به کشورهای اروپایی یا آمریکا بروید، حتماً رستوران‌های تایلندی را خواهید دید؛ درست همانند غذاهای ایتالیایی و ژاپنی که در سراسر جهان مورد توجه قرار گرفته‌اند. تایلند شالیزارهای بسیاری دارد و از تولید کنندگان اصلی برنج جهان است. برنج‌های تایلند به ایران نیز صادر می‌شود. مواد اصلی غذاهای تایلندی، برنج، ماهی و سبزیجات است. گوشت معمولاً خیلی کم استفاده می‌شود. گوشت مصرفی در غذاهای تایلندی معمولاً گوشت گاو یا گاومیش است؛ میگو، هشت‌پا، خرچنگ، صدف و دیگر غذاهای دریایی نیز مصرف بالایی دارند.

تایلندی‌ها غذا را به‌صورت کبابی، آب‌پز و سرخ شده استفاده می‌کنند. کبابی کردن ماهی، مرغ و سوسیس، بسیار متداول است؛ فلفل نیز از ادویه‌های اصلی غذاهای تایلندی است و همه‌ی گردشگران می‌دانند غذاهای تایلندی، معمولاً تند مزه‌اند. تنوع ادویه‌جات و سُس در غذاهای تایلندی، آن‌قدر زیاد است که معمولاً در یک غذای ساده‌ی تایلندی، حداقل پنج نوع ادویه و سُس استفاده می‌شود. برنج در تایلند، اغلب بدون روغن و به‌صورت کته درست می‌شود.

به‌علت آب و هوای مناسب، کیفیت مواد غذایی در این کشور، بسیار بالاست ولی معمولاً در غذاخوری‌های کنار خیابانی، اصول بهداشتی، درست رعایت نمی‌شود. در برخی رستوران‌ها به شما اجازه می‌دهند، خودتان آشپزی کنید. غذاهای تایلندی را اغلب با قاشق و چنگال سرو می‌کنند و چوب‌های غذاخوری در خانه‌چینی‌ها، به کار می‌روند.

غذاهای تایلندی در مناطق مختلف تایلند، متفاوت است و به چهار گروه غذاهای شمالی، شمال‌شرقی، مرکزی و جنوبی تقسیم می‌شود. غذاهای هر گروه، شباهت بسیاری به غذاهای کشورهای همسایه‌ی آن منطقه دارند. از غذاهای مشهور تایلندی می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- **جوک(Jok):** یک نوع حریره‌ی برنج است که برای صبحانه می‌خورند.
- **کائوتوم(Khao Tom):** سوپ

جوک

کائوتوم

برنج به شیوه‌ی تایلندی است که معمولاً با گوشت‌خوک، جوجه یا میگو، تهیه می‌شود.

کائوپد

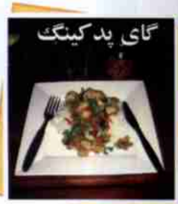
- **کائوپد (Khao Pad)**: برنج سرخ‌کرده‌ی تایلندی و یکی از مشهورترین غذاهای تایلند است که معمولاً با جوجه، گوشت‌گاو، میگو، خوک، خرچنگ، نارگیل، آناناس و سبزیجات تهیه می‌شود.

پدتای

- **پَدتای(Pad Thai)**: نوعی رشته‌ی برنجی است که با سُسِ ماهی، شکر، آبِ لیموترش یا خمیرِ تمبر هندی، بادام‌زمینی ریز شده و تخم مرغ، سرخ می‌شود.

توم‌یام

- **توم‌یام(Tom Yam)**: یک سوپ ترش و تندی است با گوشت که در مناطق مرکزی تایلند، رواج دارد.

گای پد کینگ

- **گای پد کینگ(Gai Pad Khing)**: مرغ سرخ شده با تکه‌های زنجبیل است که در مناطق مرکزی نیز رایج است.

لارب

- **لارب(Larb)**: سالادی ترش و تند، شامل گوشت، پیاز، گردفلفل، پودر برنج تفت داده و نعناع است که یکی از خوراک‌های منطقه‌ی شمال‌شرق تایلند است.

از انواع دسرهای این کشور نیز می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

کائوینائو ما میوآنگ

- **کائوینائو ما میوآنگ(Kao Niao Ma Muang)**: برنج چسبناک، همراه با انبه‌ی پخته است.

کانوم‌تان

- **کانوم تان(Khanom Tan)**: کیکی کوچک است با طعم خرما و نارگیل‌های خرد شده برروی آن.

پوشاک

لباس سنتی مردان تایلندی، شلوارهای بلند است با یک پیراهن یقه بلند آستین کوتاه، یا آستین بلند که سوآفرا راتچاتانس (suea phra ratchathanss) نامیده‌می‌شود. در موقعیت‌های رسمی بستن کمربند نیز برای مردان رایج است.

لباس‌های سنتی بانوان تایلند، انواع گوناگونی دارد؛ از جمله:

- **تای چاکری(Thai Chakkri)**: پوشاکی زیبا و رسمی است که معمولاً از بافته‌هایی از یوک(Yok)- منظور از یوک،ایجاد ضخامت اضافی در داخل پارچه بدون اضافه کردن تاپیک های اضافی است و اغلب از تار و پودهای طلایی و یا نقره ای رنگ که باعث گرانی آن می گردد-تهیه می‌شود و شامل دامن بلندی است که دور کمر می‌پیچند و دو چین پلیسه در جلو دارد. در این نوع لباس نیز از کمربند استفاده می شود.

- **تای بورومفیمن(Thai Boromphiman)**: لباس شب رسمی است؛ بلوزی آستین بلند که دکمه‌های آن در جلو یا پشت لباس، است. پارچه‌های گل‌دار، به این نوع لباس، ظاهری بسیار شیک می‌دهند. دامن لباس، بلند؛ و قدآن،تقریباً تا قوزک پاست.در این نوع لباس نیز از کمربند استفاده می شود.

- **تای سیوالای(Thai Siwalai)**: لباس عصرانه‌ی رسمی است کاملاً شبیه به بورو مفیمن؛ با این تفاوت که شالی هم روی شانه‌ها می‌اندازند. این لباس را در جشن‌های سلطنتی و یا آیین‌های رسمی، می‌پوشند. در این نوع لباس نیز از کمربند استفاده می شود.

- **تای دوسیت (Thai Dusit)**: لباسی گل‌دار، بی‌آستین و یقه پهن است که گاهی بلوز و دامن آن را به هم می‌دوزند. این لباس که از پارچه‌ی ابریشمی یوک تهیه می‌شود، برای جشن‌های عصرانه در مکان‌هایی که لباس های سبک غربی می‌پوشند، مناسب است. در این نوع لباس نیز از کمربند استفاده می شود.

تای چاکرافات(Thai Chakkraphat): نوعی لباس تایلندی است با یک شال، شبیه تای چاکری. این لباس برای مراسم ملی و سلطنتی، مناسب است. بخش بالایی آن، شالی پلیسه‌دار است که با یک شال قلاب‌دوزی‌شده‌ی ضخیم‌تر، پوشیده شده‌است. در این نوع لباس نیز از کمربند استفاده می شود.

تای آماریـــن(Thai Amarin): لباس عصرانـــه‌ای با پارچه ای ابریشمی گل‌دار است. برای این نوع لباس، از کمربند استفاده نمی‌شود. بلوز لباس، ممکن است یقه‌ی گرد و پهن داشته باشد و قد آستین تا پایین آرنج است. زیبایی تای آمارین، به پارچه و تزیینات آن است.

تای چتیلادا(Thai Chitlada): یک بلوز ابریشمی گل دار آستین بلند جلو باز، با پنج دکمه‌ی نقره‌ای یا طلایی در جلوی آن است که یک روبان گل‌دار در قسمت سینه دارد.

تـای ریوئـــن‌تـــون (Thai Ruean Ton): غیررسمی‌ترین لباس تایلندی است با خطوط راه راهِ پهن و ابریشمی عمودی و یا افقی با یک‌سری طرح و نقش روی سینه‌ی لباس که بعضی اوقات، یک‌طرف آن چین می‌خورد؛ به اضافه‌ی یک بلوز بدون یقه و دامن بلند تا قوزک پا. قد آستین‌ها تا آرنج است و بلوز آن جلو باز، است.در این نوع لباس از کمربند استفاده نمی شود و مناسب مراسم مذهبی است.

تای جک گری(Thai Jakgree): لباس رسمی دو تکّه ای که بخش بالایی لباس شامل شالی است که روی شانه‌ی چپ قرار گرفته و تا روی زمین ادامه دارد و شانه‌ی راست بدون لباس است. دراین لباس نیز از کمربند استفاده می شود.

تعطیلات و جشن‌ها

تعطیلات عمومی در تایلند، شانزده روز در سال، است و عبارتند از:

سال نو(New Year›s Day)

اول ژانویه(۱۱ دی)

ماگاپوجا(Magha Puja)

فوریه(بهمن)؛بزرگداشت بودا و تعالیم او

روز یادبود سلسله چاکری

(Chakri Memorial day)

۶ آوریل(۱۸ فروردین)

جشن سونکران (Songkran Festival)

۱۵-۱۳ آوریل(۲۷-۲۵ فروردین)؛روز سنتی سال نو

روز تاج‌گذاری(Coronation Day)

۵ می(۱۶ اردیبهشت)

جشن سلطنتی شخم‌زدن
(Royal Ploughing Day)

در ماه می(اردیبهشت)

وساک(Vesak)

می(اردیبهشت)؛بزرگداشت بودا

آسالا پوجا(Asalha Puja)

جولای(تیر)؛یادآور اولین خطبه بودا در پارک آهو

آغاز باران

(Beginning of Vassa)

هشتم جولای(تیر)

ماگاپوجا

روز یادبود سلسله چاکری

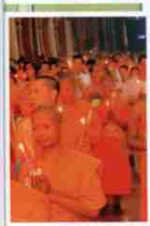
روز تاج گذاری

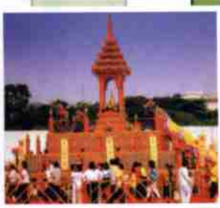

جشن سونکران

جشن سلطنتی شخم‌زدن

وساک

آسالا پوجا

آغاز باران

تولد ملکه اچ ام (HM the Queen›s Birthday)

۱۲ آگوست (۲۲ مرداد)؛ این روز در تایلند، روز مادر هم هست.

تولد ملکه اچ ام

روز چولالونگ کورن (Chulalongkorn Day)

۲۳ اکتبر (۲ آبان)؛ بزرگداشت پادشاه چولالونگ کورن (Chulalongkorn) در سال ۱۹۱۰

تولد پادشاه اچ ام

تولد پادشاه اچ ام (HM the King›s Birthday)

۵ دسامبر (۱۵ آذر)؛ این روز در تایلند، روز پدر هم هست.

روز قانون اساسی (Constitution Day)

۱۰ دسامبر (۲۰ آذر)؛

شب سال نو (New Year›s Eve)

۳۱ دسامبر (۱۰ دی).

تایلند از نظر تعداد و تنوع جشن‌ها، در جهان کم‌نظیر است. مهم‌ترین جشنواره‌های تایلند، عبارتند از:

جشنواره‌ی چتر و صنایع دستی (The Umbrella & Craft Festival)

این جشنواره در دهکده‌ای کوچک در نزدیکی شهر چیانگ‌مای و در ماه ژانویه (دی) برگزار می‌شود. تقریباً تمام مردم دهکده‌ی بوسانگ (Bo Sang) از طریق تولید چترهای کاغذی نقاشی شده، امرار معاش می‌کنند. این نمایشگاه، در خیابان اصلی برگزار شده و یادبود هنرهای سنتی است. در این بازار، می‌توان به خرید چتر و صنایع دستی، پرداخت.

نمایش رژه‌ی اژدها و شیر
(Chao Pho-Chao Mae Pak Nam Pho Procession Festival)

این جشنواره، هر سال، ساکنان چینی تایلندی، در ماه ژانویه(دی) برای احترام به اژدهای طلایی برگزار می کنند. جمع‌شدن مردم با لباس های رنگارنگ، حرکت دسته‌ها به‌صورت نظامی و رقص و حرکاتی مانند شیر و اژدها، به این جشنواره، جلوه‌ی خاصی می‌بخشد. این نمایش، معمولاً در اغلب شهرهای مهم برگزار می‌شود؛ اما مرکز اصلی آن، ناخون سوآن (Nakhon Sawan) است.

جشنواره‌ی بزرگ تایلند(Thailand Grand Festival)

این جشنواره که در سپتامبر برگزار می‌شود، مربوط به میراث فرهنگی غنی تایلند است و شامل برنامه‌های مختلف فرهنگی، مسابقات مشت‌زنی، نمایش بریدن میوه و سبزیجات، ساخت مجسمه و رنگ کردن چتر است. بازدیدکنندگان می توانند طی مدت این جشنواره، صنایع‌دستی تایلند و کالاهای دیگر را از دست‌فروش‌ها به قیمت ارزان بخرند.

جشنواره‌ی گُل(Flower Festival)

شمال تایلند به تنوع گل و گیاه، مشهور است؛ به‌خصوص در ماه فوریه(بهمن) که بهترین ماه در چیانگ‌مای (Chiang mai) است. رژه ماشین‌های حامل افراد که با گل‌های زیبا تزیین شده، ویژگی به یادماندنی این رویداد سالیانه است. بخش‌های مختلف این جشنواره، شامل نمایش گل و گیاه، فروش صنایع‌دستی، نمایش‌های هنری و مسابقات مختلف است. این جشنواره سه روزه در اولین آخر هفته ماه فوریه برگزار می‌شود؛

جشن زیارت سالیانه

پیروان بودا، هر سال، مراسم زیارتی در جای پای مقدس بودا دارند. این زیارتگاه در سراشیبی نزدیک به سارابوری(Saraburi) در ۲۳۶ کیلومتری شمال بانکوک، واقع است. این جشن، شامل بازار، تفریح، بازی و موسیقی گروهی نیز هست و در ماه فوریه(بهمن) برگزار می‌شود.

جشنــــوارهٔی میـــــوه (The Thailand Fruit Festival)

در ماه می (اردیبهشت) اغلب شهرهای شرقی، مثلاً رایونگ(Rayong)، ترات (Trat) و چانتابوری(Chantaburi) جشن فراوانی میوه برگزار می کنند. در این جشن، محصولات باغستان‌ها و زمین‌های زراعی به فروش گذاشته می‌شود. اغلب این میوه‌ها برای شما تازگی خواهند داشت؛ زیرا خاص منطقه‌ی استوا هستند و در ایران، نظیر آنها وجود ندارد.

جشنواره‌ی شمع (Candle Festival)(Khao Phansa)

شمع های زیبایی را که از موم زنبور عسل و به‌صورت قلم کاری تهیه می شوند و ارتفاع بعضی از آن‌ها به چند متر می رسد، در این جشنواره به نمایش می گذارند. جشنواره‌ی شمع، در ماه جولای(تیرماه) در شهر آبون راتچاتانی(Ubon Ratchathani) در شمال‌شرقی تایلند، برگزار می‌شود.

جشن ماه کامل(Full Moon Party)

روز ماه کامل، در هشتمین ماه قمری، یادآور اولین خطابه‌ی بودای مقدس است که برای پنج حواری خود ایرادکرد. این خطابه، بیش از ۲۵۳۰ سال پیش و پس از آنکه حواریان بودا به اشراق دست یافتند، ادا شده‌است. نشانه‌ی این جشن، روشن کردن شمع است در تمام معابد به‌صورت گروهی و در هنگام غروب. این جشن، در ماه جولای(تیرماه) برگزار می‌شود.

دوی ماراتون پاتایا(Pattaya Marathon)

این رقابت سالانه، در شهر پاتایا برگزار می‌شود و دوندگانی از تایلند و کشورهای دیگر، در یکی از زیباترین مسابقات جنوب‌شرق آسیا شرکت می‌کنند. ماراتون پاتایا، شامل ماراتون نیمه و ماراتون کامل است در رده‌های متفاوت و در ماه جولای(تیرماه) برگزار می‌شود.

مسابقات قایق‌رانی(Boat Racing)

این مسابقات در ماه سپتامبر(شهریور) در رودخانه‌ی نان در پایتخت برگزار می‌شود. این مسابقه، میان قایق‌های چوبی و در یکی از بهترین مناطق تایلند با نام پیچت(Phichit)، که پر از دره‌های سرسبز است، بر پا می‌شود.

جشنواره‌ی گیاه‌خواری (Vegetarian Festival)

چینی‌های مقیم تایلند، در این جشنواره، به مدت ده روز فقط غذاهای گیاهی ارایه می‌کنند. این جشنواره‌ی سالیانه در شهرهای پوکت (phuket) و ترانگ(Trang)، در ماه اکتبر(مهر)، برگزار می‌شود.

مسابقه‌ی گاومیش‌ها (Water Buffalo Racing Festival)

این مسابقات در ماه اکتبر(مهر) در حوالی اقامتگاه‌های کنار دریا و در شهر چون بوری(Chon Buri) برگزار می‌شود.

مسابقات سه گانه (Triathlon)

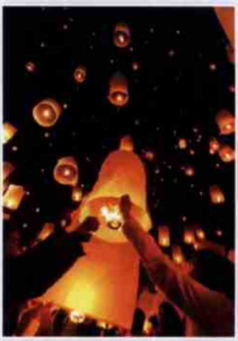
شامل شنای ۱۰۰۰متر، دوچرخه‌سواری ۵کیلومتری و دوی ۱۲کیلومتری است. برندگان این مسابقه‌ها برای مسابقات سه گانه‌ی هاوایی، برگزیده می‌شوند. این مسابقه در شهر پوکت و در ماه اکتبر(مهر) برگزار می‌شود.

مسابقات قایق‌های بلند (Traditional Long Boat Races)

مسابقات سنتی قایق‌های بلند، در شهر ناخون راتچاسیما(Nakhon Ratchasima) و در ماه دسامبر(آبان) برگزار می‌شود. این مسابقات، همراه با نمایش و فروش محصولات محلی است. گروه‌های موسیقی نیز جشنواره را همراهی می‌کنند.

جشنواره‌ی چراغ بادی (Loy Krathong)

در این جشنواره، شناورهای کوچکی که شمعی روی آنهاست و چراغ‌هایی شبیه بالون، در ماه کامل، روی رودخانه و در آسمان رها می‌شوند و منظره‌ی زیبای آن در شهر چیانگ‌مای (در شمال تایلند)، نظر هر بیننده‌ای را جلب می‌کند. این جشنواره‌ی زیبا، در ماه نوامبر(آبان) برگزار می‌شود.

نقاشی، سرامیک و صنایع دستی

هنر سنتی تایلندی، در اصل، ترکیبی از هنر بودایی است و نقاشی‌های سنتی تایلند، معمولاً شامل کتاب تصاویر وتزیینات رنگی ساختمان کاخ‌ها و معابد است. نقاشی‌های دیواری معابد، یکی از بزرگ‌ترین موفقیت‌های هنری تایلند است. نقاشی‌های زیبا روی ورقه‌های طلا، دیوارهای بسیاری از

معابد را زینت داده‌است. نگاره‌های دیوارهای درونی، الهام گرفته از تعالیم بودایی و معمولاً قصد آموزش روحانیان در زمینه‌ی دین و اخلاقیات بوده‌است. این نگاره‌ها بدون عمق، سایه یا پرسپکتیو نقاشی شده اند. برخی از هنرمندان تایلندی، به‌ویژه آنها که برای کارآموزی و یا نمایش آثارشان به خارج از کشور سفر کرده‌اند، در کارهایشان، آمیزه‌ای از زمینه‌ی عقاید بودایی تایلند و تجرد غربی را تجربه کرده‌اند. برخی هنرمندان تایلندی، در آثارشان در ضمن حفظ ارزش‌های فرهنگی سنتی تایلند، مسایل جامعه را نیز منعکس کرده‌اند.

کاشی وسرامیک‌های لعابی نیز یکی از هنرهای کلاسیک تایلندی است. معماری بسیاری از معابد پادشاهی ساخوتای (Sukhothai) را، سرامیک زینت داده‌است. بعدها کالاهای لعابی شیشه‌ای تایلندی، مثل جام، کوزه، بطری و گلدان، به قصد صادرات به دیگر مناطق آسیای جنوب‌شرقی ساخته‌می‌شد.

بافندگی با ابریشم و کتان، یک سنت دیرینه‌ی تایلندی است. امروزه در مراکز بافندگی شمال، شمال‌شرقی و بخش‌هایی از جنوب، بافنده‌ها طرح‌های سنتی تایلندی را دوباره تولید می کنند. دیگر صنایع‌دستی تایلند، شامل منبت‌کاری‌های تزیینی، جلاکاری و منبت‌کاری صدف مروارید است. فلزکاری این کشور به‌صورت پیچاندن و لحیم‌کاری سیم‌های فلزی برای تولید طرح‌های ملیله‌دوزی، بسیار مشهور است.

معماری و مجسمه‌سازی

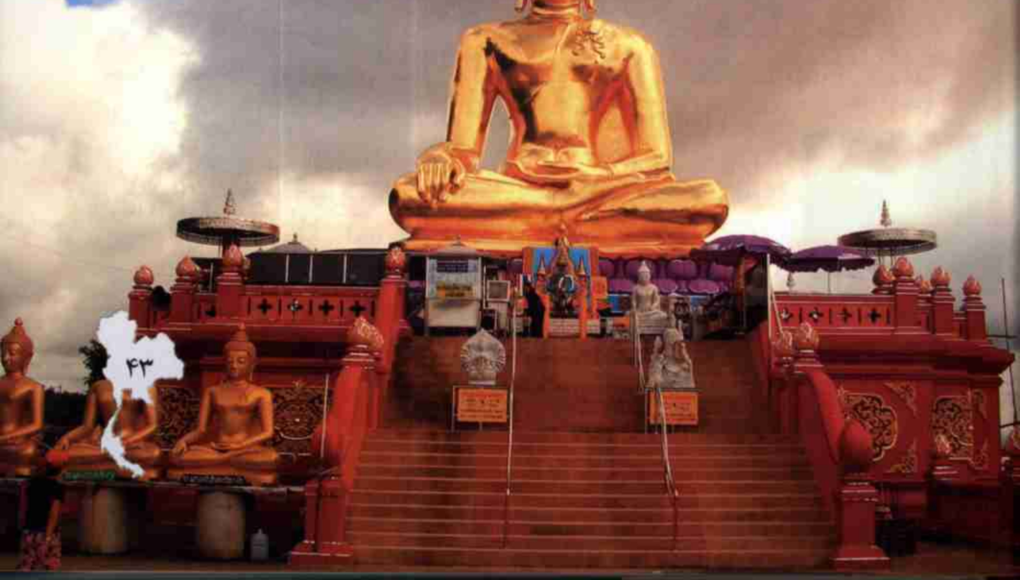
مشهورترین و مجلل‌ترین اثر معماری تایلند، وت(Wat) است که مجموعه‌ی معابد بودایی تایلندی است. وت، شامل چند ساختمان است که مربوط به فعالیت‌های مذهبی غیر روحانیان و راهبان هستند. شکل و دکوراسیون وت، متأثر از ساختمان‌های بودایی هندوستان، سریلانکا، میانمار وکامبوج است. معابد، غالباً سقف‌های چند ردیفی آجری و کاشی‌های لعابی رنگارنگ، طرح‌های آویزان، تزیینات محدب چوبی به شکل

وت فراکائو

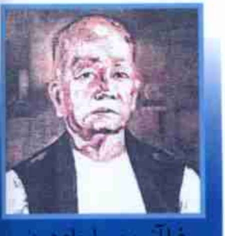
حیوانات افسانه ای و ستون‌های تذهیب شده با طلا، دارند. معابد با موزاییک‌هایی از شیشه‌های رنگی، آینه‌کاری، چینی و میناکاری‌هایی با صدف مروارید، تزیین شده‌است. معابد مشهور و زیبای تایلند، عبارتند از فراکائو(Phra Kaeo)، معبد زمرد سبز بودا؛ و معبد آرون(Arun) معبد طلوع، که هر دو در بانکوک است.

مجسمه‌های سنتی تایلندی، اغلب، پیکره‌ی بوداست. این مجسمه‌های برنزی و سنگی، بودا را در حالت‌های نشسته، ایستاده، در حالِ راه رفتن و یا استراحت کردن نشان می‌دهد. ویژگی‌های سنتی مثلاً صورت بیضی شکل و یک برآمدگی شعله مانند روی سر، که در آثار دوره‌ی ساخوتای دیده‌می‌شود، در آثار مدرن تکرار می‌شود.

ادبیات

فیاآنومن راجادهون

کوکریت پرامو

ادبیات تایلندی، یک سنت شفاهی اسطوره‌ای- افسانه‌ای دارد که میراث نسل‌های بسیار است. ادبیات این کشور به شدت تحت تأثیر فرهنگ هندی است. حماسه‌ی ملی تایلند، نسخه‌ای از رامایانا(Ramayana)، است با نام راماکیئن(Ramakien). رامایا یکی از بزرگ‌ترین حماسه‌های هند باستان به زبان سانسکریت است. با اینکه بسیاری از نسخه‌های این حماسه در فروپاشی امپراتوری آیوتهایا(Ayutthaya) در سال ۱۷۶۷ از بین رفته‌است؛ ولی در حال حاضر، سه نسخه از آن موجود است. به‌طور کلی، مبنای موضوعات ادبیات تایلند، راماکیئن و داستان‌های جاتاکا(Jataka) است، حکایت موجوداتی است که قبل از بودا زندگی می کردند. سانتورن فو(Sunthorn Phu)، مهم‌ترین شاعر تایلندی اوایل قرن نوزدهم است که اشعار حماسی رُمانتیک او مشهور است. معروف‌ترین آن‌ها داستان فراآفای مانی(Phra Aphai Mani)و نه شعر سفر به‌نام نیراتس(Nirats) است. پادشاه رامای پنجم و رامای ششم نیز نویسنده بوده‌اند و نوشته‌های آن‌ها بیشتر، آثار غیر داستانی و بخشی از برنامه‌ی آنها، برای ترکیب علم و دانش غربی با فرهنگ سنتی تایلندی بوده‌است. در اواخر قرن نوزدهم، اولین شعر مدرن تایلندی، داستان کوتاه و رمان در تایلند پدید آمد. از نویسنده‌های برجسته‌ی قرن بیستم در تایلند می‌توان به فیاآنومن راجادهون(Phya Anuman Rajadhon) و کوکریت پرامو(Kukrit Pramoj) اشاره کرد. این کشور، گروهی نویسنده‌های تبعیدی و مهاجر در قرن بیستمی نیز دارد. گروه نویسندگان بانکوک، کتاب‌های مختلفی، از جمله افسانه‌های نویسنده‌ی هندی به‌نام جی. وای. گوپینات(G.Y. Gopinath)، افسانه‌نویس قبل از میلاد مسیح، تومسون(Thompson) و نیز کتاب‌های غیر افسانه‌ای گری دیلی کیارلی(Gary Dale Cearley) منتشر می کنند.

پادشاه چولالونگ

سینمـــا و تئاتـــر

ورود سینما به تایلند، به اولین روزهای اختراع سینما بر می گردد؛ یعنی زمانی که پادشاه چولالونگ (King

خانم ساوانا اهل سیام

پن اک‌راتاناروئنگ

نونزی نیمیبوتر

Chulalongkorn) در سال ۱۸۹۷ به بِرْن در سوییس سفر کرد و آن‌جا فیلمی دید که آن را به تایلند آورد و در اولین سینمای تایلند، یعنی سینمای بانکوک، به نمایش درآورد. در همان سال، برادر پادشاه به‌نام شاهزاده سابناساترا(Prince Sanbassatra) که فیلم‌های بسیاری ساخت و امروز به‌عنوان پدر سینمای تایلند از او یاد می‌شود، تجهیزات و دوربین را خرید و به تایلند آورد. صنعت فیلم محلی در دهه‌ی۱۹۲۰ آغاز شد و در دهه‌ی ۱۹۳۰، با استودیوهای متعدد تولید فیلم، وارد اولین دوران طلایی‌اش شد. خانم ساوانا اهل سیام (Miss Suwanna of Siam)، یکی از اولین فیلم‌های تایلندی و اولین محصول مشترک هالیوود و توپیکال فیلم(Topical Film Service) بود که در سال ۱۹۲۳ در بانکوک به نمایش درآمد. تا سال ۱۹۲۸، فیلم‌های سینمایی تایلند، صامت بود؛ در این سال، صدا وارد صنعت سینمای تایلند شد. لانگ تانگ(Long Thang)، اولین فیلم ناطق تایلند (۱۹۳۲)، محصولی از برادران واساوات(Wasuawat) با بازی هنرپیشه‌های برجسته بود که به‌عنوان فیلمی ایدئولوژیک در دوره‌ی بازسازی سیاسی مطرح شد و به موفقیت بزرگی رسید. در سال ۱۹۳۳، اولین فیلم رنگی تایلند ساخته شد. در سال‌های پس از جنگ جهانی دوم، استفاده از فیلم ۱۶میلی‌متری در تولید صدها فیلم، عاملی برای تجدید حیات سینمای تایلند بود. بسیاری از این فیلم‌ها، فیلم‌های اکشن بودند. مالیات‌های سنگینی که دولت تایلند، برای واردات فیلم به کشور وضع کرد، در دهه‌ی۱۹۷۰، باعث تولید انبوهی از فیلم‌های محلی در تایلند شد که در نهایت، باعث شد استودیوهای هالیوودی تایلند را تحریم کنند. از سال۱۹۸۸، فیلم‌های هالیوودی، بار دیگر به تایلند راه یافتند.

در اواخر دهه‌ی۱۹۹۰، با ظهور کارگردانانی چون نونزی نیمیبوتر(Nonzee Nimibutr)، پن اک‌راتاناروئنگ (Pen – EK Ratanaruang) و اپیچاتپونگ ویراستاکول (Apichatpong Weerasethakul) و نیز تونی جا(Tony Jaa) قهرمان فیلم‌های اکشن که در جشنواره‌های فیلم سراسر جهان مشهور است، موج سینمایی جدیدی در تایلند، آغاز شد.

خون(Khon) یا تئاتر نقاب‌دار، شکل سنتی تئاتر تایلند است که جزو آیین‌ها و مراسم باستانی است و موضوع آن‌ها داستان‌هایی از راماکیئن، است. در این نمایش، لباس‌ها و نقاب‌های رنگارنگ و پرکاری استفاده می‌شود.

خیم

کلونگ کائک

جاکی

موسیقی

موسیقی تایلند، انعکاسی است از موقعیت جغرافیاییش در تقاطع چین، هند، اندونزی، کامبوج و نیز مسیرهای تجارت و داد و ستد، که از گذشته، شامل ایران، آفریقا، یونان و رم بوده‌است. وسایل موسیقی تایلندی، متنوع و گوناگون است و نتیجه‌ی نفوذ موسیقی سرزمین‌های مختلف است. از آن جمله کلونگ تپ(Klong thap) (شبیه تنبک) و خیم(Khim) (شبیه سنتور) از ایران، جاکی(Jakhe)، هندی، کلونگ جین(Klong jin)، چینی و کلونگ کائک(Klong Kaek) که اندونزیایی است. اگرچه تایلند، هیچ‌گاه مستعمره‌ی قدرت‌های غربی نبوده، ولی موسیقی پاپ و دیگر اشکال موسیقی آمریکایی و اروپایی، به‌شدت در این کشور نفوذ کرده‌است. لوک تانگ(Luk Thung) و مورلام(Mor Lam)، دو سبک بسیار مشهور موسیقی سنتی تایلند، اخیراً به موسیقی لائوس نزدیک شده‌است.

رقص تایلندی نیز از هنرهای مهم این کشور است که مانند بسیاری از اشکال رقص سنتی آسیایی، به دو نوع اصلی تقسیم می‌شود که تقریباً مطابق با رقص کلاسیک و رقص ملی است. رقص کلاسیک تایلندی، از موسیقی عاشقانه‌ی هند، منشعب شده‌است. امروزه حرکات رقص تایلندی و موسیقی پیوسته به آن، به گونه‌ای بارز، هندی باقی‌مانده‌است؛ اگرچه برخی از ابزارهای به کار رفته در ارکستر تایلندی، بی‌نظیر و منحصربه‌فردند. در تایلند گروه‌های دولتی و خصوصی، برای حفظ میراث فرهنگی این کشور در زمینه‌ی موسیقی و رقص، فعالیت می کنند و اولین گروه رقص تایلند در دانشگاه سرنیاخارین ویروت(Srinakharinwirot)، به خاطر اجراهای خارج از کشورش در انگلیس، اروپا، آمریکا و آسیا تحسین شده‌است.

آموزش و تحصیلات

تایلند از سطح بالایی از سواد و آموزش برخوردار است که ناشی از سیستم آموزشی پیشرفته در مقاطع مختلف تحصیلی می‌باشد. تحصیلات تا کلاس

نه اجباری بوده و دولت شرایط رایگان را برای آموزش تا کلاس دوازدهم فراهم نموده‌است. آموزش رسمی، شامل حداقل دوازده سال آموزش ابتدایی و تحصیلات عالی است. آموزش پایه به دو شش سال تقسیم می شود: شش ساله ابتدایی و شش ساله متوسطه. سال تحصیلی به دو نیم سال تقسیم می شود و بین هر دو ترم دو تا سه هفته تعطیلی وجود دارد.

دانشگاه‌ها در تایلند به دو دسته‌ی کلی تقسیم می شوند: دانشگاه‌های عمومی یا دولتی و خصوصی. دانشگاه‌های عمومی نیز به سه دسته تقسیم می‌شوند: دانشگاه عمومی، ۴۱ دانشگاه رجبهات(Rajabhat) یا دانشگاه تربیت معلم(Teacher's College) و ۹ دانشگاه فناوری راجامانگالا(Rajamangala).

در رده‌بندی جهانی دانشگاه‌ها در سال ۲۰۰۴، دانشگاه چالالانگ کورن (Chulalongkorn University) در زمینه‌ی علوم اجتماعی در رده‌ی چهل و ششم و در زمینه‌ی بیومدیکال، در رده‌ی شصتم قرار دارد. در سپتامبر سال ۲۰۰۶، سه دانشگاه چیانگ مای(Chiang Mai)، دانشگاه چالالانگ کورن و دانشگاه ماهیدال(Mahidol)، در هر دو زمینه‌ی علمی و تحقیقاتی، توسط کمیسیون آموزش عالی، رتبه‌ی عالی را به دست آودند. دانشگاه چیانگ مای در سال ۱۹۶۴ به عنوان اولین سازمان تحصیلات عالی در تایلند شمالی و اولین دانشگاه ایالتی تایلند تأسیس شد. دانشگاه چالالانگ کورن، قدیمی‌ترین دانشگاه در تایلند است که از قدیم جزء مهم‌ترین‌ها نیز به شمار می‌آمده است. این دانشگاه در سال ۱۹۱۷ تأسیس شد.دانشگاه ماهیدال، در سال ۱۹۴۳ تاسیس شد و به عنوان یکی از دانشگاه‌های عمومی برتر کشور شناخته می‌شود.

ورزش

فوتبال، تنیس روی میز، بدمینتون، بسکتبال و والیبال، از محبوب‌ترین ورزش‌های تایلند؛ و بوکس تایلندی، ورزش‌های رزمی و سپک تاکرا، از ورزش‌های سنتی این کشورند.

موآی تای بوکسینگ

موآی تای بوکسینگ(Muay Thai Boxing)

این ورزش، نوعی بوکس است و پرطرفدارترین ورزش در بین تماشاگران تایلندی است. بوکسینگ در دهه‌ی ۱۹۹۰ در سطح جهانی، محبوبیت پیدا کرد.

کرابی کرابونگ(Kraabi Krabong)

کرابی کرابونگ

این هنر رزمی سنتی تایلندی‌ها، ترکیبی از تکنیک‌های سلاح‌های دستی با فنون بوکس تایلندی است و معمولاً در جشنواره‌ها و مکان‌های جهان‌گردی اجرا می‌شود.

سِپَک تَکرا(Sepak Takraw)

سپک تکرا

یکی دیگر از ورزش‌های بومی تایلند و نوعی والیبال است که با پا و یک توپ خیزرانی، بازی می‌کنند. چند نوع سپک تکرا، با قواعد بازی متفاوت وجود دارد. در جنوب تایلند، این بازی، یک تور دارد. در این ورزش، فقط پاها مجاز به تماس با توپ هستند.

ورزش راگبی(Rugby) در تایلند، در حال رشد است. در سال ۲۰۰۵، تایلند، اولین کشور میزبان مسابقات بین المللی راگبی سبک وزن بود.

تایلند امکانات ورزشی مناسبی دارد و به همین دلیل، میزبانی بازی‌های مختلفی را برعهده داشته‌است. بانکوک، میزبان بازی‌های بین‌المللی مختلفی بوده؛ از جمله چهار دوره بازی‌های آسیایی در سال‌های۱۹۶۶-۱۹۷۰-۱۹۷۸-۱۹۹۸ و در این زمینه بی‌رقیب بوده‌است.

تایلند در المپیک زمستانی ۲۰۰۶، تورینوی ایتالیا، هیچ مدالی کسب نکرد و در المپیک تابستانی۲۰۰۸ پکن(چین)، با کسب مجموعاً چهار مدال، شامل دو طلا و دو نقره، رتبه‌ی چهل و پنجم دنیا را کسب کرد. درپانزدهمین دوره‌ی بازی‌های آسیایی۲۰۰۶ دوحه(Doha) در قَطَر(Qatar) ورزش کاران تایلندی با کسب سیزده طلا، پانزده نقره و۲۶ برنز، با مجموع۵۴ مدال، رتبه‌ی پنجم و ورزش کاران ایرانی با یازده طلا، پانزده نقره و ۲۲ برنز، با مجموع ۴۸ مدال، رتبه‌ی ششم را کسب کردند.

جغرافیای اقتصادی

زیربنــای اقتصــادی

تایلند از سال ۱۸۵۰ به بعد، هر چند به‌طور رسمی در اقتصاد جهانی به رهبری غرب، ادغام نشد؛ ولی با قرارداد سال ۱۸۹۶، میان فرانسه و انگلیس، این سرزمین، تبدیل به یکی از زمینه‌های اصلی تجاری و سرمایه‌گذاری دولت انگلیس شد. اقتصاد تایلند با رسیدن به بالاترین میزان رشد جهانی، بین سال‌های ۱۹۸۵-۱۹۹۶(به‌طور متوسط، سالانه ۹/۴درصد) در سال ۱۹۹۷، بر اثر بحران مالی آسیا، دچار رکود اقتصادی شدیدی شد؛ به‌طوری که رشد اقتصادی آن به ۱/۹ درصد، تنزل کرد. در سال ۱۹۹۸، بحران اقتصادی آسیا از بین رفت و رشد اقتصادی تایلند، به ۱۰/۸درصد، رسید. این کشور، اقتصادی آزاد دارد که به شدت به صادرات، وابسته‌است و صادرات، بیش از دو سوم درآمد سالانه‌ی کشور را به خود اختصاص داده‌است. تایلند، تکیه‌گاه اقتصادی کشورهای همسایه‌اش، لائوس، برمه و کامبوج محسوب می‌شود.

بر طبق آمار سال ۲۰۰۸، بانک جهانی، تایلند با ۵۱۹ میلیارد دلار درآمد ملی، رتبه‌ی بیست وسوم جهان را دارد و دومین قدرت اقتصادی آسیای جنوب‌شرقی، پس از اندونزی است. هر تایلندی با درآمد متوسط ۷,۷۰۳ دلار، رتبه‌ی هشتاد ویکم را در این زمینه در سطح جهانی دارد و تایلند چهارمین کشور ثروتمند آسیای جنوب‌شرقی پس از سنگاپور، برونئی و مالزی بوده‌است(در همان سال، ایران با ۸۳۹ میلیارد دلار درآمد ملی، از این نظر، رتبه‌ی هفدهم جهان داشته‌است و درآمد سالانه‌ی هر ایرانی، به‌طور متوسط ۱۱,۶۶۶دلار بوده و در رتبه‌ی پنجاه‌ونهم جهانی بوده). نرخ رشد اقتصادی این کشور نیز در سال ۲۰۰۷، ۴/۸درصد بوده و شاخص رشد و پیش‌رفت انسانی(HDI) در سال ۲۰۰۵، ۰/۷۸ کاهش داشته‌است. تایلند در سال ۲۰۰۷، ۳۶/۹ میلیون نفر نیروی انسانی داشته؛ و میزان بی‌کاری، ۱/۴درصد و میزان تورم کشور نیز ۲/۲درصد بوده‌است.

عضویت در سازمان‌های اقتصادی

تایلند عضو سازمان تجارت جهانی (WTO) (World Trade Organisation)، گروه کارنز (Cairns Group) که صادرکنندگان محصولات کشاورزی هستند و نیز منطقه‌ی تجارت آزاد ملل آسیای جنوب‌شرقی (AFTA)(ASEAN Free Trade Area) است. این کشور، هم‌چنین پیمان‌های تجارت آزاد با چین و هند (در سال ۲۰۰۳) و استرالیا، ژاپن و آمریکا، (در سال ۲۰۰۵)، بسته است.

گروه کارنز

واحد پول

پول رایج تایلند، بَت (Baht) است و هر بت به یکصد ساتانگ (Satange) تقسیم می‌شود که معمولاً زیاد رایج نیست و اغلب اجناس، حداقل، یک بت قیمت دارند. سکه‌های تایلندی ۲۵ و ۵۰ ساتانگ، یک بت، دو بت، پنج بت و دَه بت هستند. جز آن‌ها، اسکناس های دَه‌بتی (قهوه‌ای)، بیست‌بتی (سبز)، پنجاه‌بتی (آبی)، صَد بتی (قرمز)، پانصدبتی (ارغوانی) و هزاربتی (قهوه‌ای) نیز وجود

دارند. اسکناس دَه بتی، بسیار کم است و معمولاً از سکه‌های دَه‌بتی استفاده می‌کنند. روی همه‌ی اسکناس‌ها، تصویر پادشاه فعلی تایلند چاپ شده‌است. رنگ اسکناس‌های صَد و پانصد بتی، تقریباً یک شکل به‌نظر می‌رسد و هنگام شمارش، باید دقت کرد که اشتباه نشوند.

ارز تایلند، شناور است و نرخ تبدیل آن، روزانه تغییر می‌کند. معمولاً نرخ تبدیل، در روزهای تعطیل(شنبه و یک‌شنبه) کمتر است؛ اما تغییرات بسیار اندک است. برای تبدیل ارز به پول رایج تایلند، می‌توان به بانک‌های محلی، صرافی‌ها، هتل‌های بزرگ، مراکز خرید بزرگ و ... مراجعه کرد؛ اما بهتر است از صرافی‌ها یا بانک‌ها استفاده کنید. هر دلار آمریکا حدود۳۲ بت(بهار۱۳۸۹) و هر بت حدود ۳۰۰ ریال است.

واردات و صادرات

صادرات کشور تایلند، در سال ۲۰۰۸میلادی، برابر با ۱۷۴/۹میلیارد دلار بوده و شامل کفش و منسوجات، فرآورده‌های شیلات، برنج، لاستیک، جواهرات، اتومبیل، وسایل الکتریکی و رایانه بوده‌است. میزان واردات این کشور نیز ۱۵۹/۱میلیارد دلار و شامل ماشین‌آلات و کالاهای عمده‌ی صنعتی، موادشیمیایی، مواد خام و کالاهای واسطه، کالاهای مصرفی و سوخت است. این کشور، از نظر واردات و صادرات، رتبه‌ی بیست و پنجم را در میان کشورهای دنیا دارد. و در همین حال، که در سال۲۰۰۷، ایران با ۶۳/۱ میلیارد دلار، رتبه‌ی سی و هشتم را در صادرات و با ۴۵/۴ میلیارد دلار، رتبه‌ی چهل و سوم را در واردات داشته‌است.

مهم‌ترین شرکای تجاری تایلند در سال ۲۰۰۷

صادرات	آمریکا۱۲/۶	ژاپن۱۱/۶	چین۹/۷	سنگاپور۶/۳	هنگ کنگ۵/۷	مالزی۵/۱
واردات	ژاپن۲۰/۳	چین۱۱/۶	آمریکا۶/۸	مالزی۶/۲	امارات ۴/۹	سنگاپور۴/۵

صنعت

در سال ۲۰۰۷، صنعت، ۴۳/۹درصد از درآمد ملی تایلند را به خود اختصاص می‌داده؛ در حالی که تنها چهارده درصد از نیروی انسانی، در این بخش مشغول به فعالیت بوده‌اند. بین سال‌های ۲۰۰۵ ـ ۱۹۹۵، متوسط نرخ رشد سالانه‌ی صنعت، ۳/۴درصد، بوده‌است. از صنایع اصلی تایلند می‌توان به فرآورده‌های غذایی، پوشاک و منسوجات، لوازم و قطعات الکترونیکی، خودرو و اجزای آن، سیمان، نفت‌خام، پلاستیک و فرآورده‌های شیمیایی اشاره کرد. تایلند، یکی از مراکز خودروسازی برای بازار انجمن ملل آسیای جنوب‌شرقی(ASEAN) است و در سال ۲۰۰۴، ۹۳۰ هزار خودروتولید کرده‌است که بیش از دو برابر تولید آن در سال ۲۰۰۱، بوده‌است. در سال ۲۰۰۷، تایلند با تولید ۱/۲۳۸/۰۰۰ انواع خودرو، پانزدهمین کشور بزرگ تولیدکننده‌ی خودرو در جهان بوده؛ در حالی که در همان سال، ایران با تولید ۹۹۷۰۰۰ خودرو، هفدهمین، تولیدکننده‌ی خودرو در جهان بوده‌است. تویوتا و فورد، دو کارخانه‌ی خودروسازی فعال تایلند هستند. گسترش صنعت خودرو، باعث گستردگی بسیار زیاد تولید فولاد داخلی شده‌است. درسال ۲۰۰۷، تایلند با تولید۵/۵ میلیون تُن فولاد، رتبه‌ی سی جهان و ایران با تولید ۱۰/۱ میلیون تُن رتبه‌ی بیستم جهان را داشته‌اند. صنایع الکترونیک تایلند، رقیب مالزی و سنگاپور؛ و صنعت منسوجات آن، رقیب چین و ویتنام است.

انرژی

در سال ۲۰۰۷، تایلند، با تولید ۱۲۱میلیارد کیلووات-ساعت برق، رتبه‌ی بیست و چهارم جهان را از این نظر داشته و ایران با ۱۵۶میلیارد کیلووات-ساعت رتبه‌ی نوزدهم جهان داشته. از این میزان تولید، حدود ۹۲درصد، را نیروگاه‌های حرارتی تولید کرده‌اند. این کشور، حدود سه میلیارد کیلووات-ساعت از الکتریسیته‌ی خود را از نیروگاه‌های برق آبی کشور همسایه‌اش لائوس وارد می‌کند.

تایلند، جزو کشورهای واردکننده‌ی نفت و گاز طبیعی است؛ اما دولت سعی دارد با افزایش استفاده از الکل حاصل از گیاهان، واردات نفت خام و بنزین را کاهش دهد.

تایلند از طریق خط لوله، ازکشور میانمار، گاز طبیعی وارد می‌کند.

معدن

به‌طور کلی، تایلند، از نظر منابع معدنی، ثروتمند نیست. از معادن آن می‌توان

به فلوریت، گچ، سرب، زغال‌سنگ، گاز طبیعی، لاستیک، تانتال(Tantalum)، قلع، تنگستن، مس و روی اشاره کرد. تا قبل از ۱۹۸۵، تولید قلع، عمده‌ترین تولیدات معدنی تایلند بوده و صرف‌نظر از نفت، قلع، حدود شصت درصد از ارزش تولید معدنی تایلند را به خود اختصاص می‌داد؛ اما از سال ۱۹۸۵، معادن قلع، به شدت کاهش یافت و تایلند، واردکننده‌ی قلع شد. از سال ۱۹۸۳، بخش سنگ‌های قیمتی، در این کشور، احیا شد و با احیا و توسعه‌ی صنایع جواهرسازی، تایلند، بازارهایی در آمریکا، ژاپن و کشورهای عضو همکاری‌های اقتصادی و توسعه به‌دست آورد. تایلند، ذخایر غنی از سنگ‌های قیمتی، نظیر یاقوت کبود، یاقوت‌سرخ، لعل، کوارتز و یشم‌سبز دارد. از سال ۱۹۸۳، به واسطه‌ی رکود بازار قلع، حجم صادرات سنگ‌های گران‌بها، از قلع فراتر رفت. در سال ۲۰۰۸، اصلی‌ترین ماده‌ی معدنی صادراتی تایلند، سنگ گچ بوده. این کشور، پس از کانادا، دومین صادرکننده‌ی بزرگ این محصول در جهان است؛ در حالی که سیاست دولت محدودکردن صادرات سنگ گچ است برای جلوگیری از کاهش قیمت آن. در سال ۲۰۰۳، تایلند، بیش از چهل نوع ماده‌ی معدنی تولید کرده که بیش از هشتاد درصد آن، برای مصارف داخلی بوده‌اند.

خدمات

رشد سریع تایلند، باعث دگرگونی بخش خدمات آن شد و این بخش، طی سال‌های بسیار، حدود نیمی از تولید ناخالص ملی اقتصاد تایلند را از آن خود کرد؛ به‌طوری که در سال ۱۹۸۰، ۴۸ درصد و در سال ۲۰۰۸، ۴۴٫۱ درصد از آن را به خود اختصاص داده‌است. مهم‌ترین خدمات، شامل گردشگری، بانک‌داری و امور مالی است، ۴۴/۷ درصد از درآمد ملی و ۳۷ درصد از نیروی کار انسانی در بخش خدمات به کار گرفته شده‌اند.

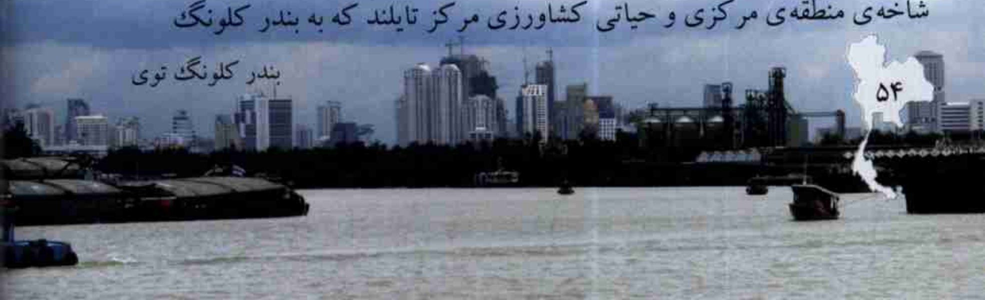
در بخش خدمات تایلند، گردشگری، صنعتی عمده است و سهم بزرگی از اقتصاد این کشور(حدود ۶درصد از کل درآمد ملی) را به خود اختصاص داده‌است. جهان‌گردان، به‌دلایل گوناگونی(عمدتاً استفاده از سواحل جنوبی تایلند و استراحت) به این کشور می‌آیند؛ اگرچه بانکوک طی ۴سال گذشته به‌دلیل شورش‌های اخیر در جنوب کشور، با افزایش حجم جهان‌گرد، مواجه بوده‌است. در سال ۲۰۰۷، تقریباً ۱۴/۵میلیون جهان‌گرد، از تایلند بازدید کردند و از این نظر، تایلند در رتبه‌ی هجدهم جهان؛ و بعد از چین، مالزی و هنگ‌کنگ در رتبه‌ی چهارم آسیا قرار دارد. گردشگران با متوسط اقامت حدود نه روز در تایلند، حدود

یازده میلیارد یورو سود، نصیب این کشور کرده‌اند. حدود نیمی از گردشگران، از کشورهای شرق آسیا به‌خصوص ژاپن و مالزی به تایلند می‌روند. از کشورهای غربی، بیشترین گردشگران از انگلستان، آلمان، کشورهای اسکاندیناوی و آمریکا هستند. از ایران و سایر کشورهای خاورمیانه نیز گردشگران زیادی به تایلند سفر می‌کنند. حوادث طبیعی، به‌ویژه سونامی ۲۰۰۴، خسارت‌هایی به بخش جهان‌گردی زده‌است. یکی دیگر از پیامدهای منفی صنعت جهان‌گردی تایلند، افزایش مشکلات سکسی و جنسی است که موجب افزایش بیماری‌های گوناگون، از جمله ایدز و ناهنجاری‌های مختلف در این کشور شده‌است.

تا سال ۱۹۹۷، سیستم بانک‌داری تایلند، مرکب از بانک‌های دولتی و خصوصی، با مشارکت محدود بانک‌های خارجی بود. در اواخر دهه‌ی ۱۹۸۰، اصلاحات سیاست اقتصادی، تا حد زیادی خریدهای خارجیان را از بورس تایلند و گرفتن وام‌های بین‌المللی را از بانک‌های تایلندی، آسان کرد. در گذشته، جریان سرمایه‌گذاری‌های خصوصی خارجی، بیشتر در کارخانجات و تجهیزات بود؛ اما در اوایل دهه‌ی ۱۹۹۰، منبع اصلی سرمایه‌ی خارجی، وام‌های کوتاه‌مدت از بانک‌های تایلند شد. پیشرفت سریع ورود سرمایه به‌داخل کشور، نه تنها به نظام بانک‌های خصوصی، بلکه به توانایی بانک مرکزی تایلند (تأسیس در ۱۹۴۲) برای نظارت و تنظیم بخش مالی کمک کرد. علاوه بر این، دولت تایلند، تلاش‌هایی دارد در جهت تقویت بخش مالی، از طریق تثبیت و ارتقای مؤسسات تجاری، دولتی وخارجی؛ از آن جمله، طرح اصلی بهسازی بخش مالی دولت است، که اولین بار در اوایل سال ۲۰۰۴، مطرح شد و باعث کاهش مالیات‌ها برای مؤسسات مالی‌ای شد که متعهد به ادغام شده‌اند. در سال ۲۰۰۷، سه بانک تجاری دولتی، پنج بانک اختصاصی دولتی، پانزده بانک تجاری تایلندی و هفده بانک خارجی در تایلند وجود داشته‌است.

حمل و نقل

تایلند، شبکه‌ی وسیعی از راه‌های آبی برای حمل و نقل دارد. این کشور، مجموعاً چهارهزار کیلومتر، مسیر آبی دارد که عمدتاً در مسیر رودخانه‌ی چائوفرایاست در شاخه‌ی منطقه‌ی مرکزی و حیاتی کشاورزی مرکز تایلند که به بندر کلونگ

بندر کلونگ توی

بندر کلونگ توی

لام چابانگ

لام چابانگ

توی(Klong Toey) در بانکوک می‌رسد.

بندر بانکوک، مهم‌ترین بندر تایلند و نیزاز مهم‌ترین بنادر جنوب‌شرقی آسیاست. بندر مهم دیگری در لام چابانگ (Laem Chabang)، واقع در ۱۰۵کیلومتری جنوب‌شرقی بانکوک، احداث شده‌است که با راه‌اندازی پایانه‌های آن، تحول عظیمی در صنعت حمل و نقل دریایی تایلند، ایجاد شده‌است.

شرکت هواپیمایی تائی(Thai) که در سال ۱۹۴۷ تأسیس شده، تنها شرکت ملی هوایی تایلند است. از سال ۱۹۵۹، شرکت هوایی تائی و سیستم هوایی اسکاندنیاوی نیز شرکت جدیدی به‌نام شرکت هواپیمایی بین‌المللی تایلند تأسیس کرده‌اند. برخی دیگر از خطوط هوایی تایلند، عبارتند از خطوط هوایی بانکوک(Bangkok Airways)، پوکت(Phuket Airlines)، اورئینت تائی(Orient Thai Air) و خطوط هوایی آسیا(Air Asia). تایلند، در سال ۲۰۰۷، ۱۰۸ فرودگاه داشته‌است. از مهم‌ترین فرودگاه‌های

هات یای

وارنابومی

بین‌المللی ایـن کشور می‌توان به فرودگاه بین‌المللی دون مونگ (Don Mueang) نزدیک بانکوک، سووارنابومی(Suvarnabhumi)، چیانگ‌مای، هات یای (Hat Yai)، پوکت و او تاپائو (U - Tapao) اشاره کرد. فرودگاه دون مونگ، بزرگ‌ترین فرودگاه تایلند است که در سال ۲۰۰۸، با جابه‌جایی ۳۸,۶۰۴,۰۰۹ نفر مسافر، هجدهمین فرودگاه پر تردد جهان؛ و پس از فرودگاه‌های توکیو، پکن و هنگ کنگ، چهارمین فردگاه پرتردد آسیا بوده‌است.

او تاپائو

سیستم راه‌آهن تایلند، حدود یک قرن قبل تأسیس شده که شامل ۴۰۷۱کیلومتر خط آهن است. تایلند با ۴۰۷۱کیلومتر راه آهن، در رده‌بندی کشورهای جهان بر اساس خطوط آهن، در مرتبه‌ی چهل و دوم و ایران با ۷۲۵۶ کیلومتر در مرتبه‌ی بیست و ششم جهان، واقع است. در حال حاضر، دو مؤسسه‌ی دولتی در تایلند به امور راه‌آهن می‌پردازند:

۱ـ راه‌آهن دولتی تایلند که در ۱۸۱۹ تأسیس شده؛

۲ـ سازمان حمل و نقل سریع و اتوبان‌های تایلند.

توک‌توک

تایلند، ۵۷,۴۰۳کیلومتر، انواع جاده و بزرگ‌راه دارد، پیش‌رفت‌های عمده‌ی سیستم جاده‌ای، در دهه‌ی ۱۹۷۰ آغاز شد. وسایل حمل و نقل درون شهری تایلند، عبارتند از تاکسی، اتوبوس، تاکسی‌های موتوری و توک‌توک(Tuk Tuk). توک‌توک نوعی وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری سه چرخ است که در تایلند در سطح وسیع و با نرخ مناسب، مسافران را جابه‌جا می‌کنند.

کشـــاورزی، جنگـــل‌داری و ماهـــی‌گیـــری

از گذشته، کشاورزی در امر اشتغال، مهم‌ترین نقش را داشته‌است؛ یعنی حدود دو سوم نیروی کار کشور دراین بخش مشغول به‌کار بوده‌اند؛ اما از سال ۱۹۶۰ به بعد، اهمیت بخش کشاورزی در اقتصاد کشور کاهش یافت و سهم کشاورزی از درآمد ملی کشور، از ۲۳درصد در ۱۹۸۰، به ۱۱درصد در سال ۱۹۹۶ کاهش یافت. مشکلات جدی ناشی از فرسایش خاک و فقر اراضی، به‌خصوص در منطقه‌ی شمال و شمال‌شرقی، از عوامل کاهش محصول است. در سال ۲۰۰۷، بخش‌های کشاورزی، جنگل‌داری و ماهی‌گیری، حدود ۱۱/۴ درصد از درآمد ملی کشور را به خود اختصاص داده‌اند. تایلند، یکی از صادرکننده‌های عمده‌ی برنج و میگو، در جهان است. از دیگر محصولات کشاورزی تایلند می‌توان به نارگیل، ذرت، سویا، نیشکر و نشاسته‌ی کاساو اشاره کرد.

در سال ۱۹۸۵، تایلند، رسماً ۲۵درصد از کشور را به جنگل‌های حفاظت‌شده و ۱۵درصد از زمین‌ها را به تولید الوار اختصاص داد. جنگل‌های حفاظت شده را جداگانه برای حفظ منابع طبیعی و تفریح و سرگرمی در نظر گرفتند؛ در حالی‌که جنگل‌های تولیدی، هم‌چنان به صنعت جنگل‌داری اختصاص دارند. بین سال‌های ۱۹۹۲ و ۲۰۰۱، صادرات چوب و الوار اره شده، از ۵۰ هزار متر مکعب، به دو میلیون متر مکعب در هر سال افزایش یافت. تایلند، پس از ژاپن و چین، مقام سوم را در ماهی‌گیری آسیا دارد. ایجاد منطقه‌ی انحصاری اقتصادی در محدوده‌ی ۳۷۰کیلومتری ساحل، گسترش ماهی‌گیری به مناطق عمیق‌تر را محدود کرده‌است. صنعت ماهی‌گیری در تایلند، بعد از دهه‌ی ۱۹۷۰، سیر نزولی پیدا کرد و فقط انعقاد قراردادهایی با عمان، هند و بنگلادش بود که امکان توسعه‌ی ماهی‌گیری را از طریق طرح‌های مشترک، امکان‌پذیر ساخت. از ۱۹۷۵، ایجاد کارخانه‌های کنسرو و منجمدکردن ماهی برای صادرات مواد غذایی دریایی، گسترش یافت. مواد غذایی دریایی، یکی از محصولات صادراتی تایلند است که ارزش آنها در بازارهای جهانی، افزایش یافته و در حال حاضر، تایلند، یکی از صادرکنندگان عمده‌ی ماهی و مواد غذایی دریایی جهان است. تولید ماهی در آب‌های شیرین نیز از نظر تأمین پروتئین مورد نیاز مناطق روستایی، اهمیت زیادی دارد و سود در آن نیز هست. از ۱۹۸۲، پروژه‌هایی در سواحل و جزایر، برای توسعه‌ی ماهی‌گیری، به اجرا درآمده‌است که شامل برنامه‌ای برای ماهی‌گیری و صید میگوست.

میزان صادرات و واردات(فائو - ۲۰۰٤) (میلیون دلار)

نام محصولات	صادرات	واردات
کشاورزی	۱۱۹۲۶	۳۸۳۰
شیلات	۴۰۳۴	۱۲۳۱
جنگل‌داری	۹۴۱	۱۴۳۲

مهم‌ترین شرکا و محصولات تجاری کشاورزی و صنایع غذایی (FAO - ۲۰۰٤)

واردات	شرکا	آمریکا	استرالیا	برزیل
	محصولات	پارچه‌ی کتان	سویا	کیک سویا
صادرات	شرکا	ژاپن	آمریکا	چین
	محصولات	لاستیک خشک	برنج	لاستیک، (Nat)

مهم‌ترین محصولات کشاورزی تایلند (FAO - ۲۰۰٤) (هزار تن)

نام محصول	میزان تولید
غلات	۲۸۲۷۷
گیاهان روغنی	۱۱۴۲
گیاهان قندی	۶۴۹۷۴
گیاهان ریشه‌ای و غده‌ای	۲۱۶۶۰
گوشت	۱۸۱۷
شیر	۸۳۴

تاریخچه

تاریخ تایلند، بیش از پنج هزار سال قدمت دارد. در طی قرون متمادی، مهاجران زیادی به این کشور وارد شده‌اند که بیشتر آنها از جنوب چین بوده‌اند. تا اوایل قرن دوازدهم، بیشتر منطقه در سلطه‌ی خِمِرها(Khmer)، بود که شامل شهر معروف انگکور(Angkor) در کامبوج و مناطق وسیعی در اطراف آن بود. در اوایل قرن دوازدهم، تایلندی‌ها شهرهای کوچکی نظیر لانا(Lanna) و فایائو(Phayao) در شمال و شهر معروف ساخوتای را بنا نهادند.

در سال ۱۲۳۸ میلادی، دو رئیس قبیله‌ی تایلندی موفق شدند؛ فرماندهان خِمِریِ محلی را مغلوب کنند و شهر ساخوتای را به‌عنوان اولین پادشاهی مستقل تایلند، بَنا کنند. شهر ساخوتای، رشد و پیش‌رفت کرد و تا حوزه‌ی رودخانه‌ی چائوفرایا گسترش یافت. تایلندی‌ها آیین بودا را مذهب خویش قرار دادند؛ الفبای تایلندی به‌وجود آمد و اولین جلوه های تمدن و فرهنگ تایلندی، یعنی نقاشی، مجسمه‌سازی، معماری و ادبیات، پدیدار شدند.

رامکامهنگ

سومین پادشاه ساخوتای با نام رامکامهنگ (Ramkhamhaeng) (۱۳۱۷-۱۲۷۵)، تمام نیروهای نظامی، سیاسی، بازرگانی، تخصصی و هنری را برای اعتلای حکومت خود به کار گرفت. در دوره‌ی سلطنت او ساخوتای از شمال با لانا، از شرق با وینتیان(Vientiane) (که اکنون پایتخت لائوس است)، از جنوب با شبه جزیره‌ی مالی(Malay) و از غرب با قسمت‌هایی از میانمار (برمه)، هم‌مرز شد.

پس از مرگ پادشاه سوم، حکمرانان بعدی به جای دفاع از سرزمین، بیشتر به مسائل مذهبی پرداختند؛ بنابراین، ساخوتای به هدف نظامی سهل‌الوصولی تبدیل شد و در نهایت، در قرن چهاردهم میلادی، تسلیم آیوتهایا شد.

آیوتهایا، شهری بود در جنوب رودخانه‌ی چائوفرایا که

حاکم جوان و فعال آن، عامل ترقی و پیش‌رفت آن شد و تلاش کرد یکی از بزرگ‌ترین و زیباترین شهرهای جهان آن روز را بسازد.

رامای اول

پادشاه آیوتهایا پس از چهارصد سال حاکمیت، در سال ۱۷۶۷ میلادی، مغلوب ارتش میانمار شد و پایتخت او آتش گرفت. پس از آن، پادشاه تاکسین(Taksin)، میانماری‌ها را بیرون راند و تاکسین بعداً شهر تون بوری(Thon Buri) را پایتخت خود قرار داد. در سال ۱۷۸۲ میلادی، اولین پادشاه سلسله‌ی فعلی، چاکری(Chakri Dynasty)، با عنوان رامای اول(Rama I)، پایتخت جدید خود را در کنار رودخانه‌ای در دهکده‌ی کوچکی با عنوان بانکوک، بنا نهاد که در مقابل شهر تون بوری واقع شده‌بود.

رامای چهارم

پس از پیروزی انگلیسی‌ها در میانمار در سال ۱۸۲۶ میلادی، دیپلماسی هوشمندانه و اصلاحات اساسی سیاست‌های داخلی، به‌خصوص سیستم قضایی پادشاه مونکوت(Mongkut) (۱۸۶۸_۱۸۵۱)، رامای چهارم(Rama IV) و پسرش چولالونگ کُرن (Chulalongkorn) (۱۹۱۰_۱۸۶۸)، رامای پنجم (Rama V)، مانع از آن شد که تایلند(که تا سال ۱۹۳۸، با نام سیام شناخته می‌شد) مستعمره‌ی غرب شود. تایلند، روابطی با کشورهای اروپایی و آمریکا برقرار کرده بود و سعی داشت هیچ یک از قدرت‌های جهان در تایلند به‌صورت قدرت مسلط در نیاید. این کشور، به‌تدریج در حیطه‌ی نفوذ انگلیس -که بزرگ‌ترین قدرت منطقه بود- درآمد؛ اما در همان حال، از گسترش تجارت بین‌المللی بهره‌مند شد و بانکوک به مرکز تجاری عمده‌ای تبدیل شد که در آن، شرکت‌های اروپایی، فعالیت‌های عمده‌ی بین‌المللی را تنظیم می‌کردند و مهاجران چینی، امور خرده‌فروشی، واسطه‌گری و کارگری را در اختیار داشتند.

تاریخ معاصر

در آغاز قرن بیستم، در طبقه‌ی روشن‌فکر تایلندی که تحت نفوذ اندیشه‌های آزادی‌خواهانه‌ی غربی بودند، به‌تدریج روحیه‌ای حاکم شد

واچیراووت

که با حاکمیت مطلق و استبداد شاهنشاهی، در تعارض بود. در سال ۱۹۱۲، تلاش عده‌ای از افسران جوان ارتش، جهت برکناری واچیراووت (Vajiravudh) و استقرار نظام جمهوری، تضاد بین دو طبقه را آشکار ساخت. سرانجام، کودتای ۱۹۳۲، به قدرت مطلقه‌ی پراجاویپوک (Prajadhipok)، رامای هفتم (۱۹۳۵-۱۹۲۵) پایان داد و دولت تایلند، از حالت استبدادی به صورت حکومت سلطنت مشروطه درآمد؛ اما سیاست‌مداران نتوانستند قدرتی به‌دست آورند و ارتش، روز به روز قدرت بیشتری در اداره‌ی مملکت پیدا می کرد و همواره در صحنه‌ی سیاست تایلند، نقش بسیار مهمی داشته‌است و به‌جز دوره‌های بسیار کوتاهی در سال‌های(۱۹۳۳-۱۹۳۲) و (۱۹۴۷-۱۹۴۴)، همواره در رأس امور بوده‌است. ارتش از سال ۱۹۳۲ تا ۱۹۸۵، شانزده بار دست به کودتا زده که آخرین آنها در فوریه‌ی ۱۹۹۱ بوده‌است. تا سال ۱۹۹۲ میلادی، بیشتر، حکمرانان نظامی کشور را اداره می کردند؛ تا این که انتخابات، و حکومت تایلند، مردم سالارانه شد.

تاریخ بعد از جنگ جهانی دوم تایلند، به دو دوره تقسیم می‌شود؛ دوره‌ی اول، از پایان جنگ تا پاییز ۱۹۵۸؛ و دوره‌ی دوم، از سال ۱۹۵۸ تا زمان حال. در دوره‌ی اول، حیات سیاسی کشور؛ دست‌خوش تحولات چندی شد که مشخصه‌ی آن، مبارزه‌ی گروه‌های مختلف سیاسی بوده. استقلال تایلند، به پیش‌رفت اجتماعی ـ اقتصادی آن، کمک شایانی کرد؛ به‌همین جهت، کوشش طرف‌داران جناح راست برای به‌دست آوردن ثروت، به کودتاهای متعددی انجامید. در همین ایام، آمریکا سعی داشت با دخالت در امور داخلی تایلند، این کشور را به یکی از اقمار خود در جنوب‌شرقی آسیا تبدیل کند. در سال ۱۹۵۷ با کاهش تولید محصولات صادراتی، کشور با مشکلات حاد اقتصادی روبه رو و دولت ناچار به افزایش مالیات‌ها و عوارض کالاهای وارداتی شد و سطح معیشت را پایین آورد. در نتیجه‌ی مخالفت مردم با اقدامات دولت، کشمکش‌های زیادی ایجاد شد و در اول می ۱۹۵۸، کارگران، دست به یک سلسله تظاهرات عمومی زدند. آمریکا که منافع خود را در خطر می‌دید، در اکتبر ۱۹۵۸، طی یک کودتای نظامی، زمینه‌ی انحلال پارلمان، لغو قانون اساسی و انحلال احزاب و سازمان‌های حزبی را فراهم کرد. در مارس ۱۹۶۲، یک موافقت‌نامه‌ی جدید همکاری بین تایلند و آمریکا منعقد شد که به موجب آن، آمریکا در تایلند، چند پایگاه نظامی در خشکی و دریا ایجاد کرد. از نظر داخلی،

دولت، فعالیت‌های عمرانی را بر مبنای سرمایه‌داری ادامه داد و شرکت‌های مختلفی به کمک سرمایه‌گذاران ژاپنی، آمریکا، بریتانیا، آلمان‌غربی، دانمارک و سایر کشورها از یک طرف و سرمایه‌گذاران بخش خصوصی و عمومی تایلند از طرف دیگر، ایجاد شد.

طی اولین رفراندوم کشور که در سال ۲۰۰۷ انجام شد، مردم تایلند به نفع یک قانون اساسی جدید رأی دادند که بر اساس آن در تایلند انتخابات پارلمانی صورت می‌گرفت.

از سال ۲۰۰۶، با اقدام نظامیان در برکناری دولت تاکسین شیناواتر(Thaksin Shinawatra) -نخست‌وزیر وقت- و ایراد اتهام سوءاستفاده از قدرت و فساد مالی علیه وی، بحران سیاسی در تایلند آغاز شد و با وجود تغییرات مکرر دولت، هنوز هم حل و فصل نشده‌است.

ونگساوات

حزب قدرت مردم

پیش از این، تاکسین با تأسیس و رهبری حزب تایلندی‌ها دوستدار تایلندی‌ها (Thai Rak Thai) توانست در انتخابات مجلسی سال ۲۰۰۱ به قدرت برسد و در انتخابات مجلس سال ۲۰۰۵ نیز اکثریت را حفظ کند؛ درحالی‌که احزاب مخالف، به‌خصوص حزب دموکرات تایلند(Democrats Party)، او را فاقد صلاحیت دانسته و نتیجه‌ی انتخابات سال ۲۰۰۵ را مخدوش اعلام کرده‌بودند و حزب تحت رهبری او را هم دادگاه عالی، منحل اعلام کرده بود. با این همه، در انتخابات مجلس سال ۲۰۰۸، حزب قدرت مردم(People's Power Party) که به طرفداری از تاکسین شیناواترا تشکیل شده بود، توانست بار دیگر قدرت را در دست بگیرد و دولت و ونگساوات(Somchai Wongsawat) روی کار آمد و مدتی اوضاع تایلند، اندکی آرام شد. برخی رهبران مخالفان می گفتند که ونگساوات نیز نسبت خویشاوندی با «تاکسین شیناواترا» دارد و در انتخابات، تقلب صورت گرفته‌است. موضوع به دادگاه کشیده‌شد و طی آن، چات چونلاورن، رئیس دادگاه قانون اساسی اعلام کرد که نُه قاضی دادگاه به این نتیجه رسیدند که حزب قدرت مردم به‌دلیل دخالت شماری از کارمندان اجرایی آن در تقلب‌های انتخاباتی سال۲۰۰۷، مجرم است و باید منحل شود. پس از صدور رأی دادگاه، سومچایی وونگساوات نخست‌وزیر تایلند، اعلام کرد که رأی را می‌پذیرد و از سمت خود کناره‌گیری می کند. پس از

آبهیسیت وجاجیوا

آن بود که در ۱۷دسامبر ۲۰۰۸، آبهیسیت وجاجیوا (Abhisit Vejjajiva) بر سر کار آمد. با توجه به اینکه طی بیست سال اخیر، شانزده نخست‌وزیر ریاست دولت را بر عهده داشته‌اند به‌نظر می‌رسد در تایلند، ثبات سیاسی وجود ندارد.

جدول نخست‌وزیران

ردیف	نام نخست‌وزیر		دوره نخست‌وزیری	
			پایان	شروع
۱		Anand Panyarachun	۷ آوریل ۱۹۹۲	۲ مارس ۱۹۹۱
۲		General Suchinda Kraprayoon	۱۰ ژوئن ۱۹۹۲	۷ آوریل ۱۹۹۲
۳		Meechai Ruchuphan	۱۰ ژوئن ۱۹۹۲	۲۴ می ۱۹۹۲
۴		Anand Panyarachun	۲۳ سپتامبر ۱۹۹۲	۱۰ ژوئن ۱۹۹۲
۵		Chuan Leekpai	۱۳ ژوئیه ۱۹۹۵	۲۳ سپتامبر ۱۹۹۲
۶		Banham Silpa-archa	۲۵ نوامبر ۱۹۹۶	۱۳ ژوئیه ۱۹۹۵
۷		General Chavalit Yongchaiyudh	۹ نوامبر ۱۹۹۷	۲۵ نوامبر ۱۹۹۶
۸		Chuna Leepai	۹ فوریه ۲۰۰۱	۹ نوامبر ۱۹۹۷

ردیف		نام نخست‌وزیر	دوره نخست‌وزیری	
			پایان	شروع
۹		Thaksin Shinawatra	۹ مارس ۲۰۰۵	۹ فوریه ۲۰۰۱
۱۰		Police General Chichai Wannasathit	۲۳ می ۲۰۰۶	۵ آوریل ۲۰۰۶
۱۱		Thaksin Shinawatra	۱۹ سپتامبر ۲۰۰۶	۲۳ می ۲۰۰۶
۱۲		Surayud Chulanont	۲۹ ژانویه ۲۰۰۸	۱ اکتبر ۲۰۰۶
۱۳		Samak Sundaravej	۸ سپتامبر ۲۰۰۸	۲۹ ژانویه ۲۰۰۸
۱۴		Somchai Wongsawat	۲ دسامبر ۲۰۰۸	۱۸ سپتامبر ۲۰۰۸
۱۵		Choovarat Chanweerakul	۱۷ دسامبر ۲۰۰۸	۲ دسامبر ۲۰۰۸
۱۶		Abhisil Vejjajiva	۳۰ دسامبر ۲۰۰۸	۱۷ دسامبر ۲۰۰۸

سیاست و حکومت

سیاست و حکومت

طبق قانون اساسی، تایلند، مملکتی پادشاهی و کشوری واحد و غیرقابل تجزیه است؛ پادشاه، رئیس کشور و رئیس قوای مسلح است؛ حاکمیت در دست مردم است و پادشاه، اختیارات خود را طبق مفاد قانون اساسی ایفاد می کند. شخص پادشاه، مقدس و مصون از تعرض است و هیچ کس حق طرح دعوی یا تعقیب او را ندارد؛ اوست که رئیس شورای سلطنت و چهارده نفر اعضای آن را منصوب می کند. شورای سلطنت، موظف است در تمام مسائل مربوط به وظایف پادشاه، نظرات مشورتی خود را در اختیار او قراردهد. بهومیبول ادولیاج(Bhumibol Adulyadej)، (رامای نهم) پادشاه و رئیس مملکت است که در ژوئن ۱۹۴۶ به سلطنت رسیده‌است.

عاملان کودتای فوریه‌ی ۱۹۹۱، پس از لغو قانون اساسی سال ۱۹۷۸، مجلس جدیدی را با اکثریت افسران ارتش، مأمور بررسی، تدوین و تصویب قوانین و کمیته‌ی مخصوصی را نیز مسؤول تهیه‌ی پیش‌نویس قانون اساسی و یک نظام انتخابات عمومی جدید، کردند. این قانون اساسی، در ۱۱ اکتبر ۱۹۹۷، با اصلاحاتی به تصویب رسید. از جمله مهم‌ترین ابعاد قانون اساسی جدید، موردی است که طی آن «افسران ارتش و کارمندان دولت می‌توانند با حفظ سمت و بدون استعفا از مقام خود به عضویت هیأت دولت انتخاب شوند». برخی انتقادات شدیدی به این موضوع دارند و وضعیت فعلی را عقب گردی در توسعه‌ی سیاسی کشور می‌دانند و معتقدند که قانون اساسی، فقط در جهت منافع گروه‌های معدودی است.

تشکیلات حکومتی

قوه‌ی مجریه

رئیس قوه‌ی مجریه، رسماً نخست‌وزیر است که توسط پادشاه

منصوب می‌شود و فرمان پادشاه به امضای رئیس مجمع ملی(قوه‌ی مقننه) می‌رسد. نخست‌وزیر از میان نمایندگان مجلس انتخاب می‌شود و معمولاً رهبر حزب پیروز در انتخابات است. پادشاه به پیشنهاد نخست‌وزیر، بیش از ۳۵ وزیر را نیز برای تشکیل شورای وزیران منصوب می‌کند. وزرا و نخست‌وزیر در اجلاس‌های مجمع ملی، حق اظهارنظر دارند؛ ولی حق رأی دادن ندارند.

قوه‌ی مقننه(مجمع ملی)

مجمع ملی، موظف به بررسی و تصویب لوایح است و شامل دو مجلس است: مجلس سنا که دویست عضو دارد و همگی را پادشاه به پیشنهاد نخست‌وزیر، منصوب می‌کند. مجلس نمایندگان، که ۵۰۰ عضو دارد که مردم آن را انتخاب می‌کنند. سناتورها باید از بدو تولد، تبعه‌ی تایلند باشند و سن آن‌ها ۳۵سال یا بیشتر باشد. اعضای مجلس نمایندگان نیز باید از بدو تولد، تبعه‌ی تایلند باشند و سن آن‌ها ۲۵سال یا بیشتر باشد و عضو یکی از احزاب سیاسی نیز باشند. دوره‌ی خدمت اعضای مجلس نمایندگان، چهارسال و سناتورها شش سال است. اعضای سنا و مجلس نمایندگان در طی اجلاس‌های مجمع ملی، در اظهارنظر و رأی دادن خود، آزاد و مصون هستند. رئیس مجلس سنا به‌عنوان رئیس مجمع ملی انجام وظیفه می‌کند.

قوه‌ی قضاییه

در رأس سیستم قضایی تایلند، دادگاه عالی(San Dika) است که در بانکوک واقع شده و دادگاه نهایی استیناف در همه‌ی امور جنایی، کارگری، نوجوانان، مدنی و مسایل مربوط به ورشکستگی است. حد نصاب این دادگاه، سه قاضی است. پس از دادگاه عالی، دادگاه استیناف(Court of Appeal) است که صلاحیت رسیدگی به همه‌ی موضوعات جنایی، مدنی، ورشکستگی و نوجوانان را دارد و درباره‌ی همه‌ی دعاوی بدوی که از سراسر کشور واصل می‌شود، پژوهش می‌کند؛ به‌جز دعاوی مربوط به دادگاه مرکزی. حد نصاب این دادگاه، دو قاضی است. از دیگر دادگاه‌های این کشور می‌توان به دادگاه‌های بدوی، کیفری، دادرسی و استانی اشاره کرد.

احزاب سیاسی

احزاب سیاسی تایلند در مدت چند دهه به شدت محدود شده‌بودند؛ ولی به‌دنبال تغییرات دولت در سال ۱۹۳۲، تعداد این احزاب زیاد شد. بسیاری

برای میهن | حزب ملی تایی | حزب دموکرات | حزب توسعه‌ی ملی متحد تایلندی

حزب مردم سلطنت طلب | حزب بی‌طرف دموکراتیک | حزب تای لاو تای

از احزاب، دستگاه‌های سیاسی‌ای هستند که به‌طور انفرادی یا در گروه‌های کوچک کار می‌کنند و تعداد کمی از آن‌ها ایدئولوژی مشخصی دارند. بزرگ‌ترین حزب تایلند، حزب تای لاو تای (Thai Love Thai) است که در سال ۱۹۹۸، بازرگانی به‌نام تاکسین شیناواترا (Thaksin Shinawatra)، آن را تأسیس کرد. دیگر احزاب بزرگ و مهم تایلند، عبارتند از: حزب دموکرات(Democrat Party)، حزب ملی تایی(Thai Nation)، برای میهن(For the Motherland)، حزب توسعه‌ی ملی متحد تایلندی (Thais United National Development)، حزب بی‌طرف دموکراتیک(Neutral Democratic) و حزب مردم سلطنت طلب(Royalist People).

عضویت در سازمان‌های بین‌المللی

تایلند در سال ۱۹۴۶ به سازمان ملل پیوست و عضو فعال آن شد. این کشور عضو آژانس‌های سازمان ملل، شامل صندوق بین‌المللی پول (IMF)، بانک جهانی، یونسکو، سازمان کشاورزی و موادغذایی(FAO) نیز هست. آسه‌آن(ASEAN) -انجمن ملل آسیای جنوب شرقی- نیز یکی دیگر از سازمان‌هایی است که تایلند در آن عضو است.

سیاست‌های داخلی و خارجی

از اوایل ۱۹۸۵، تایلند، سیاست خارجی چند بعدی را در پیش گرفته‌است. از اوایل دهه‌ی ۱۹۸۰، این کشور، اوضاع ملتهبی داشته‌است و در نتیجه، سیاست خارجی خود را بیشتر حول محور مسائل امنیتی متمرکز کرد. کشور در ورطه‌ای از حزم و احتیاط و مصلحت اندیشی‌ها فرورفته بود و در حل مسائل روزمره دچار وضعیت انفعالی شده‌بود؛ بنابراین فرصتی نبود تا از سیاست خارجی به‌عنوان وسیله‌ای برای افزایش رفاه مردم و توسعه‌ی ملی، استفاده کند و در این زمینه ابتکار عمل به خرج دهد.

با پیش آمدها و تحولات جدید در روابط ابر قدرت‌ها و مسائل منطقه، تایلند، سیاست جدید خود را با آینده‌نگری و انعطاف خاصی آغاز کرد. با توجه به سیاست‌های اقتصادی جدید آمریکا که لطمه‌ی عمده‌ای به صادرات کشورهای جهان سوم و از جمله تایلند وارد می کرد، این کشور درصدد برآمد روابط نزدیک‌تر و فعالانه‌تری با تمام کشورهای جهان برقرار کند. در این مورد با توجه به تحولات مزبور، مجموعه‌ی جدیدی از اصول در سیاست خارجی خود تدوین کرد که از لحاظ دیدگاه، موافق با اصول قبلی بود؛ ولی از لحاظ محتوا متفاوت بود. بر این اساس، سیاست خارجی جدید تایلند، سه اصل عمده داشت:

۱ـ تحکیم امنیت داخلی و خارجی کشور؛

۲ـ تقویت اقتصاد داخلی و روابط بازرگانی؛

۳ـ افزایش نفوذ سیاست خارجی در صحنه‌ی سیاست بین‌المللی به منظور تحکیم امنیت ملی و اقتصادی کشور.

وزیر خارجه‌ی تایلند، اصول سیاست خارجی کشور را در چهار نکته‌ی ذیل خلاصه کرده‌است:

۱ـ دیپلماسی فعال، بهترین تضمین امنیت ملی تایلند است؛

۲ـ همبستگی با سایر کشورهای عضو آسه‌آن، جزو اولویت‌هاست؛

۳ـ توسعه و تحکیم روابط تایلند با قدرت‌های بزرگ، از ضروریات است؛

۴ـ اداره‌ی سیاست خارجی با رفاه ملت تایلند، پیوند ناگسستنی دارد. از هر گونه ابزار دیپلماسی باید برای توسعه‌ی اقتصادی و اجتماعی مملکت بهره‌برداری شود.

روابط با ایران

به اعتقاد برخی از مورخان، مناسبات مردمی بین ایران و آسیای جنوب‌شرقی، حتی قبل از ظهور اسلام نیز وجود داشته و سفرهای دریایی، یکی از عوامل این تعاملات بوده‌است. جهان‌گردان اروپایی نیز در نوشته‌های خود به تأثیر حضور ایرانیان بر آداب و رسوم سلاطین سرزمین سیام، قبل از اوایل قرن شانزدهم میلادی اشاره‌کرده‌اند و مناسبات خارجی دوره صفویه را موجب ترویج تشیع در سیام دانسته‌اند. در کتاب‌های مالایایی نیز درباره‌ی نقش و نفوذ ایرانیان در اشاعه‌ی دین مبین اسلام در منطقه‌ی جنوب‌شرقی آسیا سخنانی آمده‌است.

روابط قبل از پیروزی انقلاب اسلامی

روابط و مراودات بین ایران و تایلند، سوابق طولانی دارد و از عصر صفویه، فرستادگانی بین دو کشور مبادله شده‌اند. در عهد صفویه، سفیری به‌نام حاجی سلیم -که ایرانی و مقیم تایلند بوده- از طرف پادشاه سیام به ایران اعزام شده و در سال ۱۰۹۷ هجری قمری، شاه سلیمان صفوی، هیأتی را به ریاست محمدحسن بیک ایلچی، روانه‌ی سیام کرده بود. شمار ایرانیانی که در آن زمان در پایتخت تایلند به سر می‌برده‌اند و در مراسم استقبال از هیأت ایرانی شرکت کرده‌بوده‌اند، بالغ بر صدها نفر ذکرشده‌است.

یکی از ایرانیان مقیم تایلند، فردی به‌نام شیخ احمدقمی بوده که اعضای خاندان و اعقاب وی اعم از بودایی و مسلمان هنوز در تایلند هر سال، در مزار وی در شهر آیوتهایا مراسمی برگزار می کنند و بسیاری از اعقاب او در دولت‌های اخیر تایلند، به مقاماتی چون نخست‌وزیری و وزارت خارجه رسیده‌اند. در سال ۱۳۳۵شمسی، سفیر ایران در دهلی نو در پایتخت تایلند نیز اکردتیه شد. در ۱۳۴۰، اولین سفیر مقیم ایران به بانکوک اعزام شد و عهدنامه‌ی مودت بین دو کشور مشتمل بر یک مقدمه و شش ماده، درسیزدهم بهمن۱۳۴۵ به امضا رسید و اسناد آن در شهریور ۱۳۴۶ در تهران مبادله شد. محمدرضا پهلوی، شاه سابق ایران، از دوم تا نهم بهمن۱۳۴۶، از تایلند، و شاه تایلند نیز از سوم تا دهم اردیبهشت ۱۳۴۶، از ایران بازدید کردند. تایلند در سال ۱۳۴۷، سفارت خود را در تهران دایر کرد و در ۱۳۴۸، معاون نخست‌وزیر و وزیر توسعه‌ی ملی این کشور، برای تحکیم مناسبات اقتصادی با ایران به تهران سفر کردند و یک موافقت‌نامه‌ی بازرگانی در بیست و یکم آبان

۱۳۴۸، بین دو کشور امضا شد.

بسیاری از اعضای دولت رژیم سابق ایران، از تایلند و مقامات تایلندی نیز از ایران بازدید کرده‌بوده‌اند. با وجود نظرات تقریباً یکسان طرفین در مسائل بین‌المللی، دو کشور در زمینه‌ی روابط اقتصادی، پیش‌رفت چندانی نداشتند.

روابط دو کشور، بعد از انقلاب اسلامی

روابط جمهوری اسلامی ایران با تایلند تا سال ۱۳۶۴، در سطح کاردار باقی‌ماند؛ ولی در این سال، اولین سفیر ایران به بانکوک اعزام شد و روابط بین دو کشور ارتقا یافت. به‌رغم پایین بودن روابط دیپلماتیک، روابط اقتصادی دو کشور، از همان سال‌های اولیه‌ی بعد از پیروزی انقلاب، در سطح بالایی بود. در مهر ۱۳۶۲، هیأتی تایلندی به سرپرستی معاون وزیر بازرگانی تایلند، مدت سه روز، از تهران بازدید کرد و در مورد فروش برنج، ذرت و مرغ منجمد به ایران و خرید نفت، مذاکراتی انجام داد؛ به‌طوری که در سال ۱۳۶۴، ایران، سومین خریدار برنج تایلند شد. در مهر ۱۳۶۵، وزیر بازرگانی تایلند، از جمهوری اسلامی ایران بازدید کرد و در این سفر با نخست‌وزیر و وزرای امور خارجه، بازرگانی، نفت و سایر مقامات جمهوری اسلامی، ملاقات و تبادل نظر کرد. وزیر بازرگانی تایلند، در این سفر تأکید کرد که حجم مبادلات تجاری، بعداز انقلاب اسلامی، افزایش چشم‌گیری یافته و به ده برابر میزان سابق رسیده‌است.

در جریان بازدید وزیر بازرگانی تایلند از تهران، یادداشت تفاهمی بین دو کشور، امضا شد که براساس آن، برای فروش میزان مورد توافق قبلی نفت به تایلند و خریدِ تا سیصد هزار تُن برنج تا پایان ۱۹۸۶، موافقت حاصل شد و موافقت شده‌بود که در سال ۱۹۸۷، روزانه بین پنج تا ده‌هزار بشکه نفت ایران به تایلند صادر شود و در مقابل، ایران، در همین سال، بین دویست تا چهارصدهزار تُن برنج از تایلند بخرد. طرفین توافق کردند اساس یک روابط بلند مدت نیز بین دو کشور پایه‌ریزی شود؛ از جمله برای روابط بلند مدت تجاری برنامه‌ریزی شود و هر چه سریع تر، بین دو کشور، توازن تجاری برقرار کنند. در آذر ۱۳۶۵، طرفین توافق کردند در نمایشگاه‌های تجاری بین المللی یکدیگر شرکت و هیأت‌های بازرگانی مبادله کنند و در خصوص وضعیت کارگران تایلندی در ایران و همکاری در زمینه‌های علوم و تکنولوژی نیز تبادل‌نظر شد.

در سال‌های بعداز پیروزی انقلاب اسلامی، تایلند، در محاصره‌ی

اقتصادی بعضی کشورهای غربی علیه ایران شرکت نکرد و در این سال‌ها همواره برنج مورد نیاز را به ایران فروخت.

در خصوص جنگ تحمیلی، تایلند از ابتدای جنگ سعی کرد با اتخاذ موضع بی‌طرفانه، دو کشور ایران و عراق را به برقراری صلح از راه مذاکره ترغیب کند. وزیر خارجه‌ی تایلند، از چند سال گذشته در نطق‌های خود در مجمع عمومی سازمان ملل متحد، عراق را، آغازکننده‌ی جنگ شناخته و بمباران‌های شیمیایی عراق را مذمت کرده‌است.

در سال‌های بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، به مناسبت‌های گوناگون به‌طور منظم، پیام‌های تبریک بین مقامات عالی دو کشور مبادله شده‌است. مقامات تایلندی، شأن و احترام مسوولان جمهوری اسلامی ایران را به رسمیت شناخته رعایت کرده‌اند و عمدتاً احساسات مساعدی نسبت به جمهوری اسلامی ابراز نموده‌اند. در سال ۱۳۶۶، نیز موافقت‌هایی برای تشکیل کمیته‌ی مشترک تجاری و اقتصادی بین دو کشور حاصل شد.

بین سال‌های ۱۳۶۷ تا ۱۳۷۱، با این که جنگ تحمیلی، اولویت اول سیاست خارجی ایران بود، فعالیت‌هایی نیز در زمینه‌ی اقتصادی با تایلند آغاز شد و اولین اجلاس کمیسیون مشترک همکاری‌های اقتصادی، بازرگانی، صنعتی، فنی، کشاورزی و علمی ایران وتایلند در آبان سال ۱۳۷۰، با سفر آقای امرید سیلاآرن(Ammaret Silaorn) در تهران برگزار شد. خرید روزانه ده تا پانزده‌هزار بشکه نفت از ایران توسط تایلند، خرید مستقیم شکر تایلند توسط ایران و افزایش میزان خرید برنج تایلند توسط ایران، از توافق‌های مهم این اجلاس بود. در طی سال‌های ۱۳۷۱ تا ۱۳۷۵ به دلیل افزایش اعتماد بین دو کشور، زمینه‌ی بسط مناسبات، به‌خصوص در زمینه‌ی اقتصادی فراهم شد. از تحولات مهم این مقطع زمانی باید به سفر آقای شافعی -وزیر تعاون ایران- به تایلند اشاره‌کرد. در این دوره، اجلاس‌های دوم، سوم و چهارم کمیسیون مشترک همکاری‌های اقتصادی نیز در سال‌های ۱۳۷۲ تا ۱۳۷۴، به تناوب در بانکوک و تهران برگزار شد. در سومین کمیسیون مشترک، خرید چهارصدهزار تُن برنج از تایلند و واردات حدود پانزده‌هزار بشکه نفت‌خام ایران تصویب شد. در سال ۱۳۷۵، سورین پیتسوان(Surin pitsuwan) وزیر امورخارجه‌ی تایلند، پس از پیروزی انقلاب اسلامی در دو نوبت به ایران سفر کرد. در سفر دوم وی، پنجمین دور کمیسیون مشترک اقتصادی بین دو کشور برگزار شد. در این سفر یادداشت تفاهم همکاری بین وزرای امور خارجه‌ی دو کشور

امضا شد که منشأ رفت‌وآمدهای منظم مقامات این دو وزارت‌خانه شد. سفر رسمی آقای سوپاچای پانیتچ پاکدی(Supachai Panitchpakdi) -معاون نخست‌وزیر و وزیر بازرگانی تایلند- به ایران در اوایل مهرماه ۷۸، باعث استحکام هرچه بیشتر روابط بازرگانی و تجاری دو کشور شد. در آبان ماه ۱۳۷۸، آقای دکتر خرازی - وزیر امور خارجه‌ی وقت ایران- در رأس هیأتی، از تایلند دیدن کرد و با مقامات بلند پایه‌ی این کشور، از جمله نخست‌وزیر، معاون نخست وزیر و رئیس مجلس ملاقات و درباره‌ی ابعاد مختلف سیاست خارجی و چگونگی بسط و گسترش آن گفتگو کرد.

در خرداد سال ۱۳۷۹، آقای دکتر خرازی برای شرکت در اجلاس پنجاه و هفتمین کمیسیون اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل متحد(اسکاپ) -که مقر آن در بانکوک است- به تایلند سفر کرد. در این مقطع، ریاست دوره‌ای اسکاپ به مدت یک‌سال به ایران محول شد. وی در این سفر با رئیس پارلمان و وزیر امورخارجه‌ی تایلند ملاقات کرد. آقای خرازی در اردیبهشت ۱۳۸۰ نیز برای تحویل ریاست اسکاپ (ESCAP) به کشور بعدی، به بانکوک سفر کرد. در این دوره‌ی همکاری‌های پارلمانی افزایش یافت و نقطه‌ی عطف این روابط، سفر -حجت‌الاسلام و المسلمین مهدی کروبی- رئیس مجلس وقت شورای اسلامی به تایلند در آذر ۱۳۸۱ و دیدار با نخست‌وزیر و رؤسای مجالس نمایندگان و سنای تایلند بود.

در حوزه‌ی اقتصاد، ششمین اجلاس کمیسیون همکاری‌های اقتصادی دو کشور در اردیبهشت ۱۳۸۱، در تایلند و با حضور آقای معتمدی -وزیر پست و تلگراف و تلفن ایران- برگزار شد و طی آن، دو سند همکاری در خصوص جهان‌گردی و حمل و نقل هوایی به امضا رسید. در بهمن ماه سال ۱۳۸۲، در پی امضای یک یادداشت تفاهم میان شرکت ملی نفت ایران و شرکت نفت تایلند، کمیته‌ی فنی مشترک، با هدف پی‌گیری همکاری‌های نفتی تشکیل شد.

در آذر سال ۱۳۸۳، وزیر انرژی تایلند پرومین سوریج(Phromin suridej) به ایران سفر کرد. در این سفر زمینه‌ی مطالعه‌ی سرمایه‌گذاری مشترک تولید و توزیع گاز مایع طبیعی به ارزش ۱٫۷میلیارد دلار، یادداشت تفاهمی امضا شد. به دنبال پیشنهاد و حمایت تایلند و پشتیبانی چند کشور آسیایی، نظیر چین، در اجلاس پکن در سال ۱۳۸۳، ایران به عضویت انجمن گفتگوی همکاری آسیا(ACD) درآمد. این موضوع نیز تحولی مثبت در تعاملات بین‌المللی ایران تلقی می‌شود. دومین کمیته‌ی مشترک نفتی ایران و تایلند با شرکت

معاونان امور بین‌الملل وزارت‌خانه‌های نفت دو کشور در آبان ۱۳۸۴ در بانکوک برگزار شد. این کمیته‌ی مشترک، در نشست خود با تشکیل چند کمیته‌ی فرعی در زمینه‌های پتروشیمی، اکتشافات، ایستگاه‌های تبدیل خودروهای بنزین سوز به گازسوز، برنامه‌های کاری خود را آغاز کرد.

در تاریخ نوزدهم دی ماه ۱۳۸۴، هفته‌ی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران با عنوان هفته‌ی دوستی ایران و تایلند، با حضور جمعی از هنرمندان با سابقه‌ی ایرانی در عرصه‌های سینما، تئاتر و هنرهای تجسمی، در مرکز فرهنگی ملی تایلند برگزار شد. این مناسبت مهم، فرصتی ایجاد کرد تا هر دو کشور، روابط پنج دهه‌ی گذشته را مرور کنند و طرح‌های جدیدی برای گسترش روابط در سال‌های آتی ارائه دهند. مهم‌ترین رخداد همکاری میان ایران و تایلند، در بخش انرژی با سفر آقای وی ست چوپیبان، وزیر انرژی تایلند به ایران و افتتاح دفتر شرکت نفت تایلند(PTTEP) در تهران رقم خورد. در سال‌های اخیر، فعالیت‌های ایران و تایلند، متنوع‌تر شده‌است و از نظر اقتصادی، همکاری خوبی میان دو کشور وجود دارد.

سفارت ایران در تایلند

نشانی	Sukhumvit Road 602 (Between Soi 22-24)
کدپستی	Bangkok ,10110
تلفن	(66+-2) 2590613 , 2589322 2590611 , 2590612
نمابر	(66+-2) 2599111
ایمیل	IranEmb – BKK@hotmail.Com

مناطق دیدنی و معروف

بانکـــوک (Bangkok)

بانکوک، پایتخت تایلند است و در میان تایلندی‌ها به‌نام کرونگ تیپ(Krung Thep) نیز شناخته می‌شود که به معنای «شهر فرشته‌ها»ست. در گذشته، اروپاییان، این شهر را به‌دلیل آبراه‌های بسیار -که امروزه بیشتر آنها پر شده و روی آنها جاده ساخته‌اند- ونیز شرق می‌نامیدند. این شهر با مساحتِ ۱۵۶۸/۷کیلومتر مربع، در بخش مرکزی کشور، در کرانه‌ی باختری رودخانه‌ی چائو فرایا نزدیک خلیج تایلند و در عرض جغرافیایی سیزده درجه و ۴۵دقیقه‌ی شمالی و طول جغرافیایی صد درجه و ۲۹دقیقه‌ی شرقی، واقع‌است. متوسط ارتفاع شهر، حدود دو متر بالاتر از سطح دریاست که همین امر، باعث شده شهر در فصل بارندگی همواره در معرض سیل باشد. اغلب، پس از بارندگی شدید، آب آبراه‌ها و رودخانه‌ها سرریز می‌شود و سیل‌های عظیمی به‌وجود می‌آورد. اداره‌ی کل شهر بانکوک، اخیراً برای مقابله با این سیل‌ها، توقف آب و جلوگیری از نفوذ آن به سطح خیابان‌ها، در طول برخی آبراه‌ها اقدام به ساخت دیواره‌های بلندتر کرده‌است. بانکوک، آب و هوای گرمسیری و بارانی دارد گرم‌ترین ماه سال در آن، آوریل است با حداکثر دمای متوسط ۳۵ درجه‌ی سانتی گراد در عرض سی سال(۱۹۹۰_۱۹۶۱)، و سردترین ماه آن، دسامبر است با حداقل دمای متوسط ۲۲ درجه‌ی سانتی گراد. پرباران‌ترین ماه آن، سپتامبر، و کم باران‌ترین ماه، ژانویه است.

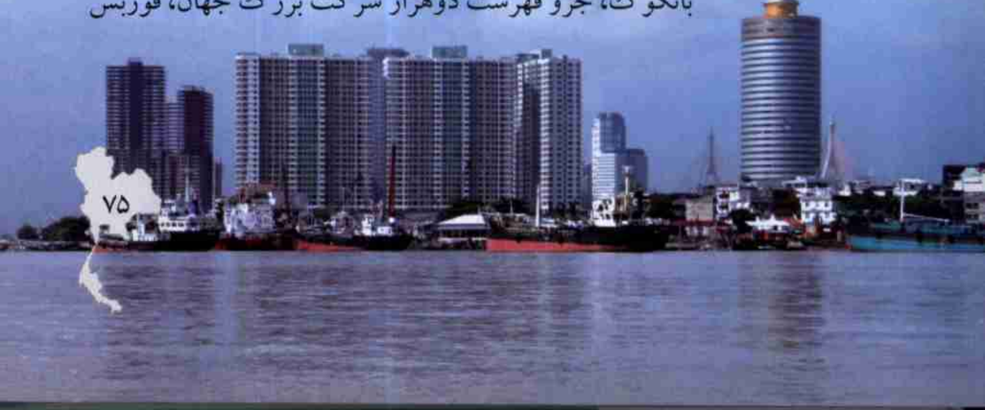
جدول آب و هوای بانکوک — **بارش(میلی‌متر) دمای روزانه (سانتیگراد)**

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۴	۳۳	۳۳	۳۳	۳۳	۳۲	۳۲	۳۲	۳۳
	کمترین	۲۳	۲۴	۲۶	۲۷	۲۷	۲۶	۲۶	۲۶	۲۵	۲۵	۲۴	۲۲	۲۵
میانگین کل بارش		۷	۱۴	۳۳	۵۸	۱۷۱	۱۱۳	۱۱۸	۱۶۰	۲۵۳	۲۰۷	۳۲	۳	۱۱۶۹

طبق سرشماری ژانویه ۲۰۱۰، بانکوک با ۹،۱۰۰،۰۰۰ نفر جمعیت، پرجمعیت‌ترین شهر تایلند و حدود بیست و دومین شهر پرجمعیت جهان است. تراکم جمعیت در این شهر، ۵۸۰۱ نفر در هر کیلومترمربع است.

این شهر در قرون هفدهم و هجدهم میلادی، تنها دهکده‌ای کوچک و بندری برای کشتی‌هایی بود که به آیوتهایا -پایتخت سابق سیام- می‌رفتند. در سال ۱۷۸۲، رامای اول، آن را تأسیس کرد و به‌عنوان پایتخت تایلند انتخاب شد. بانکوک در طول جنگ جهانی دوم، متحمل خساراتی شد؛ در دسامبر ۱۹۴۱، ژاپنی‌ها آن را غارت کردند و در سال‌های ۱۹۴۴ و ۱۹۴۵، هدف بمباران‌های مکرر هواپیماهای نیروهای متحد شد. طی سده‌های نوزدهم و بیستم میلادی، این شهر توسعه یافت و به مرکزی اقتصادی، اجتماعی و سیاسی، نه تنها برای تایلند، بلکه برای آسیای جنوب‌شرقی، هند و چین تبدیل شد؛ به‌طوری که در برخی گزارش‌ها در سال ۲۰۰۸، بهترین شهر جهان برای مسافرت و استراحت، معرفی شده‌است.

در بانکوک، درآمد متوسط سالانه‌ی هر فرد، بیست هزار دلار است و از این نظر، این شهر، یکی از ثروتمندترین شهرهای آسیای جنوب‌شرقی و محل شعب اصلی همه‌ی بانک‌های تجاری بزرگ و مؤسسات مالی تایلند است. بسیاری از شرکت‌های چند ملیتی نیز به‌دلیل پایین بودن هزینه‌های این شهر، نسبت به دیگر شهرهای آسیایی، شعب مرکزی منطقه‌ای در آن دارند. سیزده شرکت مستقر در بانکوک، جزو فهرست دوهزار شرکت بزرگ جهان، فوربس

۲۰۰۰(Forbes۲۰۰۰) هستند. بزرگ‌ترین بانک تایلندی -بانک بانکوک- و بزرگ‌ترین شرکت انرژی کشور به‌نام پی تی تی(PTT) از جمله آنها هستند.

جهان‌گردی از منابع عمده‌ی درآمد این شهر است و سالانه میلیون‌ها نفر از آن بازدید می‌کنند. طبق گزارشی در سال۲۰۰۷، بانکوک با ۱۰۳۵۰۰۰۰ نفر، بعد از لندن، دومین مقصد جهان‌گردان بوده‌است.

راه‌آهن

فرودگاه بین‌المللی دون مونگ

فرودگاه سووارنابومی

در بانکوک، سیستم حمل و نقل بسیار خوبی وجود دارد. خطوط راه‌آهن، جاده‌ها و فرودگاه‌ها، این شهر را به تمام کشور، متصل کرده‌است. فرودگاه بین‌المللی دون مونگ(Don Mueang) -که درسال ۱۹۱۴ تأسیس شده و در شمال شهر واقع است- به‌عنوان یکی از قدیمی‌ترین فرودگاه‌های بین‌المللی جهان است. این فرودگاه با جابه‌جایی ۳۸۰۰۰۰۰۰ نفر مسافر در سال ۲۰۰۵، دومین فرودگاه پرتردد آسیا و هجدهمین فرودگاه پرتردد جهان بوده‌است.

در سال ۲۰۰۶، فرودگاه سووارنابومی (Suvarnabhumi)، به فرودگاه بین‌المللی رسمی بانکوک، تبدیل و جایگزین فرودگاه دون‌مونگ شد. این فرودگاه در جنوب‌شرقی شهر، واقع شده‌است و در سال ۲۰۰۸، با جابه‌جایی ۳۸۶۰۴۰۰۹ مسافر، هجدهمین فرودگاه پرتردد جهان و چهارمین فرودگاه پر تردد آسیا از نظر حجم مسافر، پس از توکیو، پکن و هنگ‌کنگ بوده‌است. یکی از ویژگی‌های آن، برج مراقبت ۱۳۲/۲متری آن است که بلندترین برج مراقبت آسیاست و یک‌متر بلندتر از برج مراقبت فرودگاه بین‌المللی کوالالامپور است. امروزه فرودگاه دون‌مونگ، پایگاه نیروی هوایی سلطنتی تایلند است.

بانکوک، مرکز فرهنگ و آموزش تایلند است و حدود سی دانشگاه و مرکز آموزش عالی در آن فعالیت می‌کنند. شش دانشگاه مهم و اصلی

دانشگاه تکنولوژی
تون بوری شاه مونکوت

مهیدول

سیلپاکورن

اسومپشن

مؤسسه‌ی
تکنولوژی آسیایی

تاماسات

آن، عبارتند از ولالونگ کورن(Chulalongkorn) (۱۹۱۷)، تاماسات (Thammasat) (۱۹۳۳)، سیلپاکورن (Silpakorn) (۱۹۴۳)، کاستسارت (Kasetsart) (۱۹۴۳)، مهیدول(Mahidol) (۱۹۴۳) و مؤسسه‌ی تکنولوژی آسیایی(Asian Institute of Technology) (AIT) (۱۹۵۹) که یک مؤسسه‌ی بین‌المللی بین کشورهای آسیایی است. چهار دانشگاه کاستسارت، مهیدول، اسومپشن (Assumption) و دانشگاه تکنولوژی تون بوری شاه مونکوت (King Mongkut's University of Technology Thonburi)، جزو پانصد دانشگاه برتر جهان در سال ۲۰۰۷، معرفی شده‌اند.

از ورزش‌های محبوب بانکوک می‌توان به اسب‌سواری، گلف، فوتبال، ورزش‌های رزمی و بولینگ اشاره کرد. از استادیوم‌های مشهور این شهر می‌توان استادیوم راجامانگالا (Rajamangala) و دو استادیوم بوکس راجادامنرن (Rajadamnern) و لامپینی (Lumpini) را نام برد. این شهر، چهار بار

استادیوم راجامانگالا

بازی‌های سی آ

یونیورساید تابستانی

راجامانگالا

میزبان بازی‌های آسیایی در سال‌های ۱۹۷۰،۱۹۶۶، ۱۹۷۸ و ۱۹۹۸ و میزبان اولین بازی‌های سی آ (SEA Games) در ۱۹۵۹ و یونیورساید تابستانی(Summer Universiade) در ۲۰۰۷ بوده‌است.

مسجد بانکوک

مراکــز خریــد

بانکوک، مکان‌های تجاری و بازارهای خیابانی متنوعی دارد. مراکز خرید در بانکوک به یک یا دو خیابان اصلی محدود نمی‌شود و مناطق بسیاری را در سرتاسر شهر می‌توان برای خرید انتخاب کرد و دسترسی به آن‌ها نیز آسان است. برخی مراکز اصلی خرید این شهر عبارتند از:

پلوئنچیت ـ راتچاپراسونگ (Ploenchit - Ratchaprasong)

میدان گایسورن

این منطقه، فروشگاه‌های بزرگ درجه‌ی یک و پاساژهای بسیار شیکی دارد که از آن میان می‌توان به سنترال (Central)، میدان گایسورن (Gaysorn Plaza)، ایستان (Isetan)، زن(Zan)، اِراوان بانکوک (Erawan) و میدان شبه‌جزیره (Peninsula) اشاره کرد که مجموعاً بزرگ‌ترین مرکز تفرحی و خرید بانکوک را تشکیل داده‌اند. علاوه بر این‌ها، میدان مرکزی جهان (Central World) و نمایشگاه نارایانا فاند (Narayana Phand Pavilion)، مرکز هنرهای دستی رسمی است که اجناسی از همه‌ی قسمت‌های کشور در آن‌جا به فروش می‌رسد.

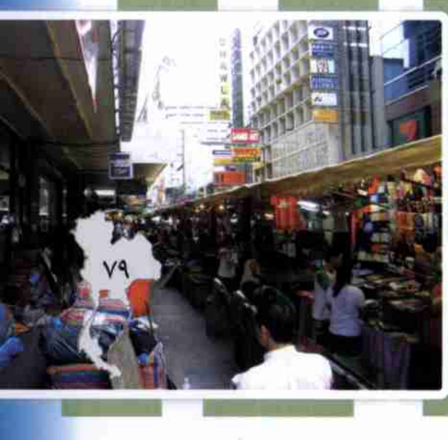

سیام پاراگون

پلوئنچیت ـ راتچاپراسونگ

چهارراه راتچاپراسونگ نیز محل ورود به چند منطقه‌ی خرید دیگر از قبیل پلوئنچیت (Ploenchit-Ratchaprasong) ـ ساخومویت (Sukhumvit)، میدان سیام ـ مهبونکرانگ (Siam Square - Mahboonkrong)، سیلوم(Silom) و پراچنام ـ پتچابوری (Pratunam - Phetchaburi) است. مرکز خرید آمارین (Amarin Plaza) در قلب منطقه خرید راتچاپراسونگ قرار دارد. این مرکز خرید پنج طبقه، فروشگاه‌های تزیینات منزل، مبلمان، جواهرات، وسایل برقی، صنایع دستی و بسیاری دیگر با کیفیت بالا و آخرین مدروز دارد. رستوران‌های خوب و آبگرم آمارین محلی مناسب برای استراحت پس از یک روز طولانی در این شهر گرم است. سیام پاراگون(Siam Paragon) یکی از بزرگترین بازارها درتایلند است که در سال ۲۰۰۵ افتتاح شده است. این بازار شامل طیف وسیعی از فروشگاه‌های تخصصی، رستوران‌ها، یک مجموعه تئاتر با یکی از بزرگترین پرده‌های نمایش و ظرفیت صندلی در آسیا و یک آکواریوم (Siam Ocean World) و یک سالن نمایشگاهی و گالری هنر و همچنین سالن اپرا است.

سیلوم ـ سوراوونگ ـ پاتپونگ
(Si Lom - Surawong - Patpong)

سیلوم، خیابان اصلی مرکز تجاری است که به موازات خیابان سوراوونگ قرار دارد و خیابان پاتپونگ به‌طور ضربدری، از این دو خیابان عبور می‌کند. این خیابان‌ها، علاوه بر مغازه‌ها و بوتیک‌های بسیار، خرده فروشی‌های مشهور، خیاطی و چند میدان

خرید دارند که از مشهورترین آنها، مرکز خرید مونتین(Montien Plaza) است. غرفه‌های خیابانی نیز در این منطقه بسیار است که مهم‌ترین آنها، بازار شبِ پاتپونگ، است.

ماهساک ـ خیابان چاروئن کرانگ
(Mahesak - Charoen Krung Road)

شامل مراکز خرید بسیاری است که فروشگاه‌های طلا و جواهر، میدان اورینتال(Oriental) و مرکز خرید رودخانه شهر (River City) میان آن‌ها مهم هستند.

ساخومویت(Sukhumvit Road Area)

یکی از اصلی ترین شاهراه‌های بانکوک است که خیابانی طولانی است با فروشگاه‌ها، بوتیک‌ها و میدان‌های خرید مدرن و شیک.

برج بایوک

پراچونام ـ پتچابوری
(Pratunam - Phetchaburi)

بازار پراچونام که در منطقه‌ی پراچونام واقع شده، یکی از بزرگ‌ترین مراکز خرید پوشاک در بانکوک است. برج بایوک(Baiyoke Tower) نیز در کنار بلندترین هتل بانکوک در همین منطقه، یکی از معروفترین مراکز پوشاک این شهر است.

میدان نای لرت(Nai Lert)

بازار نای لرت،کمی پایین‌تر از جاده‌ی پتبری(Phetbuti)قرار دارد و نوع کوچکی از چاتوچاک(Chatuchak)است.

اگر آنجا را دیده اید،دیگر لازم نیست به اینجا بیایید.

بانگ لامفو(Bang Lamphu)

این بازار از جاده‌ی پرا سامون(Phra Sumen) تا چاکراپونگ(Chakrapong) وسعت دارد.این بازار برای خرید بومیان منطقه و مخصوصاً پوشاک و وسایل خانه مناسب است.

محلـــه چینـــی‌ها(Chinatown)

این محلـــه، طلافروشـــی‌های بســـیار و نیـــز چنـــد محـــل خریـــد سنتـــی دارد؛ از قبیـــل بـــازار جواهـــرفروشـــی بان‌مو(Ban Mo)، بازار پوشـــاک فاهـــورات(Phahurat) و میـــدان قدیمی سیام.

بازار بو - بی(Bo-be Market)

یکی از معروف‌ترین مراکز خرید پوشاک شهر است.

بازار آخر هفته‌ی جاتوجاک یا چاتوچاک (Jatujak or Chatuchak Weekend Market)

بازاری در نزدیکی پارک چاتوچاک، که شنبه و یک‌شنبه، فعال است.

پاک کلونگ تالات(Pak Khlong Talat)

بازار عمده‌فروشی گل و سبزیجات است.

سافان فوت(Saphan Phut)

بازاری شبانه است که در زیر پل فرافوتایوتفا(Phra Phuttayotfa) واقع شده و در آن، اجناس دست دوم، از قبیل لباس، کفش و اشیای دیگر به‌فروش می‌رسد.

لانگ کراسووانگ(Lang Krasuang)

منطقه‌ی فروش وسایل نظامی، از قبیل اونیفرم، کفش و نیز لوازم مسافرتی، مثل چادر، کیسه‌ی خواب و تجهیزات اردوگاهی و نیز فروشگاه‌های لوازم موسیقی است.

کلونگ سان پییر(Khlong san Pier)

منطقه‌ی خرید پوشاک و کفش کودکان و نوجوانان است.

ووئنگ ناخون کاسم(Woeng Nakhon Kasem)

بازار اشیای عتیقه‌ی سنتی چینی، هندی و تایلندی است؛ مثل ظروف چینی آبی و سفید، ظروف برنجی و لوازم منزل که با صدف ومروارید، تزیین شده‌اند.

تی‌ویت (Thewet)

بازار گیاهان گلدانی است.

تی‌ویت

بازار شناور تلنیگ چان

بازار شناور تلنیگ چان
(Taling chan Floating Market)

این بازار که آخر هفته‌ها برپا می‌شود، محل ارائه‌ی انواع محصولات کشاورزی است.

بازار شناور وت‌سای

بازار شناور وت‌سای(Wat Sai Floating Market)

در این بازار که در منطقه‌ی چوم‌تونگ واقع شده، محصولات کشاورزی در قایق‌ها به‌فروش می‌رسد.

بازار شناور دامنوئن سادوآک
(Damnoen Saduak Floating Market)

این منطقه‌ی معروف، در هشتاد کیلومتری غرب بانکوک واقع شده که روزانه، صدها فروشنده با قایق، از صبح تا ظهر در این منطقه جمع می‌شوند.

مرکز خرید ام.بی.کی

بازار شناور دامنوئن سادوآک

مرکز خرید ام.بی.کی (MBK) یا ماه بون کرانگ(Mahboonkrong)

مرکز خریدی کوچک در شهر بانکوک است.در این مرکز خرید، یک فروشگاه بزرگ، رستوران، وسایل سرگرمی و مغازه‌های زیادی وجود دارد. نیمی از بازدیدکنندگان آن، جوانان تایلندی و یک سوم آن، بازدیدکنندگان خارجی هستند.

مکان‌هـــای دیدنـــی

بانکوک، یکی از جهان‌گردپذیرترین شهرهای جهان است و طبق اعلام مجله‌ی مسافرت و فراغت(Travel and Leisure)، این شهر، که بهترین منطقه‌ی جهان‌گردی آسیا به‌شمار می‌رود، سومین شهر جهان‌گردپذیر جهان در سال ۲۰۰۶ بوده‌است. در سال ۲۰۰۷، بیش از پانزده میلیون جهان‌گرد به این شهر وارد شده‌اند. بسیاری از مناطق دیدنی بانکوک در شهر قدیمی در جزیره‌ی راتاناکوسین (Rattanakosin)، به‌ویژه در مرکز آن که مربوط به دهه‌ی ۱۷۸۰ است، واقع شده.

کاخ سلطنتی(Royal Palace)

این کاخ، بخش‌های متعددی دارد؛ از جمله:

کاخ بزرگ(The Grand Palace)

این کاخ را رامای اول، هم‌زمان با تأسیس بانکوک، بنا کرده‌است. این منطقه، در گذشته اقامتگاه خانواده سلطنتی بوده‌است.

کاخ بزرگ

فراتینانگ دوسیت ماهاپراسات (Phra Thinang Dusit Maha Prasat)

اولین عمارت شاهی است که درون کاخ بزرگ بنا شده و تا به امروز، به‌عنوان خانه‌ی سلطنتی پادشاه، ملکه و اعضای خانواده‌ی آنها، مورد استفاده قرار گرفته‌است. این مکان، محل جشن‌های سلطنتی نیز هست.

کاخ سلطنتی

فراتینانگ آپونفیموک پراسات
(Phra Thinang Aphonphimok Prasat)

محل لوازم پادشاه است.

فراتینانــــگ فیمـــــان راتایـــا (Phra Thinang Phiman Rattaya)

در سال ۱۷۸۹ ساخته شده و اتاق سلطنتی پادشاه و نیز سالن اجتماع اعضای خانواده‌ی سلطنتی بوده‌است.

فراتینــــانگ چاکـــری ماهاپراسات
(Phra Thinang chakri Maha Prasat)

در سال ۱۸۷۶، در زمان رامای پنجم، برای پذیرایی از میهمانان رسمی، ساخته شده‌است.

معبد فراکائو(Phra kaew)

این مکان در بین خارجی‌ها به‌عنوان معبد زمرد سبز بودا معروف است و معبدی سلطنتی است که در گوشه‌ی شمال‌شرقی مجموعه‌ی کاخ بزرگ، واقع شده‌است. ساخت این معبد در سال ۱۷۸۴، به پایان رسیده و از زمان رامای اول تا رامای نهم، چند بار بازسازی شده‌است.

ساختمان فیل
(Elephant Building or Change Building)

ساختمانـی به ارتفـاع ۱۰۲ متـر و ۳۲ طبقـه، در ناحیـه‌ی چاتـوچـاک (Chatuchak) اســت. ساخـت آن در سال ۱۹۹۷ تمام شده است. از ویژگی اصلی آن، شکل فیل مانند آن است که باعث محبوبیت آن شده است.این ساختمان دارای ۷ بخش مختلف است: ۱ـ بـرج‌ای(اداری)، ۲ـ بـرج بـی(اداری)، ۳ـ برج سـی(مسکونـی)، ۴ـ طبقـه ی بالا (سـوئیت‌های مجلـل مسکونی)، ۵ـ زمیـن بـازی و تفریـح(استخرشنـا و بـاغ‌ها)، ۶ـ بازار خریـد، بانـک و اداره‌ی پســت، ۷ـ پارکینــگ.

موزه‌ها

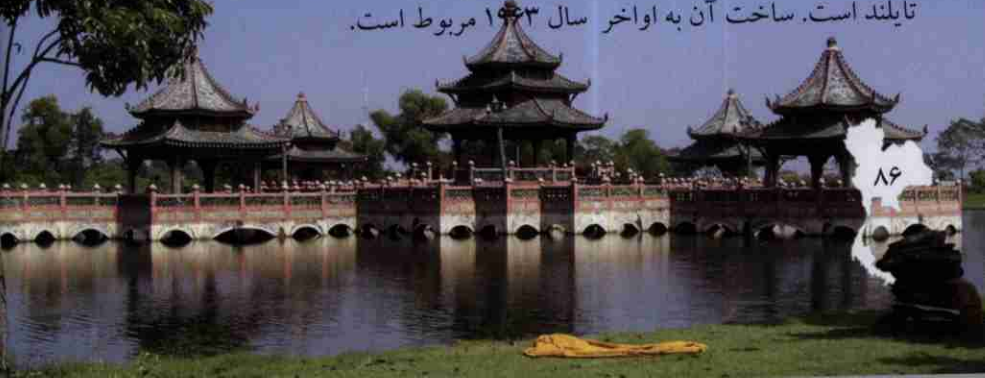
تالار شاهی آنانتاساماخوم (Ananta Samakhom Throne Hall)

ساخت این ساختمان سبک رنسانس -که از سنگ مرمر ایتالیایی است- از زمان رامای پنجم شروع شد و در زمان رامای ششم به پایان رسید. در گنبد این تالار، نقاشی‌های دیواری بسیار زیبا با موضوع اقدامات خاندان سلطنتی، از پادشاهی رامای اول تا رامای ششم، به تصویر کشیده شده‌است.

شهر قدیمی (Ancient city)

موزه‌ی روباز بزرگی است که در ۳۳ کیلومتری شرق بانکوک واقع شده‌است. در این موزه، همه‌ی مکان‌های تاریخی مهم، در حدود یک سوم اندازه واقعی نشان بازسازی شده‌اند. این موزه، پیوستار تاریخی، هنری، فرهنگی، مذهبی، افکار وعقاید مردم تایلند را نشان می‌دهد و بازتابی از فرهنگ‌های مختلف سراسر تایلند است. ساخت آن به اواخر سال ۱۹۶۳ مربوط است.

باغ حشره‌شناسی و پروانه‌ی بانکوک
(Butterfly Garden and Insectarium)

در منطقه‌ی جنوب شرقی پارک راه‌آهن واقع شده و شامل چهار بخش اصلی است.

موزه‌ی عروسک بانکوک (Doll Museum)

این موزه در سال ۱۹۵۶، تأسیس شده‌است. تولید عروسک بانکوک، شهرت بین‌المللی دارد و در بین مجموعه‌داران عروسک، بسیار مشهور است. این مکان هم به‌عنوان موزه و هم کارگاه عروسک‌سازی، استفاده می‌شود.

موزه‌ی بانک تایلند
(Bank of Thailand Museum)

ساختمان این موزه، مجموعه‌ای از عالی‌ترین نمونه‌ی معماری سبک سلطنتی است و توسط رامای پنجم، ساخته شده‌است. این مکان در ابتدا اقامتگاه سلطنتی بوده؛ از سال ۱۹۳۲، دفتر دولتی، از سال ۱۹۴۵، به بانک تایلند و از سال ۱۹۸۲، به موزه‌ی بانک تایلند تبدیل شد.

موزه‌ی اکتشافات کودکان
(Children's Discovery)

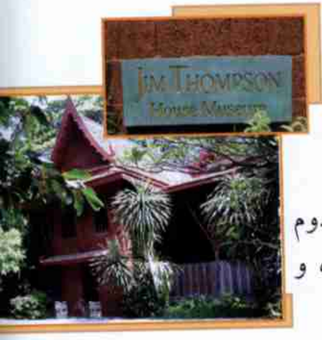
این موزه، داخل پارک ملکه سیرکیت(Queen Sirkit) واقع شده و سه ساختمان نمایشگاه و یک محوطه‌ی فعالیت روباز دارد. موزه در سال ۲۰۰۱ ساخته‌شده نمایشگاه‌ها و بخش‌های سرگرم‌کننده‌ای با موضوعات علمی، فرهنگی، اجتماعی، طبیعت و محیط برای کودکان دارد.

موزه‌ی اکتشافات کودکان

خانه‌ی موزه‌ها(House of Museums)

نمایشگاهی از یک مجموعه‌ی قدیمی و نیز لوازم و وسایل جدید مورد استفاده در شهرها و روستاهاست؛ از قبیل اسباب‌بازی، کتاب، لوازم تحریر، وسایل آشپزخانه و اسباب خانه.

موزه‌ی جیم تامسون (Jim Thompson)

مجموعه‌ای از خانه‌های سنتی سبک تایلندی است که به‌صورت اقامتگاه درآمده‌بوده و متعلق به مردی است که به احیای صنعت ابریشم تایلند، پس از جنگ جهانی دوم کمک کرد. امروزه این مجموعه به‌صورت موزه درآمده و شامل مجموعه‌ای ارزشمند از ابزارهای هنری آسیایی است.

موزه‌ی پادشاه پراجادیپوک (King Prajadhipok)

این موزه در یک ساختمان حفاظت‌شده در بخـــــش کارخانـــه‌ی عمومـــی (Public Works Department)، در منطقه‌ی فراناخون(phra nakhan) واقع شده‌است. پراجادیپوک در سال ۱۹۰۶ به سبک نئوکلاسیک، ساخته شده‌است.

موزه‌ی داروسازی تایلندی(Thai Pharmacy)

این موزه، در طبقه‌ی سوم شرکت دارویی تایلند، واقع شده و ترکیبی از موضوعات پیدایش داروسازی، تکامل تدریجی داروسازی شرقی و حکمت پایه، تکامل تدریجی داروسازی تایلندی غربی و تکامل تدریجی گیاهان و فرآورده‌های طبیعی، است.

موزه‌ی گالری ملی(National Gallery)

این مکان در گذشته، ضراب‌خانه‌ی سلطنتی تایلندی بوده و امروزه مجموعه‌هایی از هنرهای سنتی و معاصر تایلندی از هنرمندان معروف قدیمی و جدید تایلند در آن به نمایش درآمده‌است.

موزه‌ی ملی(National Museum)

این موزه که هم‌زمان با کاخ بزرگ ساخته‌شده، شامل چند تالار و عمارت شاهی است. موزه‌ی ملی، امروزه محل دومین کاخ پادشاه، دانشگاه تاماسات، کالج هنرهای زیبای بانکوک، کالج هنرهای دراماتیک بانکوک و تئاتر ملی است.

موزه‌ی تمبرشناسی و کتابخانه (Philatelic Museum and Library)

این موزه در طبقه‌ی دوم دفتر پستی اصلی شهر، واقع شده و ارائه‌دهنده‌ی تاریخچه‌ی خدمات پستی تایلند تمبرهای تایلندی، از گذشته تا به امروز است.

مرکز مردم‌شناسی شاهزاده ماهاچاکری سیریندون (Princess Maha Chakri Sirindhorn Anthropology Centre)

یک مؤسسه‌ی ملی است که مسؤول جمع‌آوری و پردازش اصولی اطلاعات پراکنده‌ی انسان‌شناسی از سراسر کشور است و نمایشگاه‌های گوناگونی از پیش‌رفت‌های فرهنگی و اجتماعی در تایلند، باستان‌شناسی، مجموعه‌های سرامیک تایلندی و نیز زندگی‌نامه‌ی شاهزاده ماهاچاکری سیرنیدون(Maha Chakri Sirindhorn) دارد.

موزه‌ی سنگ‌های کمیاب(Rare Stone Museum)

این موزه، محل نمایش بیش از ده‌هزار سنگ کمیاب از تایلند و سراسر جهان؛ و نمایشگاه‌هایی شامل سنگ‌های قیمتی، فسیل‌ها، کریستال‌ها و . . . است.

موزه‌ی ملی کرجی سلطنتی
(Royal Barge National Museum)

کرجی‌های حکاکی شده‌ی سلطنتی است که در آبراه بانکوک، به نمایش گذاشته شده‌اند. از این قایق‌ها -که در گذشته شناورهای جنگی بوده‌اند- امروزه خانواده سلطنتی استفاده می‌کنند.

مرکز علمی آموزش
(Science Centre for Education)

محل نمایشگاه‌های گوناگون در زمینه‌های مختلف علمی است. یک افلاک‌نما، آکواریوم و نمایشگاه‌های دایمی علوم ورزشی، فن‌آوری ارتباطات و محیط‌زیست طبیعی، از جاذبه‌های این موزه است.

موزه‌ی سیریراج(Siriraj Museum)

این موزه، در بیمارستان سیریراج (اولین مؤسسه‌ی دارویی تایلند) واقع‌است و شامل موزه‌ی کالبدشناسی کوندون(Congdon)، موزه‌ی دارویی سونکران نیومسان(Songkran Niyomsane)، موزه‌ی ما قبل تاریخ، موزه‌ی آسیب‌شناسی و موزه‌ی داروهای سنتی تایلندی است.

کاخ سوآن پاکاد(Suan Pakkad Palace)

این مجموعه، از پنج خانه‌ی سبک تایلندی تشکیل شده که سابقاً اقامتگاه یکی از مجموعه‌داران هنری بزرگ تایلند به‌نام شاهزاده چامبوت(Prince Chumbhot) بوده و امروزه محل نمایش مجموعه‌ی وسیعی از آثار هنری و عتیقه‌جات آسیایی است که شامل ابزارهای مربوط به تمدن‌های ماقبل تاریخ و نیز مجموعه‌ی زیبایی از صدف‌های دریاییست.

موزه‌ی سانتورن(Sunthorn Museum)

موزه‌ای خصوصی است که در آن عتیقه‌جات بسیار گران‌بها از دوره‌های مختلف، به نمایش درآمده‌است؛ از قبیل موتورسیکلت‌های بی.ام.و از زمان جنگ جهانی، انواع مختلف ساعت‌های قدیمی، چراغ، اسباب‌بازی‌های ساخته شده از روی، پنکه و ماشین‌های دوزندگی.

موزه‌ی کارگر تایلندی(Thai Labour Museum)

این موزه، تاریخچه‌ی کارگری تایلند را به تصویر می‌کشد.

سالن نمایش دایمی زندگی تایلندی
(Thai Life Permanent Exhibition hall)

در مرکز فرهنگی تایلند واقع شده و محل نمایش تاریخ مردم تایلند و جنبه‌های مختلف فرهنگ تایلندی است.

موزه‌ی هنر بودایی(The Museum of Buddhism Art)

این موزه، مجموعه‌ای بزرگ و خصوصی از تصاویر بوداست و مؤسسه‌ی حفظ هنرهای تایلندی، آن را دایر کرده‌است.

موزه‌ی چاپ و مطبوعات(The Press Museum)

این موزه، اولین موزه‌ای است که با هدف ارتقای موقعیت حرفه‌ای صنعت چاپ، تأسیس شده و منبع اطلاعاتی مفیدی در این رشته‌است که اطلاعات تاریخی با ارزشی نیز در مورد صنعت چاپ تایلند، از گذشته تا به امروز ارائه می‌کند.

تالار مشاهیر راه‌آهن کشور
(The State Railway Hall of Fame)

موزه‌ی قطار است و در آن، موتورهای بخار، ماکت قطار و قطارهای کوچکی، برای نمایش داستان سیستم‌های راه‌آهن جهان وجوددارد.

موزه‌ی عمارت بزرگ ویمانمک(Vimanmek Mansion)

بزرگ‌ترین ساختمان ساخته شده از چوب طلایی درخت ساج در جهان است که سه طبقه و ۸۱ اتاق و تالار دارد. این ساختمان را رامای پنجم، در سال ۱۹۰۱ به‌عنوان اقامتگاه سلطنتی ساخته‌است.

معابد

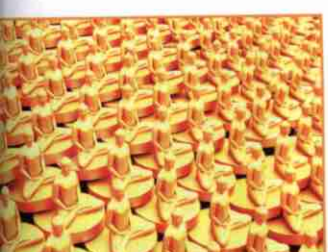
معبد اصلی شهر(The City Pillar Shrine)

این معبد را رامای اول، در سال ۱۷۸۲ ساخته‌است.

معبد فرا داماکایا(Phra Dhammakaya)

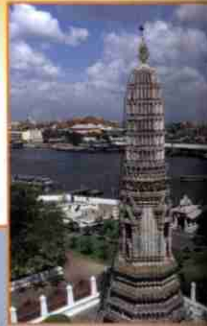

در ایالت پاتوم تانی در شمال بانکوک قرار دارد و یکی از بزرگترین معابد بودایی در دنیا می‌باشد. این معبد در سال ۱۹۷۰ با وسعت ۳۲۰,۰۰۰ هزار متر مربع، توسط خان یای(Khun Yay) تأسیس شد. سنت داماکایا مدیتیشن (Dhammakaya Meditation)- رویکردی به مراقبه بودایی- در سال ۱۹۱۶ توسط راهب بزرگ(Abbot)، رئیس معبد پاکنام(Paknam) به وجود آمد. بیش از چهار دهه است که این معبد باعث گردهم‌آیی مردم زیادی از نژادها و سنین مختلف برای مدیتیشن شده.است. بر روی گنبد این معبد، مجسمه‌هایی از بودای طلایی دیده می‌شود که نماد خلوص، عقل و دانش و روشنگری می‌باشند. بر اساس عقاید مدیتیشن، بودای بزرگ در اثر مدیتیشن به خلوص ذهن و صلح درونی و هماهنگی معنوی رسیده است.

معبد آرون(Arun)

معبدی قدیمی در غرب ساحل رودخانه‌ی چائوفرایا است. این معبد، زمانی ساخته‌شده که آیوتهایا پایتخت تایلند بوده‌است. جذاب‌ترین بنای این معبد، بُتکده‌ی مرکزی است با ارتفاع ۷۹ متر و به‌نام چائو پرنگ(Chao Prang) که با موزاییک‌های رنگی از جنس چینی-که از کشور چین آورده‌اند- تزیین شده‌است.

معبد فو(Pho)

قدیمی‌ترین و بزرگ‌ترین معبد بانکوک است و اولین دانشگاه، با فضای باز تایلند است که در آن، دانش‌های مختلفی نظیر ادبیات، ستاره‌شناسی و پزشکی تدریس می‌شود.

معبد راتچاپرادیت ساتیتماها سیماران(Ratchapradit Sathit Mahasimaram)

این معبد در کنار پارک سارانروم (saranrom)، نزدیک جاده‌ی خولانگ کو موانگ درم (Khlong Ku Muang Derm) واقع شده‌است. این معبد را رامای پنجم در سال ۱۸۶۴ به‌عنوان اولین معبد فرقه‌ی دام مایوتیکا (Dhammayutika) ساخته‌است. فرا ویهارا لانگ (Phra Vihara Luang) قسمتی از معبد است که بر روی پایه بلندی بنا شده و تزیینات زیبایی دارد. در فرا ویهارا لانگ، نقش و نگارهای دیواری وجود دارد که نمایانگر میهمانی‌های سلطنتی و نیز رامای پنجم است در حالی که از تلسکوپ خود برای مطالعات نجومی استفاده می‌کند. در یک طرف فرا ویهارا لانگ، مجسمه‌ی ایستاده‌ی رامای پنجم و در نزدیکی آن، مجسمه ریش سفید بزرگ راهبان(Supreme patriarch) در بتکده‌ای قرار دارد که با سنگ مرمر پوشیده شده‌است.

معبد راتچابوفیت(Ratchabophit)

این معبد سلطنتی در نزدیکی وزارت کشور، واقع‌است. آخرین معبدی است که رامای پنجم ساخته‌است. از آنجا که معبد، محل حکمرانی رامای

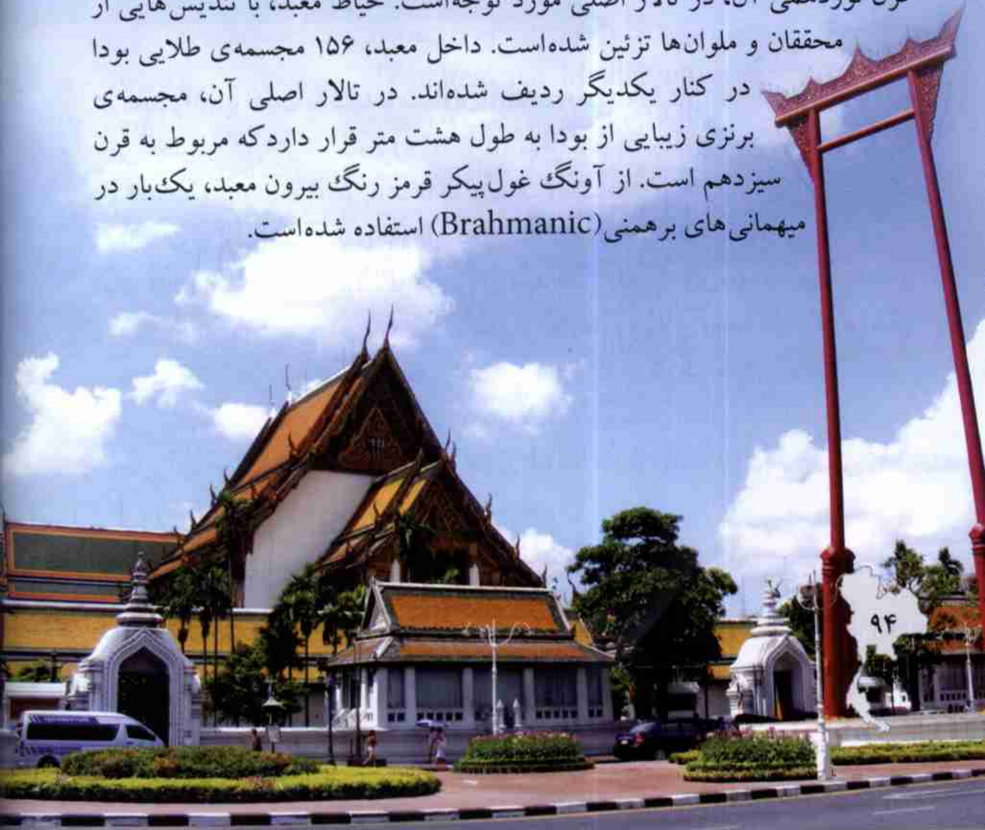
هفتم (Rama VII) بوده‌است، او در حفظ آن کوشیده‌است. همه‌ی ساختمان‌های این معبد بر روی پایه‌های بلندی بنا شده‌اند و کاملاً با سنگ مرمر پوشیده شده‌اند.

معبد ماهاتات(Mahathat)

ماهاتات، یکی از معابد بودایی بانکوک است که در دوره‌ی آیوتهایا ساخته شده‌است و در آن زمان به معبد سالاک(Salak) معروف بوده‌است. اندکی پس از آن که بانکوک به‌عنوان پایتخت سیام(Siam) (نام قدیم تایلند) تثبیت شد، این معبد، تبدیل به مکانی استراتژیک، بین ساختمان جدید کاخ بزرگ(Grand Palace) و کاخ جلودار(Front Palace) شد. در طول دو قرن گذشته، پادشاهان تایلندی، بارها این معبد را تعمیر و بازسازی کرده‌اند و در سال ۱۸۰۳، نام آن نیز به معبد ماهاتات تبدیل شد.

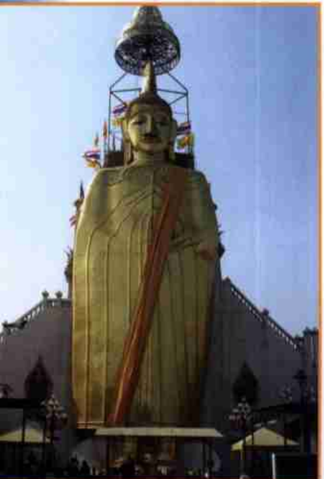
معبد سوتات و آونگ غول‌پیکر(Suthat and the + Swing)

رامای اول، ساخت این معبد را در سال ۱۸۰۷، آغاز کرد و ۲۷ سال بعد، در زمان رامای سوم(Rama III)، ساختمان آن کامل شد. این معبد به دلیل دیوارنماهای باشکوه قرن نوزدهمی آن، در تالار اصلی مورد توجه‌است. حیاط معبد، با تندیس‌هایی از محققان و ملوان‌ها تزئین شده‌است. داخل معبد، ۱۵۶ مجسمه‌ی طلایی بودا در کنار یکدیگر ردیف شده‌اند. در تالار اصلی آن، مجسمه‌ی برنزی زیبایی از بودا به طول هشت متر قرار دارد که مربوط به قرن سیزدهم است. از آونگ غول‌پیکر قرمز رنگ بیرون معبد، یک‌بار در میهمانی‌های برهمنی(Brahmanic) استفاده شده‌است.

معبد بوون نیوت(Bowonniwet)

اولین صومعه‌ی طبقه‌ی سلطنتی بودایی سُنت دامایوت(Dhammayut) است و در شمال شرق بانکوک واقع است. نام این معبد از زبان (Pali) -مربوط به بودا- گرفته شده‌است و به معنی صومعه‌ی جاودانه‌ی برتر می‌باشد.

معبد اینتارا ویهان(Intharawihan)

این معبد در محله‌ی ناخون(Nakhon) است و در آغاز دوره‌ی آیوتهایا ساخته شده‌است. یکی از اصلی‌ترین دیدنی‌های اینتاراویهان، مجسمه‌ی بوداست در حالت ایستاده که ارتفاع آن، ۳۲ متر و عرض آن، ده متر است. ساخت این مجسمه، بیش از شصت سال طول کشیده و با موزاییک‌های شیشه‌ای و طلای ۲۴ عیار تزیین شده‌است. بخش فوقانی مجسمه‌ی بودا، یادگار بودای بزرگ(Lord Buddha) (بنیان‌گذار مذهب بودا) است که از سریلانکا(Sri Lanka) آورده‌اند.

معبد راتچابورانا(Ratchaburana)

این معبد را در سال ۱۴۲۴ در اوایل دوره‌ی آیوتهایا، پادشاه بوروم راتچاتیراتِ دوم (Borom Ratchathirat II)، در محلی که دو برادرش به دلیل جنگ بر سر حکومت آیوتهایا کشته شدند، ساخته‌است. در سال ۱۹۵۷، غارتگران، طاق معبد را ویران کردند. بعد از مدتی، تعداد زیادی(صدهزار) لوح‌های بودایی و بیش از صد کیلوگرم از جواهرات غارت‌شده، پیدا شد. طاق‌های کنار طاق ویران شده، نقاشی‌های دیواری‌ای دارند که زندگی‌های گذشته‌ی بودا را ترسیم می‌کند. متأسفانه در سال‌های اخیر، این نقش ونگارها خراب شده‌اند و تنها تعداد اندکی از آنها قابل مشاهده‌است. بسیاری از طلاها و گنج‌هایی که در راتچابورانا پیدا شد، در موزه‌ی ملی چائو سم فرایا(Chao Sam Phraya) به نمایش گذاشته شده‌است.

معبد راتچانادارام (Ratchanatdaram)

این معبد در سال ۱۸۴۶، در دوره‌ی حکومت رامای سوم ساخته شده‌است و در جاده‌ی ماهاچایی (Mahachai) واقع است. جاذبه‌ی اصلی این معبد، لوها پراسات (Loha Prasat) است که ۳۶ متر ارتفاع دارد و ۳۷ منار مخروطی شکل، آن را احاطه کرده‌اند. در نزدیکی این معبد، مکانی برای پذیرایی از میهمانان خارجی مهم و یک مجسمه‌ی یادبود از رامای سوم وجود دارد.

معبد تپتیدارام(Thepthidaram)

رامای سوم، این معبد را در سال ۱۸۳۶، به‌عنوان هدیه برای دخترش شاه‌دخت آپسورن ساداتیپ(Apsorn Sudathep) ساخته‌است. یکی از مشخصه‌های این معبد، سبک معماری تایلندی با چیدمان چینی است. سه گوشه‌های کنارشیروانی با تکه‌های سرامیک چینی تزیین شده‌اند. در محوطه‌ی معبد، تندیس‌های قدیمی چینی بسیاری وجود دارد. در تالار انتصاب، چهار ستون مستطیلی قدیمی و مجسمه‌های یادآور دوره‌ی تسلط خمرها و دوره‌ی آیوتهایا وجود دارد.

معبد ساکت و کوه طلایی
(Sa ket and the Golden Mount)

یکی از قدیمی‌ترین معابدیست که رامای اول در قرن هجدهم ساخته‌است. در دوازدهمین ماه سال (اواخر اکتبر تا اواسط نوامبر)، این معبد، میزبان مهم‌ترین نمایشگاه معابد بانکوک می‌شود و گنبد طلایی آن را با پارچه‌ی قرمز رنگی می‌پوشانند. در این نمایشگاه، غرفه‌های مواد غذایی و جواهرات بدلی و اجناس تزیینی، سیرک حیوانات و تئاتر نیز وجود دارد.

معبدبنجامابوفیت
(Benchamabophit)

این معبد در سال ۱۸۹۹ ساخته شده و یکی از زیباترین معماری‌های مذهبی تایلندی است که جهان گردان زیادی را به خود جذب می کند. پرستشگاه اصلی آن، از سنگ مرمر سفید رنگ ایتالیایی ساخته شده‌است.

معبد ترای میت(Trai Mit)

این معبد در نزدیکی ایستگاه راه آهن بانکوک در هوالمفونگ(Hua Lamphong) واقع است. بزرگ‌ترین مجسمه‌ی طلایی بودا در جهان، با قدمت هفتصد تا هشتصد سال، در این معبد قرار دارد. این مجسمه، ۳ متر ارتفاع و ۵/۵ تُن وزن دارد.

معبد راجنادا(Rajnadda)

این معبد، نمونه‌ای از معابد سبک قدیمی تایلندی و بهترین مرکز فروش دعا و جادو در بانکوک است. این معبد، بیش از صد غرفه‌ی فروش لوازم مورد نیاز بوداییان دارد و صدها مجسمه‌ی کوچک بودا و مجسمه‌های هندی در اندازه، شکل و رنگ‌های مختلف در این مرکز به‌فروش می‌رسند.

معبدنانگ چی(NangChi)

معبد کوچک و سلطنتی قدیمی‌ای است که در کلانگ دان(Klang Dan) واقع است. این معبد، مجسمه‌های طلایی بزرگی از بودا دارد.

بناهـــای یادبـــود

بنای یادبود رامای اول(King Rama I the Great Memorial)

این بنا، به مناسبت صد و پنجاهمین سال‌روزِ تأسیس بانکوک در سال ۱۹۳۲، ساخته شده‌است.

بنای یادبود رامای سوم(King Rama III)

این بنا را اداره‌ی هنرهای زیبا در سال ۱۹۹۰، ساخته‌است.

مجسمه‌ی رامای ششم (King Rama VI Statue)

از این مجسمه که جلوی پارک لامپینی واقع شده، در سال ۱۹۴۲ پرده‌برداری شد.

یادبود بزرگ پادشاه تاکسین
(King Taksin The Great Monument)

در این مجسمه‌ی یادبود، پادشاه سوار بر اسب است با شمشیری در دست راستش. از این مجسمه در سال ۱۹۵۴ پرده‌برداری شد.

مجسمه‌ای از پادشاه بزرگ، رامای پنجم، سوار بر اسب
(The Equestrian Statue of King Rama V the Great)

این مجسمه در سال ۱۹۰۸ ساخته‌شده.

بنای یادبود نیروی نظامی(Expeditionary Force)

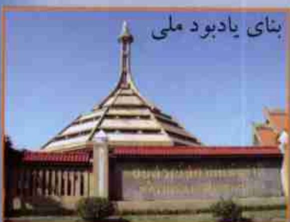
بنای یادبود سربازان تایلندی است که در طی جنگ جهانی اول کشته‌شدند. در سال ۱۹۱۹ از این مجسمه پرده‌برداری شد.

بنای یادبود نیروی نظامی

بنای یادبود ملی(National Memorial)

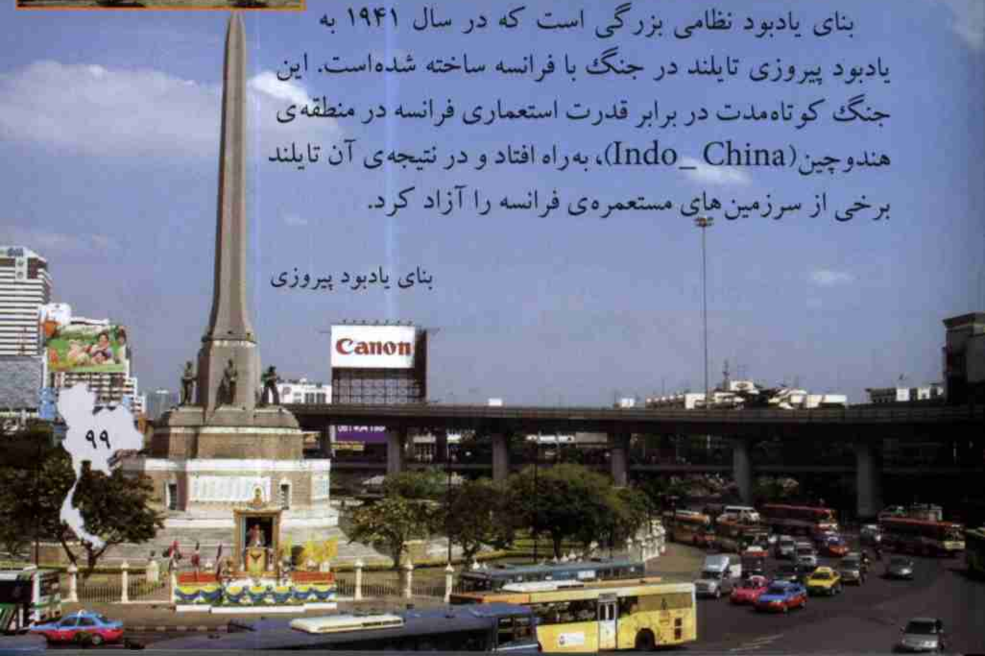
در این مکان، نقاشی‌های دیواری وجود دارد که رویدادهای تاریخی تایلند را از زمان ساخوتای تا راتاناکوسین، نسخه‌هایی از دکوراسیون‌های سلطنتی و نمونه‌هایی از نبردهای تاریخی این کشور را نشان می‌دهد.

بنای یادبود ملی

بنای یادبود پیروزی(Victory Monument)

بنای یادبود نظامی بزرگی است که در سال ۱۹۴۱ به یادبود پیروزی تایلند در جنگ با فرانسه ساخته شده‌است. این جنگ کوتاه‌مدت در برابر قدرت استعماری فرانسه در منطقه‌ی هندوچین(Indo_ China)، به‌راه افتاد و در نتیجه‌ی آن تایلند برخی از سرزمین‌های مستعمره‌ی فرانسه را آزاد کرد.

بنای یادبود پیروزی

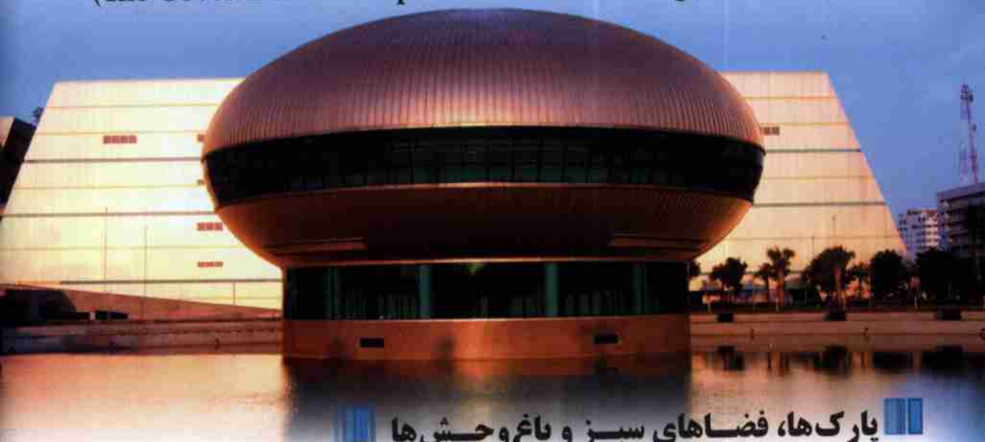
بنای یادبود آزادی
(Democracy Monument)

بنایی عمومی در مرکز شهر بانکوک است که در نیمه‌ی راه میان سانام لانگ(Sanam Luang)، زمین سابق سلطنتی در مقابل معبد پرا کا(Phra Kaew)، و معبد کوه طلا (Golden Mount)قرار دارد.

برج های راسا(Rasa Towers)

دو ساختمان مرتفع هستند که در جاده ی فاهونیوتین(Phahonyothin Road)، در ناحیه‌ی تجاری در شمال بانکوک قرار دارند. برج شماره‌ی یک دارای ۲۸ طبقه و دومی ۳۷ طبقه است که در سال ۲۰۰۶ کامل شدند.

مجتمع بزرگ داشت دولت
(The Government Complex Commemorating)

پارک‌ها، فضاهای سبز و باغ وحش‌ها

پارک بنچاسیری(Benchasiri Park)

پارکی به وسعت ۴۶۴۰۰ متر که در سال ۱۹۹۲ به‌مناسبت شصتمین سال‌روز تولد ملکه سیرکیت(Queen Sirikit)، ساخته

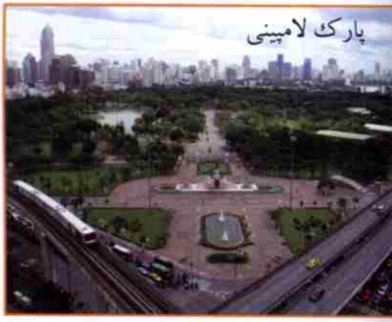
شده‌است. ایـــن پـــارک در جاده‌ی سوخوم ویت(Sukhumvit Road) واقع‌شده و مجسمه‌ی ملکه در حالت ایستاده به بلندی سه متر و دو عمارت به سبک تایلندی در آن واقع است که برخی از فعالیت‌های ملکه در آن به نمایش درآمده.

پارک ملکه سیر کیت(Queen Sirikit)

این پارک نیز به مناسبت شصتمین سالروز تولد ملکه ساخته شده و استخر بزرگی با سه فواره و مجموعه‌ای زیبا از درختان تایلند و دیگر کشورها دارد.

پارک چاتوچاک(Chatuchak)

این پارک، نزدیک جاده‌ی کام فانگ فت(Kamphaengphet)، در ناحیه‌ی چاتوچاک، کنار بازار چاتوچاک، واقع شده‌است. چاتوچاک، یکی از قدیمی‌ترین پارک‌های بانکوک است که ساخت آن در سال ۱۹۷۵ آغاز شد و در چهارم دسامبر ۱۹۸۰ افتتاح شد. این پارک، زمین تنیس، فوتبال و رودخانه‌ای مصنوعی با پل‌های زیادی روی آن دارد.

پارک لامپینی

پارک لامپینی(Lumpini)

فضای باز بزرگی است که سابقاً متعلق به رامای ششم بوده و امروز به پارکی عمومی تبدیل شده‌است.

پارک رومانینات(Rommaninat)

یک پارک عمومی است که در حیاط زندانی قدیمی ساخته شده‌است. موزه‌ی تنبیه و مجازات(correction) در این پارک، ابزار شکنجه و سیرتکاملی مجازات و شکنجه را در تایلند به‌نمایش گذاشته‌است.

پارک یادبود شاهزاده‌ی مادر (Princess Mother Memorial)

این پارک زیبا شامل یک نسخه عینی و کامل از خانه‌ی شاهزاده‌ی مادر و سالن‌های نمایشگاه، ساختمان‌های قدیمی بازسازی شده‌است.

پارک یادبود شاهزاده‌ی مادر

پارک عمومی و غرفه‌ی نمایشگاه سانتی‌چای پراکان
(Santi chai Prakan Pavilion and Public)

در سال ۱۹۹۹، این پارک حکومت پادشاهی تایلند، به مناسبت ششمین سالگرد سلطنت پادشاه ساخته شده‌است ودر جاده‌ی فرا اتیت(Phra Athit Road) در سواحل رودخانه‌ی چائوفرایا واقع شده‌است.

پارک سارانروم

پارک سارانروم(Saranrom)

این پارک، در اصل، باغی سلطنتی در کاخ سارانروم بوده‌است.

سوآن لوآنگ رامای نهم
(Suan Luang Rama IX)

پارک عمومی است با یک باغ گیاه‌شناسی که در سال ۱۹۸۷ تأسیس شده‌است.

سرزمین رویاها(Dream World)

پارک تفریحی بزرگی است با یک میدان سبک اروپایی و محوطه‌ای از افسانه‌های بزرگ جهان و نمونه عجایب هفتگانه، که وسایل بازی بسیار مهیجی دارد.

پارک شهر سیام(Siam Park City)

پارک آبی است که در جاده‌ی سوخافیبان ۲ (Road ۲ Sukhaphiban) واقع شده‌است و در آن، سرسره‌های آبی بلند وجود دارد. از دیگر جاذبه‌های این پارک می‌توان به استخر، زمین بازی کودکان، باغ وحش باز، محل نگهداری پرندگان و باغ گیاهان اشاره کرد. این پارک در سال ۱۹۸۰ افتتاح شده‌است.

باغ‌وحش دوسیت(Dusit Zoo)

قدیمی‌ترین باغ‌وحش بانکوک که پستانداران آسیایی و آفریقایی و پرندگانی در یک باغ گیاهی دارد.

مزرعه‌ی مار(Snake Farm)

این مؤسسه، مجموعه‌ای از مارهای سمی از قبیل کبری، افعیِ مالایا و کرایتس(Kraits) دارد که از کشیدن سم آن‌ها، به‌صورت روزانه سرم‌های ضد مارگزیدگی، تولید می‌کنند.

باغ وحش جهان(Safari World)

پارک تفریحی و بزرگ‌ترین باغ‌وحش روباز بانکوک است. این مجموعه‌ی ۲۲۲ هکتاری، شامل یک پارک گردش با پستانداران آسیایی و آفریقایی، یک پارک دریایی با اجراهای سرگرم‌کننده‌ی دلفین‌ها و خوک‌های آبی، یک پارک پرندگان و یک قسمت برای بازی و سرگرمی است.

دنیای اقیانوس سیام(Siam Ocean World)

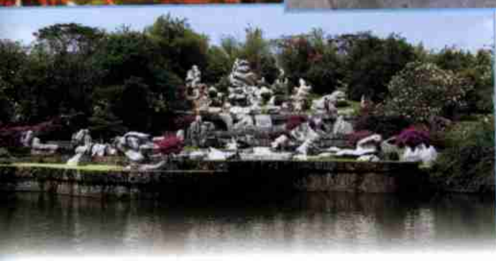
بزرگ‌ترین آکواریوم در جنوب‌شرقی آسیاست که بیش از سی‌هزار حیوان دریایی از سراسر جهان و انواع گونه‌های کمیاب و عجیب و غریب جانوران دریایی را دارد.

باغ‌وحش و پرورشگاه تمساح
(Crocodile Farm and Zoo)

این مکان، بزرگ‌ترین پرورشگاه تمساح جهان است و در آن، یک مرکز تحقیقات و آموزش نگهداری حیوانات وحشی و هم چنین موزه‌ی دایناسور نیز وجود دارد.

جشن‌ها و جشنواره‌ها

تایلند، جشنواه‌های زیادی دارد و اغلب جشنواره‌های مهم، در بانکوک برگزار می‌شود.

جشن سال نوی چینی (Chinese New Year Festival)

این جشن، در محله‌ی چینی‌های بانکوک در جاده یائووارات(Yao warat) با رقص اژدها و شیر چینی در اولین روز سال چینی(متغیر، یکی از روزهای بهمن ماه) برگزار می‌شود.

جشن سونکرام بانکوک
(Songkram Festival)

جشن سونکرام

سال نوی سنتی تایلند است که بین دوازدهم تا چهاردهم آوریل(۲۴ تا ۲۶ فروردین)، برگزار می‌شود.

مراسم شخم‌زنی سلطنتی
(Royal Ploughing Ceremony)

در ماه می(اردیبهشت) برگزار می‌شود. و از آداب مذهبی برهمایی است که کشاورزان عقیده دارند می تواند سبب فراوانی محصولات کشاورزی شود. این مراسم را مقامات ارشد وزارت کشاورزی و تعاون برگزار می کنند و در سال ۱۹۶۰ پادشاه بهومیبول آدولیاج آن را -که از سال ۱۹۲۰ متوقف شده بود- دوباره رواج داد. زمان برگزاری این مراسم، فصل کاشت برنج را به‌طور رسمی اعلام می کند.

رژه رنگ‌ها(Trooping of the Colours)

این جشن، هر سال در دوم دسامبر(دوازدهم آذر) در میدان سلطنتی برگزار می‌شود؛ پادشاه و ملکه، خود، اداره‌ی این مراسم باشکوه را به‌عهده دارند. در این مراسم، تعدادی از اعضای گارد سلطنتی با اونیفورم رنگی، وفاداری خود را به پادشاه و اعضای خانواده سلطنتی اعلام می کنند.

جشن تولد پادشاه اچ.ام (H.M.The King's Birthday)

این مراسم، پنجم دسامبر(پانزدهم آذر)، برگزار می‌شود. این روز در تایلند، روز پدر هم هست.

جشنواره بین المللی فیلم بانکوک
(Bangkok International Film Festival) (BKKIFF)

این جشنواره از سال ۲۰۰۳ برگزار می شود. علاوه بر نمایش فیلم، سمینار، جشن های باشکوه و جوایز طلایی کیناری (Golden Kinnaree) هم وجود دارد.

چیانـگ‌مـای (Chiang Mai)

چیانگ‌مای با مساحت حدود چهل کیلومترمربع، بزرگ‌ترین و مهم‌ترین شهر فرهنگی شمال تایلند و مرکز استان چیانگ مای است که در هفتصد کیلومتری شمال بانکوک، در میان بخشی از بلندترین کوه‌های کشور و روی رودخانه‌ی پنیگ(Ping) که شاخه‌ای اصلی چائوفرایاست، واقع شده. گرم‌ترین ماه سال در این شهر آوریل ، سردترین ماه سال، دسامبر، پرباران‌ترین ماه سال، اوت و کم باران‌ترین ماه سال، ژانویه است.

جدول آب و هوای چیانگ مای — **بارش**(میلی متر) **دمای روزانه** (سانتیگراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	۳۰	۳۳	۳۵	۳۶	۳۴	۳۲	۳۲	۳۲	۳۲	۳۱	۳۰	۲۸	۳۲
	کمترین	۱۵	۱۶	۲۰	۲۳	۲۴	۲۴	۲۴	۲۴	۲۳	۲۲	۱۹	۱۶	۲۱
میانگین کل بارش		۳	۱۰	۱۸	۳۹	۱۲۶	۸۹	۱۰۵	۱۶۱	۱۵۷	۸۵	۳۹	۱۲	۸۴۲

طبق سرشماری سال ۲۰۰۹، جمعیت این شهر، ۱۴۶۰۶۸ نفر و تراکم جمعیت آن، ۳۶۳۲ نفر در هر کیلومترمربع بوده‌است. چیانگ‌مای، در سال ۱۲۹۶ روی محل یک اقامتگاه قرن یازدهمی، به‌عنوان پایتخت و مرکز مذهبی قلمروی تایی لان‌نا (Lan Na Thai Kingdom)، تأسیس شد. این شهر، طی سال‌های ۱۵۵۸ تا ۱۷۷۵، بخشی از کشور برمه بوده؛ پس از آن، تبدیل به شهری نیمه مستقل شد و در اواخر قرن نوزدهم، به تایلند جدید پیوست.

پایانه‌ی راه‌آهن

چیانگ‌مای، بخش اقتصادی مهمی برای قسمت شمالی تایلند و پایانه‌ی راه‌آهن شمالی است؛ در سال‌های اخیر، به شهر مدرنی تبدیل شده و اگرچه فاقد خصوصیات بین‌المللی بانکوک است؛ ولی جاذبه‌های بسیاری برای هزاران جهان‌گرد خارجی دارد. اهمیت تاریخی این شهر، نتیجه‌ی موقعیت استراتژیک آن در مسیر بازرگانی قدیم است. از مدت‌ها قبل، این شهر به‌دلیل استقبال جهان‌گردان بسیار، مرکز عمده و مهم عرضه‌ی صنایع دستی، چتر، جواهرات(به‌ویژه نقره) و منبت کاری، مطرح بوده‌است.

دانشگاه چیانگ‌مای

دانشگاه پایاپ

چیانگ‌مای راجاهات

دانشگاه مای‌جو

این شهر، دانشگاه‌های مختلفی دارد که عبارتند از دانشگاه چیانگ‌مای، چیانگ‌مای راجاهات، دانشگاه تکنولوژی راجامانگالا، دانشگاه پایاپ(Payap)؛ دانشگاه مای‌جو(Maejo) و تعداد زیادی کالج. دانشگاه چیانگ‌مای -که در سال ۱۹۶۴ تأسیس شده- اولین دانشگاه دولتی خارج از بانکوک؛ و دانشگاه پایاپ، اولین مؤسسه‌ی خصوصی تایلندی بوده که امتیاز دانشگاه به آن اعطا شده‌است.

بازار شبانه

بازار صنایع دستی

مراکز خرید

چیانگ‌مای، برای خرید، مکان مناسبی است؛ زیرا یکی از ارزان‌ترین مکان‌های تایلند است. چیانگ‌مای یکی از مراکز صنایع دستی آسیاست و از انواع صنایع دستی آن می‌توان به ابریشم، نقره‌جات، پوشاک، چوب‌دستی، سفال‌گری، عتیقه‌جات، هنرهای بودایی و ... اشاره کرد.

یکی از مراکز خرید اصلی شهر، بازار شبانه(Night Bazaar) است که بازار صنایع دستی، به‌ویژه هنرهای شمال تایلند است. در مرکز چیانگ‌مای نیز فروشگاه‌های صنایع دستی بسیاری وجود دارد.

بورسانگ

بورسانگ(Borsang)

یکی دیگر از مراکز خرید این شهر است که چترهای آن بسیار معروف است.

بان تاوای

بان تاوای(Ban tawai)

یکی از مراکز هنرهای دستی آسیاست که در جنوب این شهر واقع‌شده و کارگاه‌های هنرهای دستی بسیاری دارد.

علاوه بر این‌ها، یک بازار موادغذایی و صنایع دستی، بعدازظهر هر یک‌شنبه در خیابان اصلی، مرکز تاریخی برگزار می‌شود.

بازار موادغذایی

مکان‌های دیدنی

معـــابـــد

چیانگ‌مای، بیش‌از سیصد معبد بودایی دارد که مهم‌ترین آنها عبارتند از:

معبد فرادات دوی سوتپ (Phra That Doi Suthep)

معروف‌ترین معبد این منطقه است که بر روی تپه‌ای در شمال‌غربی شهر، واقع‌شده و ساخت آن به سال ۱۳۸۳ میلادی برمی گردد.

معبد چیانگ‌مان(Chiang Man)

قدیمی‌ترین معبد چیانگ مای است که تأسیس آن به قرن سیزدهم برمی گردد و محل دو تا از مهم‌ترین و محترم‌ترین پیکره‌های بوداست. این معبد در گذشته، اقامتگاه شاه منگرای (King Mengrai)، مؤسسِ چیانگ‌مای بوده‌است.

معبد فراسینگ (Phra Singh)

این معبد که تأسیس آن به سال ۱۳۴۵ برمی‌گردد، درون دیواره‌ی شهر واقع است و نمونه‌ای از معماری کلاسیک سبک شمال تایلند است. فراسینگ، یکی از مهم‌ترین معابد این شهر است و شامل معبدی زیبا با منبت‌کاری‌های عالی و دیوار نماهای سبک شمالی و یک صندوق باشکوه برجسته‌کاری است.

معبد چدی لانگ(Chedi Luang)

این معبد که در سال ۱۴۰۱ بنا شده، سه بتکده‌ی بزرگ به سبک لانا دارد که ساخت آن به همان زمان برمی‌گردد. یکی از بتکده‌ها در زمین‌لرزه‌ای در قرن شانزدهم خراب شد و امروزه تنها دو تا از آنها باقی‌مانده‌است.

معبد چدیود(Ched Yot)

این معبد که در حومه‌ی شهر واقع شده، در سال ۱۴۵۵ ساخته‌شده و در سال ۱۹۷۷، میزبان هشتمین مجلس شورای بودایی جهان بوده‌است.

ویانگ کوم کام(Wiang kum kam)

این مکان، در حومه‌ی جنوبی چیانگ‌مای است و پادشاه منگرای، تا قبل از تأسیس چیانگ‌مای، از آن استفاده می‌کرده‌است. کوم کام، تعداد زیادی معابد ویران دارد.

معبد یو- مونگ(U-Mong)

معبدی جنگلی در تپه‌های پای کوه در غرب شهر، نزدیک دانشگاه چیانگ‌مای است. این معبد به دلیل داشتن مجسمه‌های عجیب و غریب از روزه‌داری بودا و صدها ضرب‌المثل بودایی مؤثر در زبان انگلیسی و تایلندی که روی درختان، نصب‌شده، معروف است.

معبد سوآن دوک(Suan Dok)

معبدی متعلق به قرن چهاردهم است که در غرب دیوار شهر قدیمی واقع شده‌است. این معبد، چند جای دیدنی بی‌نظیر دارد؛ یکی از آن‌ها سالن بزرگ انتصاب است که نه تنها از نظر اندازه، غیرمعمول است؛ بلکه فضای دورتا دور آن باز است. یکی دیگر از عجایب این معبد، وجود خاکستر بسیاری از حکمرانان چیانگ‌مای است. تندیس برنزی پانصد ساله‌ی بودا در کلیسای کوچک فرعی این معبد، یکی از بزرگ‌ترین پیکره‌های فلزی تایلند است.

موزه‌ها

موزه‌ی ملی چیانگ‌مای(Chiang Mai National Museum)

این موزه، مجموعه‌ای از آثار پادشاهی لانا(Lanna) در زمینه‌ی هنر، مجسمه‌های بودایی قدیمی و سلاح‌های جنگلی دارد.

موزه‌ی قبیله‌ای(Tribal)

در این موزه، تاریخچه و فرهنگ قبایل بومی کوهستانی شمال تایلند به نمایش گذاشته شده‌است.

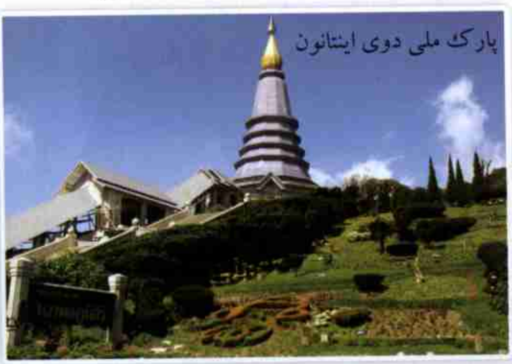
مرکز فرهنگ و هنر شهر چیانگ‌مای (City Arts and Cultural Centre)

این موزه، تاریخ چیانگ‌مای را به روش جالبی معرفی می کند؛ در سال ۱۹۲۴ تأسیس شده و دو بخش دارد. بخش جلویی این ساختمان مربع شکل، محل نمایشگاه‌های دایمی است؛ اما بخش پشتی ساختمان، اختصاص به فعالیت‌های فرهنگی دارد و نمایشگاه‌های موقتی، فروشگاه سوغاتی، سالن نمایش هنرهای لانا و... دارد. این موزه، وقایع ماقبل تاریخ را به طرق مختلف به مردم نشان می‌دهد.

مکان‌های دیدنی طبیعی

پارک ملی دوی اینتانون(Doi Inthanon National Park)

این پارک ملی با مساحت ۱۰۰۵ کیلومترمربع، بر روی بلندترین کوه تایلند واقع شده و آبشارهای زیبایی دارد.

پارک ملی دوی اینتانون

آبشارمایی یا(Mae Ya)

این آبشار، در دوازده کیلومتری بازار چوم‌تونگ(Chom Thong)، در پارک ملی دوی اینتانون، واقع است.

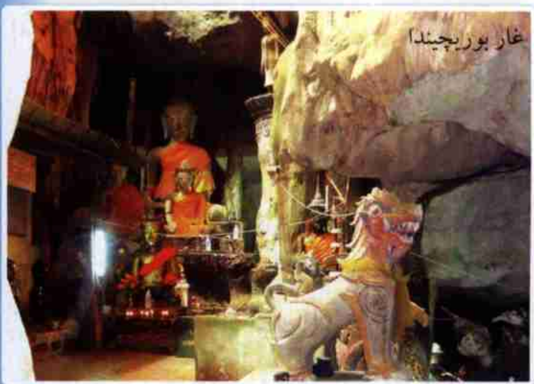

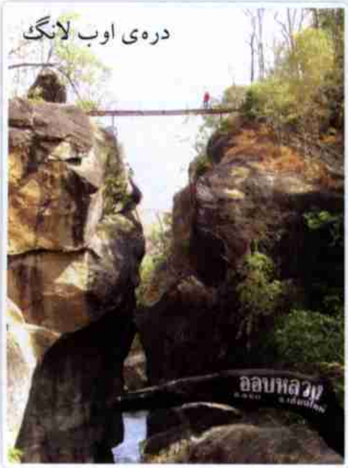
آبشار مایی کلانگ(Mae Klang waterfall)

جذاب‌ترین آبشار چیانگ‌مای است که در ۵۸ کیلومتری غرب شهر، در دامنه‌ی کوه دوی اینتانون، واقع شده‌است.

غار بوریچیندا(Borichinda Cave)

غار بزرگی است که در نزدیکی نامتوک ما کلانگ (Namtok Mae Klang) در ۸/۵ کیلومتری بزرگراه ۱۰۰۹ واقع‌است و محل مناسبی برای گردش و استراحت است.

غار بوریچیندا

دره‌ی اوب لانگ

دره‌ی اوب لانگ(Ob Luang Gorge)

این دره در ۸۸ کیلومتری چیانگ‌مای واقع شده و جنگل‌های ساج و کوهستان زیبایی دارد.

باغ دوک مای(Dokmai Garden)

این باغ، نموداری از طبیعت و فرهنگ شمال تایلند است و بیش از ۶۵۰ نوع گیاه در آن وجود دارد. راهنمای‌های چند زبانه‌ای که اسامی علمی گیاهان و اطلاعاتی برای استفاده‌ی بیشتر از باغ‌ها، پارک‌های ملی، بازارهای مواد غذایی و رستوران‌ها دارد، به بازدیدکنندگان ارائه می‌شود.

پارک ملی فیل(Elephant National)

این پارک در شصت کیلومتری شمال شهر واقع‌شده و درآن تقریباً سی فیلِ آزاد وجود دارد.

جشن‌ها و جشنواره‌ها

چیانگ‌مای، جشنواره‌ها و نمایشگاه‌های مشهوری دارد که سالانه، هزاران جهان گرد را به خود جذب می کند.

نمایشگاه چتر بوسانگ و جشنواره‌ی هنرهای دستی سان کامفائنگ

(Bo Sang Umbrella Fair & san Kamphaeng Handi crafts Festival)

این نمایشگاه، هر سال در ژانویه(دی)، در دهکده‌ی بوسانگ در نزدیکی چیانگ‌مای برگزار می‌شود.

نمایشگاه منبت کاری دهکده‌ی تاوای

(Tawai Village Wood Carving Fair)

این نمایشگاه که هر سال در ژانویه(دی) در دهکده‌ی تاوای برگزار می‌شود، شامل نمایش، مسابقه و فروش انواع منبت کاری و هنرهای دستی محلی است.

کارناوال گل(Flower Carnival)

این جشنواره‌ی گل، در ماه فوریه(بهمن) در پارک بوآک‌هارت(Buak Hart) برگزار می‌شود که شامل یک رژه باشکوه از گل‌های زیبای، یک مسابقه‌ی زیبا و نمایش گل‌هاست.

روز ماکابوچا(Makha Bucha Day)

روز تعطیل رسمی که معمولاً در ماه فوریه(بهمن) است. در این روز اتفاق مهمی را که هزاران سال پیش در زندگی بودا روی داده‌است، جشن می گیرند. در این روز، ۱۲۵۰ راهب از سراسر جهان با بودا ملاقات کردند. در این روز تعالیم بودا در روز ماه کامل جشن گرفته‌می‌شود.

جشنواره‌ی فرهنگ و هنرهای عالی چیانگ‌مای (Great Arts And Culture)

این جشنواره در آوریل(فروردین) در بازار دون پایوم(Dton Payom) در خیابان سوتپ برگزار می‌شود؛ هدف آن، تثبیت وجهه‌ی چیانگ‌مای به‌عنوان مرکز مهم هنر و فرهنگ، حفظ و نگهداری هنرهای محلی و میراث فرهنگی برای نسل‌های آینده است.

ویساکابوچا(Visakha Bucha)

تعطیلی بودایی است، در ماه می(اردیبهشت) که به یادبود تولد، اندیشه‌ها و مرگ بودا برگزار می‌شود. در این روز، مردم، خانه، محلِ کار و مغازه‌هایشان را تزیین می‌کنند. پیروان این مکتب در معابد جمع می‌شوند و شمع روشن می‌کنند. سپس راهی سفر زیارتی هفت کیلومتری به مقصد معبد دوی سوتپ(Doi Suthep) می‌شوند.

جشنواره‌ی این تاکین(Intakin Festival)

این جشنواره در ماه ژوئن(خرداد) در معبد چدی لانگ برگزار می‌شود.

آسالاپوجا(Asalha Puja)

این جشنواره به یادبود اولین موعظه‌ی بودا در ماه جولای(تیر) برگزار می‌شود. مردم در این روز، هدایایی به معبد هدیه می‌دهند ودر مراسم وعظ و سخنرانی شرکت می‌کنند.

سالاکپات(Salakpatt)

جشنواره‌ای ویژه‌ی مناطق شمالی است که در سپتامبر - اکتبر(شهریور-مهر) برگزار می‌شود؛ این جشنواره در مناطق مختلف به صورت‌های

گوناگون برگزار می‌شود؛ اما تمام آنها هدف مشترکی دارند که کسب مغفرت و خیرات برای اموات است. در این جشنواره، غذا، لباس، وسایل ضروری و امثال آن را برای خیرات به معابد محل می‌فرستند.

اُک پانسا(Auk Pansa)

مراسم مذهبی سراسر کشور است که در اکتبر(مهر) برگزار می‌شود.

لوی کراتونگ یا یی پنگ(Loy Krathong or Yi Peng)

جشنواره‌ی مهم تایلندی و مراسم سپاس‌گذاری از الهه‌ی رودخانه است که در ماه نوامبر(آبان) برگزار می‌شود.

جشنواره‌ی غذای چیانگ‌مای(Chiang Mai Food)

یک جشنواره‌ی سالانه است که در دسامبر(آذر)، در دروازه‌ی پای(Pae Gate) برگزار می‌شود.

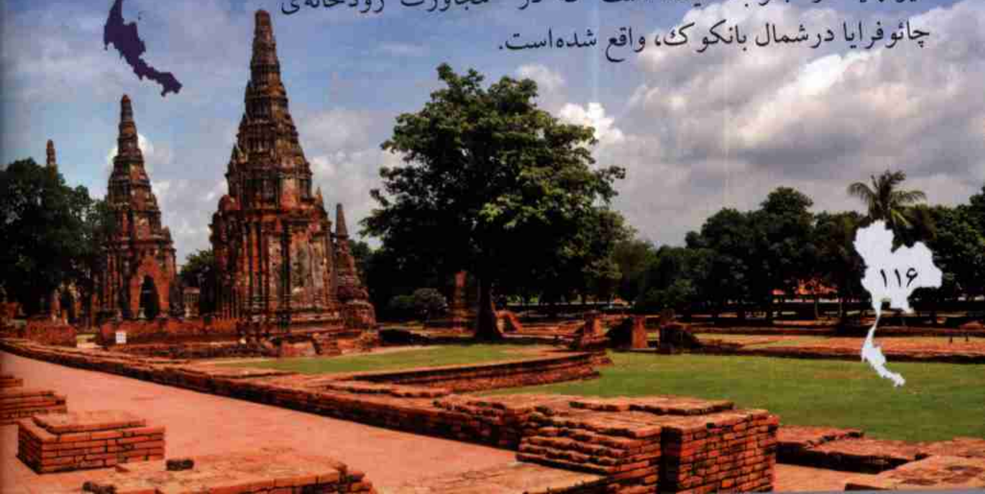
نمایشگاه زمستانی چیانگ‌مای(Winter Fair)

یک جشنواره‌ی سالانه است که در دسامبر(آذر) در مرکز دولتی چیانگ‌مای برگزار می‌شود و مجموعه‌ای از محصولات گوناگون، به‌ویژه صنایع دستی، برای فروش ارائه می‌شود.

آیوتهـــایا (Ayutthaya)

شهر آیوتهایا، با مساحت حدود پانزده کیلومترمربع، مرکز استان آیوتهایا در جنوب تایلند است که در مجاورت رودخانه‌ی چائوفرایا درشمال بانکوک، واقع شده‌است.

جدول آب و هوای آیوتهایا

بارش(میلی متر) **دمای روزانه** (سانتیگراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	۳۲	۳۴	۳۵	۳۶	۳۵	۳۴	۳۳	۳۳	۳۳	۳۲	۳۲	۳۱	۳۳
	کمترین	۲۲	۲۴	۲۵	۲۶	۲۶	۲۶	۲۶	۲۶	۲۵	۲۵	۲۴	۲۲	۲۵
میانگین کل بارش		۶	۶	۲۷	۴۹	۱۴۴	۱۰۹	۱۱۴	۱۱۴	۱۹۹	۱۴۶	۲۲	۲	۹۳۶

طبق آمار سال ۲۰۰۹، این شهر، ۵۴،۷۸۹ نفر جمعیت دارد با تراکم جمعیت ۳۶۹۸ نفر در هر کیلومترمربع. آیوتهایا را در سال ۱۳۵۰، پادشاه یو-تونگ(U-Thong)، بنا کرده‌است و از سال ۱۳۵۱ تا ۱۷۶۷، پایتخت سیام بود. در قرن هجدهم، برمه‌ای‌ها این شهر را خراب کردند و باقی‌مانده‌ی شهر قدیمی، امروزه بخشی از پارک تاریخی آیوتهایاست و شهر آیوتهایا در چند کیلومتری شهر قدیمی، دوباره بنا شد.

آیوتهایا مرکز مهم تجارت و بازرگانی و پر از شالیزارهای برنج است. این شهر تاریخی، جزیی از میراث جهانی یونسکو است. آثار تاریخی مهم آن، در بخش شمال‌غربی جزیره، واقع شده‌است. مناظر بسیار جالب دیگری نیز در سواحل رودخانه‌های مقابل شهر وجود دارد.

مراکز خرید

مرکز خرید آیوتهایا

با ۱۰۰,۰۰۰ متر مربع وسعت، دارای سه طبقه است.یک طبقه مخصوص پارکینگ بوده و در دو طبقه‌ی دیگر، فروشگاه، مراکز فرهنگی و سرگرمی، تئاتر و سالن غذاخوری وجود دارد.

بازار چائو پروم(Chao Phrom Market)

در تقاطع جاده های اوتونگ(Uthong)و نورسان(Naresuan)قرار دارد و یکی از مهم ترین بازارهای آیوتهایا می باشد.در این بازار، طلسم‌های متنوعی از بودا وجود دارد.

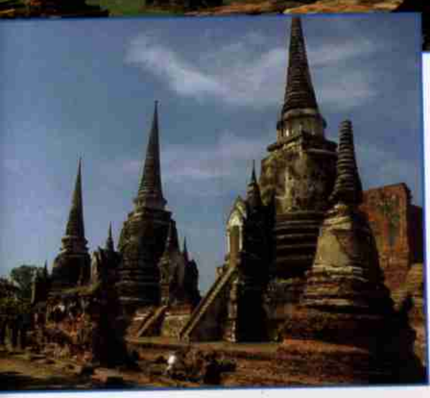
فروشگاه امپو(Ampo Mall)

شامل شش طبقه اجناس خورده فروشی است که بیش از ۱۰۰ مغازه، رستوران، سوپرمارکت، مؤسسه ی آموزشی و سرگرمی در آن وجود دارد.

بازار مرکزی محصولات کشاورزی (Central Market of Agriculture)

در این بازار، انواع مختلفی از محصولات کشاورزی بومی و منطقه ای وجود دراد.

مکان‌های دیدنی

معابد

معبد فراسی سانفت

(Phra Si Sanphet)

این معبد به دلیل داشتن سه گنبد زنگوله‌ای شکل-حاوی خاکستر سه پادشاه-نماد آیوتهایا شناخته شده‌است و در مرکز منطقه‌ی اصلی پایتخت قدیمی، واقع‌است. پادشاه بوروماتریلوکانات (Boromatrailokanat) این معبد را در سال ۱۴۴۸ ساخته‌است و فقط برای جشن‌های مذهبی از آن سلطنتی استفاده می‌شده‌است.

معبد فرارام(Phra Ram)

نمونه‌ای عالی از معبد سبک خِمر در آغاز دوره‌ی آیوتهایاست. این معبد در جنوب‌شرقی پارک فرارام است.

معبد فرارام

معبد راتبورانا(Ratburana)

این معبد را در سال ۱۴۲۴، پادشاه بوروماراجای دوم(Boromaraja II) ساخته‌است و در نزدیکی مرکز شهر کنونی، واقع‌است.

معبد ماهاتات(Mahathat)

این معبد را در روزهای اولیه‌ی تأسیس حکومت آیوتهایا در اواخر قرن چهاردهم، پادشاه بوروماراچای اول (King Borommaracha I)، ساخته‌است و درست در مرکز آیوتهایا واقع‌است. صومعه‌ی اصلیِ معبد در طی دوره‌های مختلف تخریب شده و تنها پایه‌ی اصلی آن باقیمانده‌است. یکی از جاذبه‌های این معبد، درخت معروفیست که شاخه‌هایش دور سر بودا را احاطه کرده‌اند.

معبد فانان چونگ(Phanan Choeng)

این معبد، که در سال ۱۳۲۴ ساخته‌شده، یکی از قدیمی‌ترین و زیباترین معابد آیوتهایاست که در قسمت جنوبی این شهر، واقع شده‌است. این معبد، مجسمه‌ی بزرگی از بودا دارد که چند مجسمه‌ی کوچک‌تر، آن‌را احاطه کرده‌اند. روی دیوار معبد، صدها طاقچه‌ی کوچک وجود دارد که شامل مجسمه‌های کوچکی از بوداست و هر مجسمه، هدیه‌ای را که به معبد اهدا شده، نشان می‌دهد. اگر شما هدیه‌ای در حدود حداقل پانصد بَت به معبد اهدا کنید، یکی از مجسمه‌های کوچک بودا به شما اختصاص می‌یابد.

معبد یای‌چای مونکون (Yai Chai Mongkon)

این معبد در سال ۱۳۵۷، به‌عنوان مکان عبادت و تفکر راهبه‌هایی که از زیارت از سریلانکا برمی‌گشتند، ساخته‌شده و در کناره‌ی جنوب‌شرقی شهر، واقع است.

معبد نافرامان

معبد نافرامان(Na Phra Mane)

معبدی کوچک، اما جالب که در شمال جزیره‌ی سلطنتی، واقع‌شده و نقشی اساسی در تاریخ آیوتهایا ایفا کرده‌است.

معبد فوکائوتونگ (Phu Khao Thong)

این معبد مشهور به کوه طلایی، در جلگه‌ی مسطحی پوشیده از شالیزارهای برنج و حوضچه‌های ماهی در شمال‌غربی شهر، واقع است.

معبد چای واتانارام (Chai Wattanaram)

این معبد که مجاور رودخانه واقع‌شده، یکی از پرابهت‌ترین بقایای آثار تاریخی آیوتهایای قدیم است.

معبد پوتایساوان (Putthaisawan)

معبدی بسیار قدیمی است که در جنوب شهر قدیمی، واقع‌شده و معماری جالبی دارد.

مـوزه‌هـا

موزه‌ی ملی چائوسام فرایا(Chao Sam Phraya National)

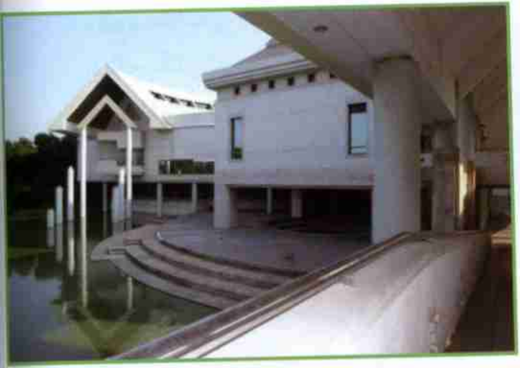
این موزه در سال ۱۹۶۱ تأسیس شده و سه ساختمان دارد که در ساختمان اول، انواع هنرهای دستی حاصل از حفاری‌های باستان‌شناسی و نیز یک مقبره‌ی تاریخی از سال‌های ۵۷ـ۱۹۵۶، شامل تصاویر بودا، در ساختمان دوم، هنرهای دستی دوره‌های مختلف، از قرن ششم تا نوزدهم، و در ساختمان سوم، مجموعه‌ای از خانه‌های سنتی تایلندیِ تایلند مرکزی، به‌نمایش گذاشته شده‌است.

موزه‌ی قایق تایلندی(Thai Boat)

موزه‌ای خصوصی است روبه‌روی معبد ماهاتات. ساختمان بزرگ موزه، به سبک تایلندی و از چوب درخت ساج، ساخته شده‌است و دیواره‌های کرکره‌ای تاشو دارد. در این موزه، مدل‌هایی از قایق‌های مختلف و قایق‌های سنتی قدیمی که امروزه کمتر به چشم می‌خورد، به نمایش گذاشته شده‌اند.

مرکز جهان‌گردی آیوتهایا(Tourist Centre)

در تالار شهر قدیمی استان، است و علاوه بر اطلاعاتی در مورد جهان‌گردان تایلند، موزه‌ای با نمایشگاه‌های گوناگون در مورد تاریخ و فرهنگ محلی و یک گالری هنرهای معاصر دارد.

مرکز مطالعات تاریخی آیوتهایا

(Historical Study Centre)

موزه‌ای مدرن است که در شرق موزه‌ی ملی چائوفرایا واقع شده و زندگی در آیوتهایا را با ماکت به نمایش گذاشته‌است.

مکان‌های دیدنی و بنای یادبود

کاخ چان کاسم(Chan Kasem)

در قسمت شمال‌شرقی جزیره، واقع شده‌است.

اقامتگاه خون فائن

(Khun Phaen Residence)

خانه‌ی سنتی بازسازی شده از چوب درخت افراست در پارک بزرگی با مناطق آبی و استراحت گاه‌ها.

فراتامناک(Phra Tamnak)

از اقامتگاه‌های سلطنتی است که به‌صورت خانه‌های سنتی تایلند مرکزی ساخته شده‌است.

مؤسسه‌ی مطالعات آیوتهایا(Institute of Ayutthaya Studies)

در دانشگاه فراناخون سی آیوتهایا راجات، واقع‌شده و مجموعه‌ای از

ساختمان‌های سبک تایلندی است که برای مطالعه، تحقیقات رفتاری و گردآوری اطلاعات آیوتهایا از مکان‌های تاریخی، فرهنگی و محلی ساخته شده‌است.

دهکده‌ی ژاپنی(Japanese Village)

بازرگانان خارجی که به آیوتهایا آمده بودند، در اواخر قرن شانزدهم، این دهکده را بنا کردند.

دژ و دیوار شهری(City wall and Fortresse)

دیوار شهر را در اصل، پادشاه یوتونگ ساخته‌است.

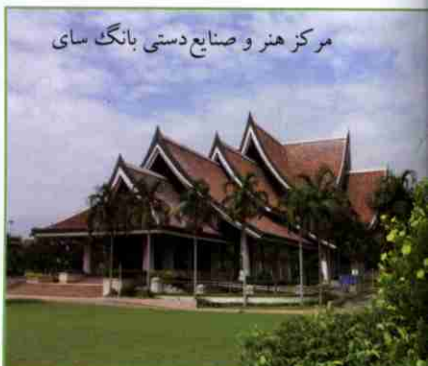
وانگ لانگ یا کاخ ریر(Wang Lang Or the Rear)

این کاخ، در محدوده‌ی غرب دیوار شهری آیوتهایا، واقع‌شده و در اصل، باغی سلطنتی بوده‌است.

موبان پروتوکت(Mu Ban Protuket)

دهکده‌ای از زمان حضور پرتقالی‌هاست که در غرب رودخانه‌ی چائوفرایا و در جنوب شهر، واقع است.

مرکز هنر و صنایع‌دستی بانگ سای (Bang Sai Arts and Crafts Centre)

مرکز هنر و صنایع‌دستی بانگ سای

در سمت چپ ساحل رودخانه‌ی چائوفرایا واقع‌شده و کشاورزان آیوتهایا و شهرهای اطراف، هنرهای ملی و صنایع‌دستی خود را در این مرکز می‌فروشند.

دهکده‌ی هنر و صنایع‌دستی (Arts and Crafts Village)

منطقه‌ایست که برای جهان‌گردان ساخته‌شده‌است، در این دهکده، علاوه بر نمایش هنرهای دستی و سبک زندگی تایلندی‌ها، مراسم سمبلیک ازدواج سنتی تایلندی اجرا می‌شود.

ساختمان‌های آموزش هنرها و صنایع‌دستی
(Arts and Crafts Trouining Buildings)

در مرکز شهر، واقع‌شده و شامل بخش‌های مختلف هنری است.

وانگ پلا(Wang Pla)

آکواریومی با انواع ماهی‌های آب‌های شیرین است که در سال ۱۹۹۲ تأسیس شده‌است.

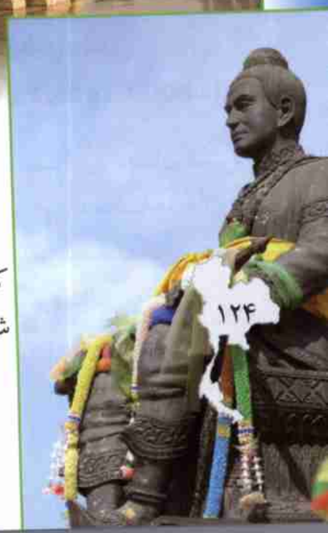
بنای یادبود پادشاه نارسوآن بزرگ
(Monument of king Naresuan The Great)

مجسمه‌ی بزرگ برنزی از پادشاه نارسوآن، سوار بر اسب است که در ورودی خیابان معبد فوکائوتونگ، واقع شده‌است.

بنای یادبود پادشاه نارسوآن بزرگ

بنای یادبود پادشاه یوـ تونگ
(King U-Thong Monument)

مجسمه‌ی نیم تنه‌ی برنزی از پادشاه یو- تونگ است که بین معبد فراسی سانفت و بوئینگ فرارام، نصب شده‌است.

بتکده‌ی فراسری سوریوتای(Chedi Phra Sri Suriyothai)

بنای یادبود اولین زن دلیر تاریخ سیام که در غرب کوموآنگ(Ko Mueang)، واقع شده‌است.

بتکده‌ی فراسری سوریوتای

بنای یادبود سومدت فراسوریوتای

بنای یادبود سومدت فراسوریوتای
(Somdet Phra Suriyo thai Monument)

مجسمه‌ی نیم تنه‌ی برنزی از ملکه سوریوتای است که در جلگه‌ای در شرق ساحل رودخانه‌ی چائوفرایا در سه-چهار کیلومتری شمال‌شرقی آیوتهایا قرار دارد.

پارک‌ها و دیدنی‌های طبیعی

پارک سومدت فراسی ناخارین(Somdet phrasi Nakharin)

در منطقه‌ی پارک تاریخی فراناخون سی آیوتهایا واقع‌شده وشامل یک منطقه‌ی وسیع جنگلی با گیاهان مختلف، یک نمایشگاه و آثار تاریخی باستانی است.

پارک فرارام(Phra Ram)

منطقه‌ی بزرگی است که در آن، دریاچه، رودخانه و پل‌هایی بر روی رودخانه، مجسمه‌های مختلف، تصاویر بودا و ساختمان‌های مختلف، از جمله معبد فرارام وجود دارد.

پارک سی سوریوتای(Si Suriyo thai)

این پارک، داخل کارخانه‌ی نوشابه‌سازی آیوتهایا در نزدیکی بتکده‌ی فراسی سوریوتای واقع شده‌است.

پارک سوآن نوک(Suan Nok)

پارک پرندگانی که در آن، بیش از سی نوع پرنده‌ی کمیاب، در محیط‌های طبیعی و زیبایی که برای آن‌ها فراهم شده، زندگی می‌کنند.

جشن‌ها وجشنواره‌ها

نمایشگاه مرکز هنر و صنایع‌دستیِ بانگ‌سای (Bang Sai Arts and Crafts Centre Fair)

این نمایشگاه، هر سال در اواخر ژانویه(اواسط بهمن) برگزار می‌شود و شامل نمایش، رقابت‌هایی در زمینه‌های هنری و صنایع‌دستی، فروش تولیدات محلی و اجرای برنامه‌های فرهنگی است.

جشن وای کروبوچاتائو(Wai Khru Bucha Tao Ceremony)

این جشن را هر سال در آوریل - می(اوایل اردیبهشت)، آهنگران و چاقوسازان برای بزرگ‌داشت استادان خود برگزار می‌کنند.

مسابقات قایق‌رانی سنتی و قایق شناور بانگ سای
(Bang Sai Loi Krathong and Traditional Long Boat Races)

این جشنواره، اواخر نوامبر(اوایل آذر) هر سال، در مرکز هنر و صنایع دستی بانگ سای برگزار می‌شود و شامل فعالیت‌هایی چون مسابقه‌ی زیبای نانگ نوفامات (Naag Nopphamat)، مسابقه‌های دسته‌جمعی، قایق‌ها، آویزان کردن فانوس، تفریحات ملی و بومی، مسابقات سنتی و بین‌المللی قایق بلند و فروش محصولات مناطق مرکزی، است.

نمایشگاه میراث جهانی آیوتهایا
(Ayutthaya World Heritage Fair)

این جشن، دسامبر(آذر) هر سال، به مدت یک هفته برپا می‌شود، و در آن، روش‌های زندگی بومی، هنرهای دستی، فرهنگ و سنت‌های تایلندی نمایش داده می‌شود.

آیوتهایا ماها مونکون
(Maha Mongkhon)

جشن ماه روزه‌ی بودایی‌هاست که هر سال برگزار می‌شود.

نمایشگاه فیل(Elephant kraal Pavilion)

در مقر سلطنتی است در چهار کیلومتری شهر، در طول بزرگراه ۳۰۹ که برای نگهداری و نمایش فیل‌ها از آن استفاده می‌شود.

پاتـــایا(Pattaya)

پاتایا، یکی از شهرهای جهان گردپذیر تایلند است و با مساحت ۲۲/۲ کیلومترمربع، در ساحل شرقی خلیج تایلند، حدود ۱۶۵ کیلومتری جنوب‌شرقی بانکوک، واقع‌است. این شهر، آب و هوای گرم و مرطوبی دارد که به سه فصل گرم و خشک(نوامبر تا فوریه) (آبان تا دی)، گرم و شرجی(مارس تا می) (بهمن تا اردیبهشت) و گرم و بارانی(ژوئن تا اکتبر) (خرداد تا مهر) تقسیم می‌شود. به‌طورکلی پاتایا به سه بخش شمالی(North Pattaya)، مرکزی(Central Pattaya) و جنوبی(South Pattaya) تقسیم می‌شود.

طبق آمار سال ۲۰۰۹، این شهر، ۱۰۵،۱۸۲ نفر جمعیت دارد و تراکم جمعیت آن، ۴۶۹۹ نفر در هر کیلومترمربع، بوده‌است.

جدول آب و هوای پاتایا — **بارش**(میلی متر) **دمای روزانه** (سانتیگراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	۳۱	۳۱	۳۲	۳۳	۳۳	۳۲	۳۱	۳۱	۳۱	۳۱	۳۱	۳۰	۳۱
	کمترین	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۶	۲۶	۲۶	۲۵	۲۵	۲۴	۲۳	۲۵
میانگین کل بارش		۱۸	۱۲	۵۸	۵۶	۱۴۹	۱۳۰	۱۰۳	۱۰۳	۲۲۰	۲۱۱	۵۲	۶	۱۱۱۷

نام پاتایا، از مارش نظامی پادشاه تایلند و همراهان او، قبل از سقوط پایتخت قدیمی(توسط برمه‌ای‌های در سال ۱۷۶۷) گرفته شده‌است. زمانی که ارتش پادشاه فرایاتاک(Phraya Tak) به نزدیکی پاتایای امروزی رسیدند، با نیروهای فرمانده نای کلوم(Nai Klom)، که سعی داشت از ورود او جلوگیری کند، برخورد کردند؛ اما وقتی دو فرمانده، رو در روی یکدیگر قرار گرفتند، فرمانده‌ی نای کلوم، از عظمت و انضباط ارتش پادشاه، حیرت‌زده شد و فهمید که محاصره شده‌است. مکانی که دو ارتش در آنجا با یکدیگر مواجه شدند، بعدها تاپ فرایا(Thap Phraya) نامیده‌شد، که به معنای ارتش فرایاست. این نام بعدها فاتایا(Phattaya) شد که به معنای وزش باد از جنوب‌غربی به شمال‌شرقی در شروع فصل بارندگی است. امروزه، تلفظ آن ساده‌تر شده و به پاتایا تبدیل شده‌است.

در قرون گذشته، پاتایا فقط یک دهکده‌ی کوچک ماهی‌گیری بوده‌است؛ اما بعد از این‌که اولین گروه نظامیان آمریکایی در سال ۱۹۶۱، زیبایی آن را کشف کردند، پاتایای خفته، به مهم‌ترین و نخستین ساحلی تبدیل شد که سالانه صدهاهزار بازدیدکننده را مجذوب خود می‌کند به‌طوری که در سال ۲۰۰۵، حدود ۵/۵ میلیون بازدیدکننده، از این شهر ساحلی دیدن کرده‌اند. در سال ۱۹۷۶، این شهر ساحلی، طبق قوانین تایلند، به‌عنوان شهر به ثبت رسید. به هر حال، ساحل پاتایا که در سراسر آن کلبه‌های ماهیگیران دیده می‌شد، طوری عوض شده‌است که اکنون محل بهترین هتل‌ها، فروشگاه‌ها و مراکز تفریحی است. قایق‌های ماهی‌گیری به قایق‌های جهان‌گردی تبدیل شد و سواحل طلایی پاتایا، پر از شناگران و افرادی شد که برای

استفاده از آفتاب دریا از سراسر جهان به آنجا می آیند.

آب و هوای پاتایا برای دوستداران آفتاب و ورزش‌های آبی، بهترین شرایط را دارد و امکان هر نوع فعالیت ورزشی و تفریحی مرتبط با آب در آنجا موجود است.

تولیدات محلی پاتایا عبارتند از:

چائنگ لون(Chaeng Lon)

یک غذای محلی است که در آن پودر نارگیل را با دست ورز می‌دهند و در قالب کوچکی می‌ریزند؛ سپس آن را در چوبی فرو می‌برند و روی زغال می پزند.

هوی چو(Hoi Cho)

معروف‌ترین غذای این منطقه است که ماده‌ی اصلی آن، نوعی خرچنگ دریایی به‌خصوص است. خیزران میله های آماده

کائولام(Khao Lam)

غذایی اختصاصی و ویژه که از برنج چسبناک، شکر و نارگیل که درون ساقه‌های مخصوصی که از خیزران ساخته شده، پخته می شود.

مراکـــز خریـــد

در سال‌های اخیر، فروشگاه‌ها و مغازه‌های مختلفی در پاتایا افتتاح شده‌است که از میان آن‌ها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

مرکز خرید مایک

مرکز خرید مایک (Mike Shopping Mall)

مرکز خریدی در یک خیابان ساحلی است و یک استخر نیز دارد.

مرکز جشنواره‌ی مرکزی(Central Festival Centre)

بازاری بزرگ در خیابان دوم پاتایاست که محل پاساژ بیگ‌سی(Big C) و مرکز وسایل ارتباطی و اطلاعاتی(IT Corner)، تلفن‌های همراه و لوازم‌یدکی آن‌هاست.

میدان پی. اس(P.S. Plaza)

در محل اتصال خیابان دوم و خیابان پاتایای مرکزی، واقع‌شده، فروشگاه‌های بسیاری در طبقه‌ی اول آن و بولینگ پی. اس(P.S. Bowling)، در طبقه‌ی دوم آن است.

میدان باغ سلطنتی(Royal Garden)

بازاری بزرگ در نزدیکی هتل مریوت پاتایا (Pattaya Marriott Hotel)، در جاده ساحلی است.

میدان پی. اس

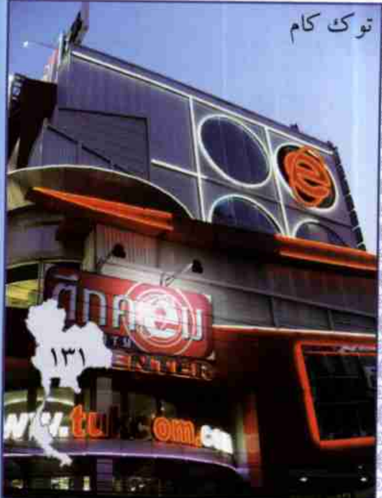

میدان باغ سلطنتی

توک کام(TukCom)

مرکز خریدی جدید است که بیشتر، محل فروش تجهیزات فناوری اطلاعات بوده و در خیابان پاتایای جنوبی، است.

بازار تپراسید(Thepprasit Market)

این بازار در خیابان تپراسید واقع‌شده و بعدازظهرهای جمعه، شنبه و یک‌شنبه نیز باز است.

توک کام

بازار سوی بو کائو

بازار سوی بو کائو
(Soi Bukhao)

در گوشه‌ای از خیابان پاتایای جنوبی و سوی بو کائو، واقع شده و پنج شنبه و جمعه‌ها نیز باز است.

بازار پاتایا
(The Market Pattaya)

در خیابان دوم، واقع شده‌است و بعضی بعدازظهرها، در صحنه‌ی نمایش کوچکی، اجرای موسیقی و رقص نیز دارد.

شب بازار اجناس تایلندی (Made In Thailand Night Plazar)

در خیابان دوم، واقع است.

مکــان‌هــای دیــدنــی

موزه‌ی هنری بطری‌های شیشه‌ای
(Bottle Art Museum)

این موزه‌ی کوچک که به بطری‌های شیشه‌ای، اختصاص دارد، در کیلومتر ۱۴۵ بزرگراه شماره ۳، واقع شده‌است.

موزه‌ی هنری بطری‌های شیشه‌ای

چشمان باز(Open Eyes)

این موزه که در دومین طبقه‌ی بازار پاتایا واقع شده، مخصوص نمایش فنون جادوگری و تردستی است.

قلعه‌ی جادویی توکسدو
(Tuxedo Magic Castle)

یک نمایش جادویی است. قلعه‌ی جادویی توکسدو، اولین محل نمایش شعبده‌بازی در تایلند است که آقای توکسدو، شعبده‌باز مطرح جهان، آن را اجرا می کند.

تئاتر آلانکارن(Alangkarn Theater)

مجموعه‌ای هنری برای اجراهای بومی تایلندی است که سه بخش تئاتر، سخن‌رانی فرهنگی و یک بخش مخصوص بازی‌های تایلندی دارد.

تپه‌ی بودا(Buddha Hill)

یکی از بلندترین نقاط پاتایاست و در بالای آن، بزرگ‌ترین مجسمه‌ی بودا در پاتایا واقع‌شده. محوطه‌ی اطراف آن نیز منطقه‌ای زیبا و مقدس است.

جایگاه مقدس حقیقت(Sanctuary of Truth)

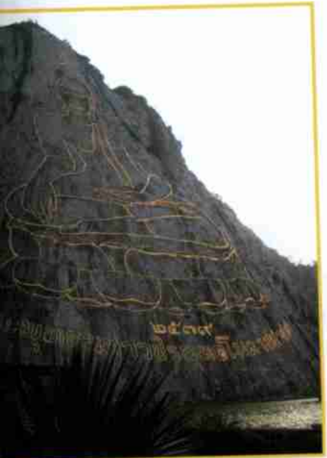
ساختمان چوبی غول‌پیکری در پاتایای شمالی است که در سال ۱۹۸۱، دکتر لک‌ویریافان(Dr. Lek Viriyaphan)، -مؤسس پارک شهر باستانی در استان ساموت پراکان-، با معماری عالی، آن را ساخته‌است.

آنک کوسون سالا(Anek Kuson Sala)

محل گردآوری هنرهای ظریف و معماری‌های طراز اول چینی است که در سال ۱۹۸۷ ساخته شده‌است.

مجسمه‌ی بودای کائوچی چان
(The Laser Beams Cast Buddha Image of Khao chi chan)

تصویری از مجسمه بوداست؛ ترکیبی از هنرهای لانا و ساخوتای به طول ۱۳۰ و عرض هفتاد متر، که در سال ۱۹۹۶ بر روی کوهی ساخته شده‌است.

معبد یاناسانگ وارارام وور‌اماهاویان
(Wat Yansangwararam Woramahawihan)

این محل، در سال ۱۹۷۶ ساخته‌شده و در ورودی آن، غرفه‌های نمایشگاه بین‌المللی است که سبک معماری ملی هر کشور به نمایش درآمده.

معبد ساتاهیپ یا لونگ فوی اول(Sattahip or Langho I)

این معبد را لونگ فوی اول، در زمان پادشاهی رامای پنجم، ساخته‌است. قسمت پشتی معبد، رو به دریاست و در بخش شمالی ساحل آن، موزه‌ی دریایی و یک بنای یادبود، است.

کائو فرا بت(Khao Phra Bat)

این تپه‌ی کوچک، بین پاتایای جنوبی و چوم تیان(Chom thian) واقع‌شده و نقطه‌ای مناسب برای تماشای چشم‌انداز وسیعی از شهر پاتایاست. روی این تپه، معبد کائوفرابت، بنای یادبود، پارک و باغ‌های بسیار وجود دارند.

برج و پارک پاتایا (Pattaya Park and Tower)

این برج و پارک آبی در چوم تیان واقع‌شده و مجموعه‌ای از تفریحات مختلف آبی،کابل‌های ارتباطی(از جمله ترن و تله کابین) و رستورانی گردان دارد.

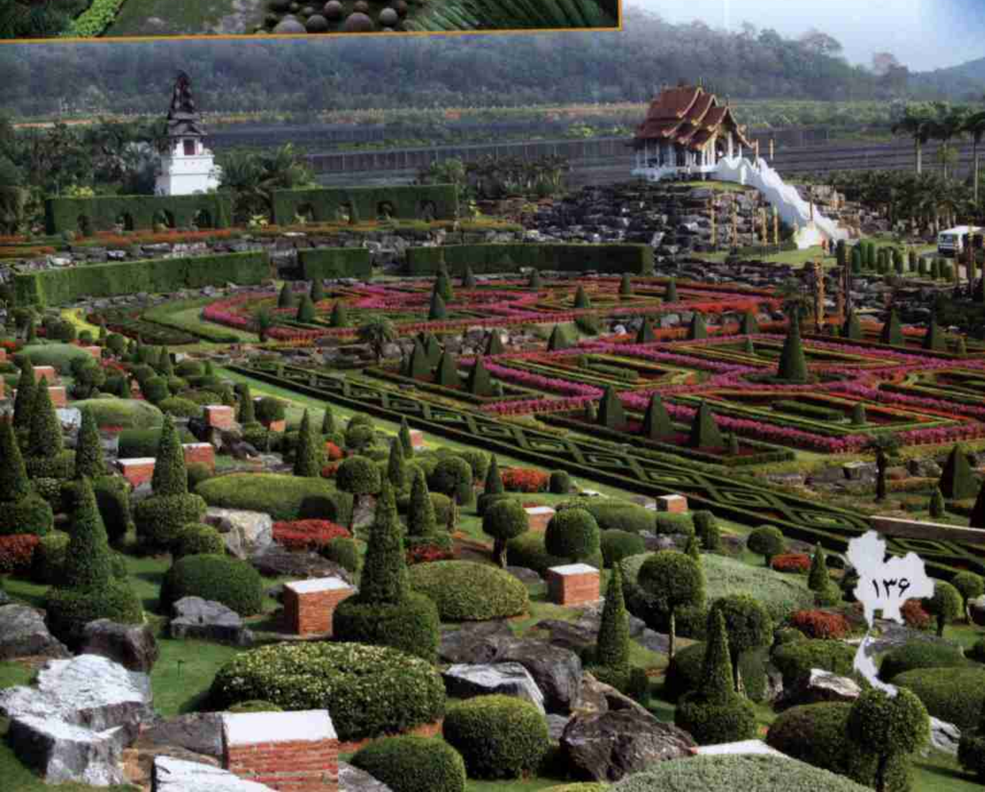

باغ گرمسیری نونگ نوچ(Nong Nooch Tropical Garden)

این باغ وسیع، حدود هجده کیلومتری جنوب پاتایا واقع شده‌است. در این پارک، مجموعه‌ای از خانه‌های سنتی تایلندی و باغ و بوستان‌هایی از گیاهان مختلف دارد؛ مثلاً باغ موز، نخلستان، باغ بونسای(Bonsai)، باغ انجیر، باغ‌وحش و باغ پروانه‌ها.

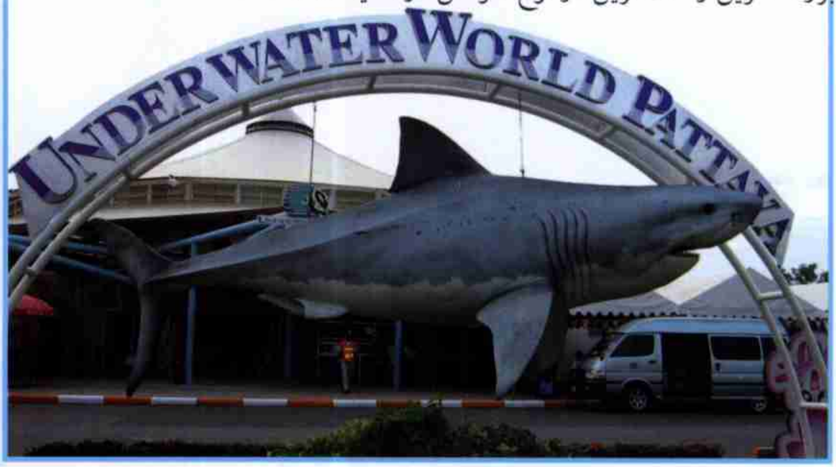

بانگ ساری(Bang Sare)
دهکده‌ای ماهی گیری در شانزده کیلومتری جنوب پاتایاست.

دهکده‌ی چونگ سامائی سان(Chong Samaesan Village)
دهکده‌ای ماهی گیری است در هفده کیلومتری بندر ساتاهیپ(Sattahip).

سوآن چونلاکان ساتیت ساتان بانفاچون سیام
(Suan Chunlakan Sathit Sathan Banphachon Siam)
پارکی ساخته شده در سال ۱۹۹۵ است.

دنیای زیر آب(Underwater World)
آکواریومی است که مجموعه‌ای از انواع گونه های دریایی خلیج تایلند دارد. این آکواریوم، یک تونل شیشه‌ای ۱۰۵ متری دارد که بازدیدکننده‌ها با عبور از آن، انواع گوناگون ماهی‌ها را در حال شنا، تماشا می کنند. این تونل به چهار منطقه تقسیم می‌شود که منطقه‌ی اول، مخصوص ماهی‌های زیبا و کمیاب، منطقه‌ی دوم، مجموعه‌ای از نرم‌تنان، منطقه‌ی سوم، انواع لاک‌پشت‌ها و ماهی‌های آرام و منطقه‌ی چهارم، مکانی ویژه‌ی ماهی‌های رودخانه‌ی آمازون است. این آکواریوم،یکی از بزرگ ترین و مدن ترین در نوع خودش در آسیا است.

موزه و آکواریوم مؤسسه‌ی دانش‌های دریایی
(& Institute of Marine Science Aquarium)
موزه و آکواریوم دانشگاه بورافا(Burapha) است در نزدیکی ساحل

بنگسا ان(Bangsaen). این مؤسسه، محیط دریا را همراه با انواع مختلف آبزیان به نمایش می گذارد و شامل سه بخش آکواریوم دریایی، موزه‌ی دانش‌های دریایی و آزمایشگاه دانش‌های دریایی است.

دنیای دریایی اوسیس(Oasis Sea world)

این مکان در تامبون پک نام(Tambon Pak Nam) در حدود ۲۲ کیلومتری مرکز استان چانتابوری در جنوب‌شرقی تایلند، واقع شده‌است. در این مکان می‌توان از شنا با دلفین‌ها و تماشای نمایش آنها لذت برد. هر روز، پنج نمایش در این محل برپا می‌شود.

هاینیکس دریایی(Hynix of the sea)

یک زیردریایی است که با آن می‌توان زیر جزیره‌ی کو لارن (Kon larn) رفت.

ویمانتایتالی (Vimantaitalay)

این زیردریایی در سال ۲۰۰۱ در بلژیک ساخته‌شد. ظرفیت آن، ۴۸ نفر، طول آن، ۲۲ متر و ارتفاع آن هفت متراست. حداکثر سرعت این زیردریایی هفت گره‌ی دریایی(حدود ۳/۵ کیلومتر) است و حداکثر تا عمق صد متر می‌تواند در آب فرو برود و ۷۲ ساعت دوام بیاورد.

دهکده‌ی فیل پاتایا (Pattaya Elephant Village)

اردوگاهی از فیل‌هاست و بیشتر در مورد زندگی روزمره‌ی فیل‌ها و مربیان آنهاست و نمایش‌هایی از اهلی کردن فیل، کار فیل‌ها در جنگل، فوتبال بازی کردن و جنگ فیل‌ها در آن اجرا می‌شود.

- **مرکز تربیت میمون‌ها(Monkey Training Centre)**

- **نمایش بین‌المللی مارها(International Snake show)**

که محل آن، خیابان ساخومویت، است.

- **باغ‌وحش کائوکویی(Khao kheow Open Zoo)**

باغ‌وحش بزرگی با حدود هشت‌هزار حیوان، از سیصد گونه‌ی مختلف است. که به‌صورت تقریباً آزاد نگهداری می‌شوند.

- **باغ‌وحش ببر سریراکا**
(Sriracha Tiger Zoo)

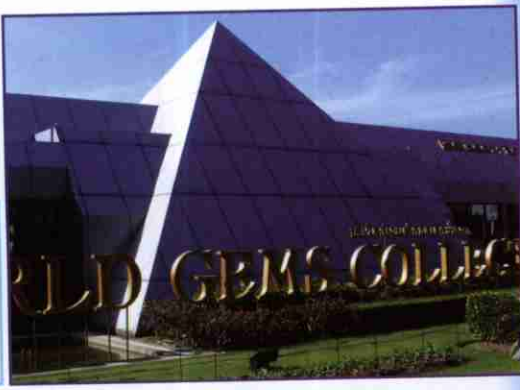
باغ‌وحشی است با نمایش‌های گوناگون. این پارک، حدود دویست ببر و دَه هزار تمساح دارد و بزرگ‌ترین پارک از این نوع است.

مزرعه‌ی ارکیده‌ی سیریفون (Siriphon orchid Farm)

مزرعه‌ای از انواع گل‌های ارکیده است. امکان خرید نیز در آن وجود دارد.

گالری سنگ‌های قیمتی(Gems Gallery)

بزرگ‌ترین جواهرفروشی تایلند و یکی از جواهر فروشی‌های معروف جهان است. این جواهر فروشی در چهار شهر بزرگ بانکوک، چیانگ‌مای، پوکت و پاتایا شعبه دارد و هر شعبه جواهرات و سنگ‌های قیمتی خاصی دارد.

GEMS GALLERY
THE WORLD'S BIGGEST JEWELRY STORE
ISO 9001:2000 CERTIFIED

پارک سنگی با قدمت چند میلیون سال و محل پرورش تمساح (The Million - year Stone Park and Crocodile Farm)

در آن، یک باغ‌وحش غیر بومی، تمساح، اجرای شعبده‌بازی و فرو بردن آتش و نیز یک باغ و پارک سنگی وجود دارد. در این پارک، از صدها تمساح و حیوانات کمیاب دیگر مثل اسب‌ها و خرس‌های زال، نگهداری می‌شود.

پارک سه پادشاه(Three Kingdoms Theme)
یکی از آرام‌ترین و زیباترین پارک‌های پاتایاست. از جاذبه‌های این پارک می‌توان به باغ‌های آراسته، نقاشی‌های جالب مربوط به داستان‌های حماسی و بتکده‌های زیبا به سبک چینی با مجسمه‌های بودا، اشاره کرد.

هات چوم تیان(Hat Chom Thian)
خیابانی ساحلی به طول شش کیلومتر در پاتایا و مکانی برای آرامش، شنا و ورزش‌های آبی است.

هات وُنگ فراچان(Hat wong phrachan)
ساحل کوچک و آرامی در قسمت شمالی خلیج پاتایاست.

هات دونگ تان(Hat Dong Tan)
خلیجی کوچک با فضایی آرام و دنج برای استراحت است.

هات سای کائو(Hat Sai Kaeo)
ساحلی زیبا به طول یک کیلومتر، تحت نظارت نیروی دریایی سلطنتی تایلند، بسیار آرام، با سایه‌ی درختان کاج و یاسمن است.

هات نانگ رونگ(Hat Nang Rong)
ساحلی با درختان کاج و محلی مناسب برای شنا و استراحت است.

هات تیان تل(Hat Thian Tale)
منطقه‌ی جهان‌گردی جدید، تحت نظارت نیروی دریایی سلطنتی تایلند است. این منطقه‌ی نُهصد متری، ساحلی شنی- صخره‌ای است.

معبد بزرگ وات پرا یا (Phra Yai)
در سال ۱۹۷۷ ساخته شده و مکان بزرگ ترین تصویر بودایی است.

مسجد دار العباده(Darul Ibadah)
این مسجد در جاده‌ی ساخوم ویت (Sukhumvit) و در نزدیکی جادّه ی اصلی پاتایا و کلیسای نیکلاس (Nikolaus) قرار دارد.

مینی سیام (Mini Saim)

مینی‌سیام، دهکده‌ای است مینیاتوری و زیبا، که شامل مجموعه‌ای از آثار تاریخی و معروف توریستی تایلند و دیگر نقاط دنیا است. از جمله‌ی این نقاط می‌توان موارد زیر را نام برد: معبد بودای امیرالد (Emerald Buddha)، یادبود آزادی (Democracy Monument)، پل روی رودخانه‌ی کوای (Kwai). مدل‌هایی از پل تاور لندن (Tower Bridge)، برج ایفل، مجسمه‌ی آزادی نیویورک، چشمه‌ی تروی (Trevi Fountain) نیز در بخشی دیگر در این دهکده به نام (جهان کوچک) نیز به نمایش گذاشته شده‌اند.

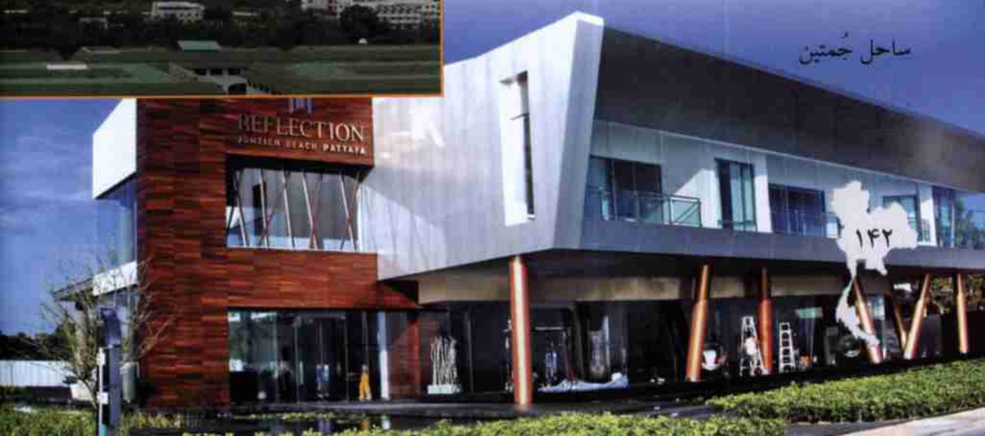

واکینگ استریت

سواحل و جزایر

ساحل اصلی پاتایا، به طول سه کیلومتر، در امتداد مرکز شهر واقع‌شده و مسیر آن، پر از هتل‌ها، رستوران‌ها و مراکز خرید است. خیابان موازی ساحل، واکینگ استریت (Walking Street) است که یکی از مشهورترین مناطق جهان‌گردی پاتایا و مرکز تفریحات شبانه‌ی آن است.

ساحل جُمت

از دیگر سواحل معروف پاتایا می‌توان به ساحل جُمتین (Jomtien Beach) اشاره کرد که در سه کیلومتری جنوب ساحل اصلی پاتایاست. این ساحل با هتل‌های لوکس و وسایل تفریحی و ورزشی، برای کسانی که به آرامش علاقه دارند، مناسب است. آب‌های

ساحل جُمتین

این ساحل تمیزتر و برای شنا مناسب‌تر است. ساحل جمتین، یک پارک و یک برج بسیار مشهور دارد. این برج با ۱۷۰ متر طول، شبیه برج میلاد تهران است و تقریباً تمام نقاط در پاتایا قابل مشاهده است. در این پارک بزرگ، علاوه بر استخر و وسایل بازی، مثل سقوط آزاد و . . . این امکان وجود دارد که با آسانسور به طبقه‌ی بالای برج بروند و از آن‌جا تمام منطقه را مشاهده کنند؛ سپس با تله کابین، به ساحل دریا بروند؛ یا به یک کابل آویزان شوند و از برج، پایین بیایند.

به‌طور کلی، سواحل پاتایا، بسیار معروف و شلوغ هستند. در کنار ساحل پاتایا، به‌خصوص در پاتایای جنوبی، قایق‌های موتوری زیبایی وجود دارد که برای رفتن به جزایر پاتایا کرایه داده می‌شوند.

در خارج از پاتایا، تعدادی جزایر کوچک و مجمع‌الجزیره وجود دارد که برخی از آنها عبارتند از کولان (Ko Laan)، که در ۷/۵ کیلومتری غرب پاتایا، واقع‌شده و شش ساحل مشهور دارد؛ کوساک(Ko Sak) که در یک کیلومتری شمال کولان واقع‌شده و جزیره‌ی کوچک نعل اسبی شکلی با دو ساحل به هم متصل است؛ ساحل شمالی برای شنا و غواصی و ساحل جنوبی، برای دیدن مرجان‌ها مناسب است؛ کوکروک(Ko Krok) که در دو کیلومتری شرق کولان واقع‌شده و جزیره‌ای کوچک، پراز صخره با یک قطعه‌ی صدمتری ساحل شنی در شرق آن است که محل تماشای صخره‌های مرجانی است و کوپای(Ko Phai) که محل مناسبی برای غواصی، استراحت، ماهی گیری و شناست. سواحل این جزایر، مرجانی و زیبا هستند.

جشنـــواره‌هـــا

جشنواره پاتایا(Pattaya Festival)

این جشنواره، معمولاً در نیمه‌ی آوریل(اول اردیبهشت)، با قایق‌های گل، رقابت برای انتخاب زیباترین دختر پاتایا، مسابقه‌های ورزش‌های سنتی آبی، آتش‌بازی، ترقه‌بازی و نمایشگاه‌ها و اجراهای فرهنگی و هنری برگزار می‌شود.

مسابقات بوفالوی چون بوری(Chonburi Buffalo Races)

این مسابقه، هر سال در اکتبر (مهر) در جون بوری، بر پا می‌شود. در این فستیوال، مسابقاتی میان بوفالوها با هم و با انسان برگزار می شود. در ضمن به سالم ترین و بهترین تزئین بوفالو، هدیه داده می شود.

جشن کوپراسای وان لای در بانگسائن
(Koh Pra Sai Wan Lai Bangsaen)

این جشنواره بر اساس سنتی قدیمی، در زمان سال نوی تایلندی برگزار می‌شود. در این مراسم، روستاییان مناطق مختلف گرد هم جمع می‌شوند. از جمله مراسم این جشن می‌توان به ساخت مجسمه‌های شنی، بازی‌ها و ورزش‌های بومی و ملی اشاره کرد.

جشن بوم کلانگ بان و فاناتنیکوم بسکتور
(Boom Klang Ban and Phanatnikhom Basketwave)

این مراسم در طول سومین تا ششمین ماه تقویم قمری تایلندی برگزار می‌شود. مراسم مذهبی این جشن، شامل تقسیم غذا و اجراهای بازی‌های ملی است.

فستیوال پاتایا چونبوری(Thailand Pattaya Festival Chonburi)

فستیوالی یک هفته ای است که هر ساله با شروع فصل باران در ماه مه در پاتایا برگزار می‌شود. در این فستیوال، موسیقی، رقص، آتش بازی و مسابقات ساخت قلعه و دژ شنی و ماسه ای برگزار می‌شود.

فستیوال وان لای(Wan Lai)یا (Flowing Day)

هر ساله بین روزهای ۱۳-۲۰ ماه آوریل و در طول جشن سال نو، با برنامه هایی از جمله موارد زیر برگزار می شود: ریختن آب روی دست بزرگ ترها و پدر و مادر بزرگ ها-که بزرگ ترها آرزوی خوش بختی و سلامتی برای کوچک ترهامی کنند- شستن تصویرهای بودا در بعداز ظهر- بعد از این کار آن آب را روی همدیگر می‌ریزند- ، ساخت پاگودای شنی و آواز خواندن و شوخی، برگزاری مناسک مذهبی و احترام به بزرگ ترها.

مسابقه ی ماراتن پاتایا(Pattaya Marathon)

یک نوع مسابقه‌ی بین المللی که هر سال در ماه جولای در پاتایا برگزار می شود. دونده های زیادی از سرتاسر دنیا، مخصوصاً دونده های بومی، در این مسابقه شرکت می کنند.

فستیوال موسیقی پاتایا
(Pattaya Music Festival)

هر سال به مدت سه روز(۲۳-۲۱) در ماه مارس (فروردین) در پاتایا برگزار می شود. در این فستیوال، گروه های موسیقی از جمله پاپ و راک، از اروپا و آسیا در آن شرکت می کنند. این فستیوال اولین بار در سال ۲۰۰۲ افتتاح شد.

فستیوال بین المللی خال کوبی
(International Tattoo Festival)

برای اولین بار در سال ۲۰۰۹در پاتایا برگزار شد. در این فستیوال چهار روز، استعدادهای هنرمندان خال کوبی از سراسر جهان ارائه می شود.

کانچـــانـــابـــوری (Kanchanaburi)

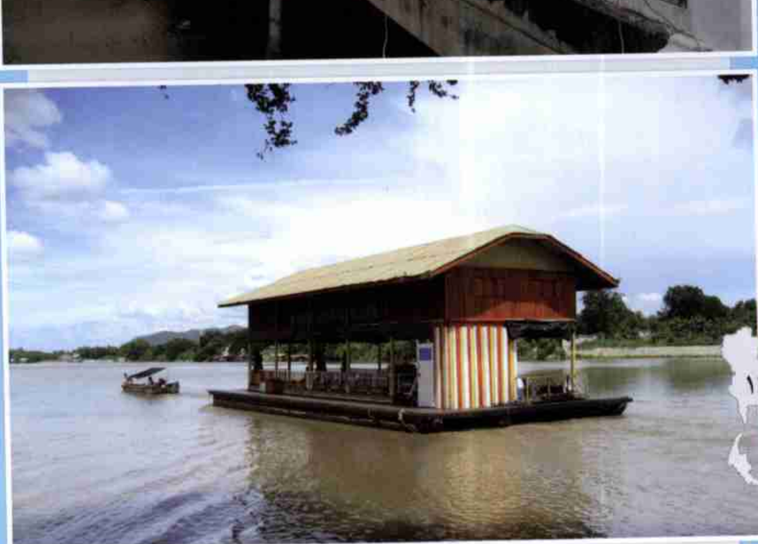
شهر کانچانابوری با جمعیت ۳۱,۳۲۷ نفر در سال ۲۰۰۶، در غرب تایلند، در محل تلاقی رودهای خوآنوی (Khwae Noi) و خوآیای(Khwae Yai)، واقع شده‌است.

جدول آب و هوای کانچانابوری — **بارش**(میلی متر) **دمای روزانه** (سانتیگراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	۳۳	۳۶	۳۷	۳۸	۳۶	۳۴	۳۴	۳۴	۳۳	۳۲	۳۲	۳۱	۳۴
	کمترین	۲۰	۲۲	۲۴	۲۶	۲۶	۲۶	۲۵	۲۵	۲۵	۲۴	۲۲	۲۰	۲۴
میانگین کل بارش		۳	۱۰	۲۱	۵۷	۱۰۴	۶۴	۷۲	۷۳	۱۷۲	۱۵۲	۴۲	۴	۷۷۳

کانچانابوری در سواحل شمالی رودخانه گسترده شده و مسافران زیادی به آن وارد می‌شوند. به‌خاطر وجود کوهستان در کنار این شهر، هوای آن خنک‌تر از دیگر استان‌های مرکزی تایلند است. این شهر، دو منطقه‌ی تجاری مهم دارد: منطقه‌ی مرکز شهر که شامل چند خیابان با ساختمان‌های اداری، فروشگاه‌ها و یک پاساژ است و منطقه‌ی تجاری جلوی رودخانه در غرب، در جاده‌ی رودِ کوآی(Kwai).
کانچانابوری، با آبشارهای تماشایی و رودخانه‌های زیبا، پارک‌های طبیعی و مردمان دوست داشتنیش، مکانی زیبا و به یادماندنی برای مسافران است.

مراکز خرید

شب بازار(Night Market)

رو به‌روی ایستگاه قطار در خیابان سائنگ چاتو(Saeng Chuto) است.

بازار پارک رودخانه‌ی کوآی(River Kwai)

در کنار پل واقع شده‌است.

تسکو لوتس(Tesco Lotus)

در خیابان سائنگ چاتو به سمت جنوب شهر، واقع‌است.

کانو کارن(Kanokarn)

مرکز خرید چند طبقه‌ی بزرگی است در مرکز شهر.

موزه‌ها

موزه‌ی جنگ(War Museum)

این موزه نزدیک پل رودخانه کای (Kwai River) واقع شده‌است. در این موزه، سلاح‌ها، تجهیزات و لوازم اسیران جنگ و سربازان ژاپنی در جنگ جهانی دوم، به نمایش گذاشته شده‌است.

موزه‌ی جیث و جنگ جهانی دوم (World War II and JEATH)

در این موزه، اولین پل چوبی، آسایشگاه‌های زندانیان جنگی و لوازم نظامی به نمایش درآمده‌اند.

موزه‌ی جواهرات(Jewelry)

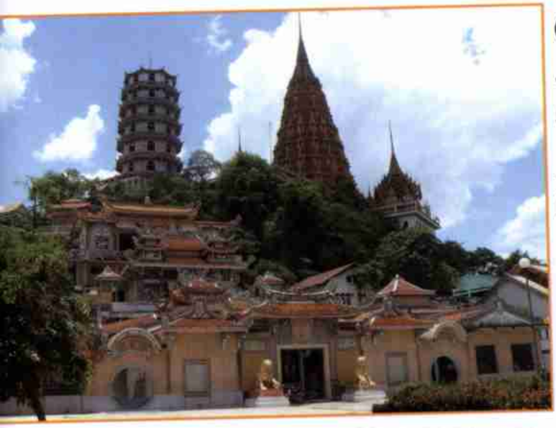
این موزه، در طبقه بالای موزه‌ی جنگ جهانی دوم، واقع‌شده و محل نمایش مجموعه‌ی تمبر و یک گالری با نقاشی‌های دیواری از زنان قهرمانان تایلندی است.

معابد

معبد بان تام(Ban Tham)

معبد بان تام در پنج کیلومتری جنوب مرکز شهر و در تپه‌ای آهکی واقع است. پله‌های این معبد به غاری که دهان اژدهای بزرگی است منتهی می‌شوند. در کنار این غار، مجسمه‌ای از بودا و سنگی به شکل یک زن وجود دارد که روستایان معتقداند خانم بوا خالی(Ms. Bua Khlee) یکی از همسران خان فائن (Khun Phaen)، در داستان‌های تاریخی کانچانابوری است. از بالای این معبد می‌توان مناظر زیبایی، از جمله مزارع برنج را دید.

معبد تام کائونوی(khao Noi)

معبد تام کائونوی، نزدیک معبد تام سوا(Tham Suea) در ناحیه تا موانگ(Tha Muang) در چهار کیلومتری ما کونگ دام(Mae Klong Dam) واقع شده‌است. این معبد به سبک معماری چینی و بر روی تپه‌ای ساخته شده‌است که از بالای آن می‌توان چشم‌انداز وسیعی از شهر را مشاهده کرد.

معبد تام سوآ(Tham Sua)

این معبد در صومعه‌ای که به سبک معماری تایلندی ساخته شده، قرار دارد. تصویر بزرگ بودا و یک بتکده در این معبد زیبا و منحصر به فرد قرار داشته و توسط تمام بودایی‌ها محترم شمرده می‌شود.

معبد تام کائوپون (Khao Poon)

معبد تام کائوپون در یک کیلومتری جنوب‌غربی گورستان جنگ چونگ کای واقع شده‌است. این معبد به‌خاطر داشتن غار، استالاکتیت(stalactite) و استالاگمیت(stalagmites) هایش ومجسمه‌های زیبای بودا شهرت دارد.

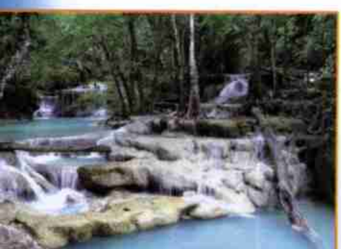

معبد ببر (Tiger Temple)

این معبد زیبای بودا در چهل کیلومتری شهر در بزرگراه ۳۲۳ واقع شده‌است و بیش از دَه سال است که در آن، از تعداد زیادی حیوان، به‌ویژه ببر نگهداری می‌کنند. هر روز عصر، ببرها از قفس‌های خود بیرون می‌آیند و برای بازی و شست‌وشو به داخل معدن سنگی که استخری طبیعی دارد، می‌روند. بازدیدکنندگان می‌توانند در این معدن قدم بزنند و از فاصله‌ی خیلی نزدیک، ببرها را تماشا کنند.

مکان‌های دیدنی و طبیعی

آبشار اراوان(Erawan Waterfalls)

آبشار اراوان در پارک ملی نامتوک اراوان (Namtok Erawan)، یکی از زیباترین آبشارهای تایلند است. این ناحیه چشم‌اندازهایی از کوهستان دارد که با مزارع سرسبزی احاطه شده‌اند. آب زلال این آبشار از بالای سنگ‌های آهکی زرد رنگ به داخل استخرهای سبزی می‌ریزد و منظره‌ای دیدنی به وجود می‌آورد.

آبشار سای یوک نوی (Sai Yok Noi)

آبشار سای یوک نوی که بخشی از پارک ملی سای یوک است، دردوازده کیلومتری ایستگاه راه‌آهن نام توک(Nam Tok) و در حدود صَد کیلومتری کانچانابوری در بزرگراه ۳۲۳، واقع شده‌است. این آبشار محل خوبی برای پیک‌نیک است. زیبایی این آبشار به اندازه‌ای است که دراشعار و ترانه‌های تایلندی نیز از آن سخن به میان آمده‌است و رامای پنجم، یک‌بار از این پارک، دیدن کرده‌است.

راه آبی لومنان جون (Lumnam Jone Water Way)

راه آبی لومنان جون که سرچشمه‌ی رودخانه‌ی کوای(Kwai) است، درآمفو سری ساوات(Amphoe Sri Sawat) واقع‌شده و فضایی زیبا و آبی زلال دارد. برای رسیدن به لومنان جون باید حدود پنج ساعت راه را با قایق، ازسری ناکارین پن(Sri Nakarin Pan) طی کرد؛ یا چندین ساعت پیاده‌روی کرد.

پارک سومدت فراسِری ناخارین(Somdet phra sri Nakharin)

این پارک در نُه کیلومتری خارج شهر، در دانشکده‌ی کشاورزی تامبون نونگ‌یا (Agriculture College, Tambon Nongya) واقع شده‌است. به‌خاطر داشتن تخته سنگ‌های بزرگ، به باغ سنگی(Stone Garden) و پارک سنگی(Stone Park) نیز معروف است. شکل بسیاری از این تخته سنگ‌ها شبیه حیواناتی که در این ناحیه پراکنده‌اند. این سنگ‌ها در اثرعوامل طبیعی و گذشت زمان، تغییراتی کرده‌اند و به شکل‌های عجیب و غریبی درآمده‌اند.

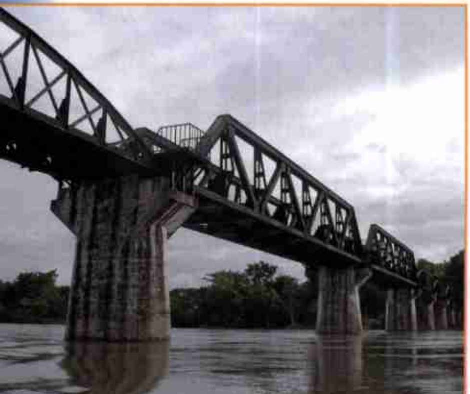
درخت غول پیکر(Giant Tree)

درختی با بیش از صد سال سن که در بخش ۱ کشاورزی و دامپزشکی (Veterinary and Agricultural Division ۱) ارتش سلطنتی واقع شده‌است. این درخت، سایه‌ای به قطر ۵۴/۸۶ متر دارد. شاخه‌های آن تا ۴۸ /۳۰ متر آن طرف‌تر از درخت، امتداد دارند.

آمفو سی ساوات(Amphoe Si Sawat)

ناحیه‌ی سی ساوات، در ۱۳۰ کیلومتری شمال کانچانابوری در بزرگراه ۳۱۹۹، واقع شده‌است و جاذبه‌های طبیعی بسیاری دارد. شهرت این منطقه به‌خاطر آبشارهای زیبا، پارک‌های طبیعی و سدِ آن است.

مناطق دیدنـــی دیگر

پل بالای رود کوآی (Bridge over the River Kwai)

این پل آهنی که در سه کیلومتری کانچانابوری واقع شده، یکی از جاذبه‌های مهم این شهر است. این پل، بخشی از حادثه‌ی راه‌آهن مرگ در برمه(Death Railway) است که طی آن، حدود صدهزار نفر از کارگران آسیایی، در حین ساخت راه‌آهن کشته شدند.

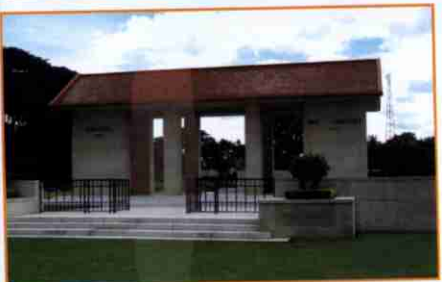
مرکز راه‌آهن تایلند ـ برمه (Thailand - Burma Railway)

در کنـــار گورسـتان جنـگ کانچانـابوری، واقع‌شده و بهترین منبع اطلاعات، درباره‌ی پل و ساختمان‌های راه‌آهن است.

گذرگاه هلفایر (Hellfire Pass)

گذرگاه هلفایـر، بخشی از راه‌آهن مرگ (Death Railway) است که در طول جنگ جهانی دوم، پوهای POWS (اسرای جنگ) استرالیایی و بریتانیایی آن را ساخته‌اند. ساخت این گذرگاه که ۷۳ متر، طول و ۲۵ متر، ارتفاع دارد، در سال ۱۹۴۳ شروع شد و پس از سه ماه به پایان رسید. در طول ساخت این گذرگاه، بیش از هفتاد درصد اسیران، جان خود را از دست دادند.

گورستان جنگ کانچانابوری

گورستان جنگ کانچانابوری (Kanchanaburi)

۸۷۳۲ نفر از نظامیـان امریکایـی، هلندی، استرالیایی، انگلیسی و نیوزیلندی که در جنگ جهانی دوم کشته شده‌اند، در این گورستان دفن شده‌اند. گورستان کانچانابوری، خود، شامل دو گورستان دیگر است؛ گورستان جنگ دون لاک (Don Lak) که ۶۹۸۲ گور دارد و گورستان جنگ چونگ کای (Chong Kai) که ۱۷۵۰ گوردارد. دون لاک به‌خاطر نزدیکی آن به شهر، داشتن پارکینگ، جوآرام، زیبا و در عین حال، متأثرکننده‌اش، محبوب‌تر است. دون لاک در یک کیلومتری شهر و چونگ کای در دو کیلومتری جنوب شهر، واقع شده‌اند.

محوطه‌ی باستان‌شناسی دون چدی
(Don Chedi Archaeological site)

این محل در بن دون چدی (Ban Don Chedi) واقع شده‌است. در این منطقه، آثار و بقایای باستانی مهمی کشف شده‌است؛ از جمله شمشیرهای قدیمی، استخوان آرواره‌ی فیل و اسکلت انسان. اکثر دانشمندان تاریخ معتقدند که این جا میدان جنگ بوده‌است و جَنگ یوتاتی (Yutthatthi) در این محل روی داده‌است.

اردوگاه حفاظت‌شده‌ی فیل‌ها
(Elephants and Friends Conservation Camp)

این اردوگاه در نوامبر ۲۰۰۵، به منظور کمک به فیل‌های پیر و بیمار تایلند، تأسیس شد و اقامتگاه خوبی برای فیل‌ها مهیا کرد. بازدید کنندگان می‌توانند با کارهایی مثل هدایت فیل‌ها به رودخانه برای آب‌تنی، تهیه و جمع‌آوری غذا (از درختان موز) ویا سرگرم کردن فیل‌ها، به مراقبت روزانه‌ی آنها کمک کنند.

فستیوال و جشن ها

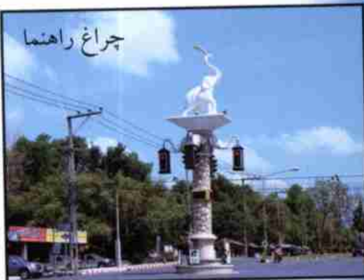
فستیوال یک هفته ای پل رودخانه‌ی کوایی
(River Kwai Bridge Week)

هر سال در اواخر نوامبر و یا اوایل دسامبر بر روی این پل برگزار می شود.در این فستیوال،انواع نمایشگاه های تاریخی و باستان شناسی،نمایش های خیابانی و فرهنگی،قطار سواری با لوکوموتیو بخار محصول جنگ جهانی دوم برگزار می شود.

کرابی (Krabi)

کرابی در ساحل غربی جنوب تایلند در محل ورود رود کرابی به دریای آندامان، واقع است. استان کرابی با مساحت ۴۷۰۸/۵ کیلومترمربع و جمعیت ۳۳۶,۲۱۰ نفر، تقریباً از قدیمی‌ترین نقاط مسکونی کشور است. پیدا شدن ابزار سنگی، نقاشی‌های رنگی قدیمی، باقی‌مانده‌ی اسکلت و ظروف سفالی در بسیاری از غارها و صخره‌های استان، نشانگر وجود زیستگاه‌های انسانی، در دوره‌های ۲۵ تا ۳۵ هزار سال قبل از میلاد مسیح، در این مکان است. کرابی با سواحل زیبا، جزایر دل‌پذیر و تپه‌های مرجانی رنگارنگ، محل مناسبی برای علاقه‌مندان به شنا و غواصی و بهشت دوست‌داران طبیعت است. بیشتر جاذبه‌های گردشگری کرابی، جاذبه‌های طبیعی آن است و این شهر، یکی از دیدنی‌ترین و چشمگیرترین مناظر دریایی جهان، دارد.

چراغ راهنما

جدول آب و هوای کرابی — **بارش**(میلی متر) **دمای روزانه** (سانتیگراد)

ماه		ژانویه	فوریه	مارس	آوریل	مه	ژوئن	جولای	اوت	سپتامبر	اکتبر	نوامبر	دسامبر	سال
میانگین دمای روزانه	بیشترین	۳۲	۳۳	۳۴	۳۳	۳۲	۳۲	۳۱	۳۱	۳۱	۳۱	۳۱	۳۱	۳۲
	کمترین	۲۲	۲۳	۲۴	۲۴	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۴	۲۴	۲۴	۲۳	۲۴
میانگین کل بارش		۲۸	۲۲	۷۴	۱۰۰	۲۰۱	۱۶۸	۱۸۷	۲۵۰	۲۹۹	۲۷۳	۱۶۰	۵۰	۱۸۱۲

مکان‌هـــای دیدنـــی

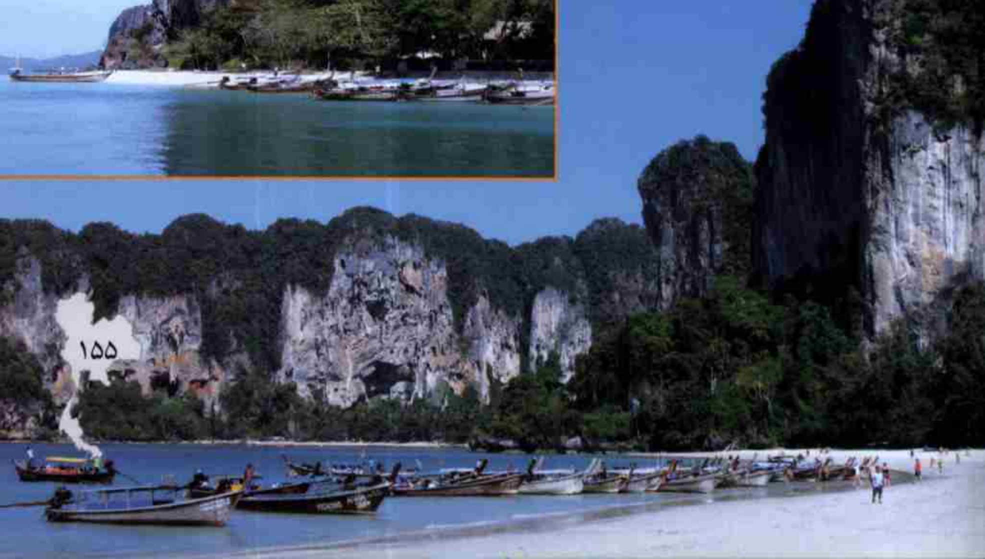
ساحل اونانگ
(Ao Nang beach)

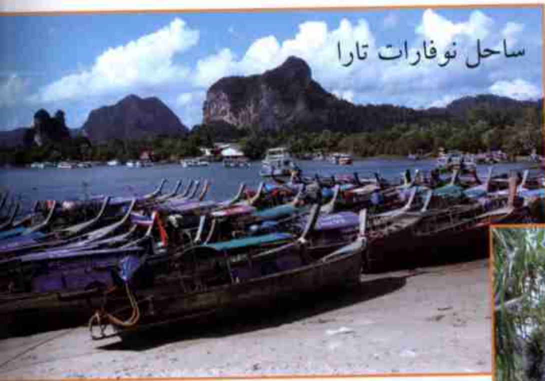
منطقه‌ی اصلی عبور و مرور در کرابی و ساحلی طولانی است که نیمی از آن، نمایی از صخره‌های برجسته دارد و نیم دیگر آن، مکان‌هایی برای جهان‌گردان است در طول خیابان روبه‌روی ساحل. این ساحل، مکان آرام و دل‌پذیری است.

ساحل ریلی(Rai lay)
این ساحل، یکی از تماشایی‌ترین سواحل دریای آندامان و یک شبه‌جزیره‌ای است که با قایق می‌توان به آن سفر کرد.

ساحل نوفارات تارا (Nopparat thara)

ساحل نوفارات تارا

این ساحل زیبا در نزدیکی ساحل اونانگ، مجاور پرتگاه کوچکی واقع شده و چند استراحتگاه و یک اسکله‌ی قایق‌رانی در انتهای آن است.

پارک ملی جزیره‌ی پی‌پی

پارک ملی دریایی جزیره‌ی لانتا (Koh Lanta Marine)

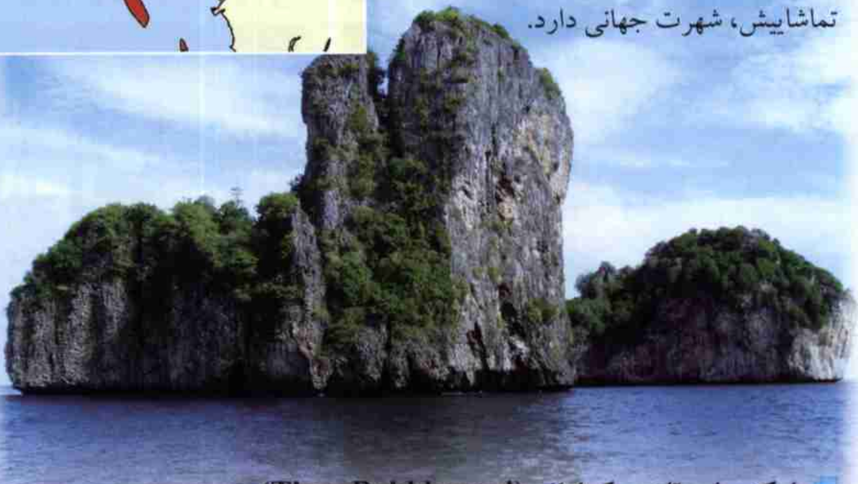
جزیره‌ی لانتا، محل زندگی کولی‌هاست که در اقامتگاه کوچکی، زندگی و از طریق جمع‌آوری صدف و ماهی گیری، امرارمعاش می کنند. در شمال و جنوب جزیره، کوهستان‌های پوشیده از جنگل‌های بارانی دست نخورده وجود دارد. در بخش غربی نیز سواحل بی‌شمار و شگفت‌انگیزی واقع شده‌اند.

پارک ملی جزیره‌ی پی‌پی (Koh phi phi)

این جزیره‌ی مشهور، شامل دو جزیره‌ی نسبتاً کوچک پرصخره و پوشیده از درخت به نام‌های پی‌پی دون(Phi Phi Don) و پی‌پی‌لی(Phi Phi Leh) است که پی‌پی‌دون، بزرگ‌تر است و به‌خاطر سازه‌های مرجانی و سواحل تماشاییش، شهرت جهانی دارد.

پارک ملی تان بوکهارانی(Than Bokkharani)

این پارک ملی که در نزدیکی ساحل اونانگ، واقع‌شده است، چشم‌اندازهایی از صخره‌های شیب‌دار، آبشارها و آبگیرها و جنگل‌های گرمسیری انبوه دارد.

گورستان صدف (Shell Cemetery)

در ساحل بین اونانگ و شهر کرابی، واقع شده‌است. این منطقه‌ی ما قبل تاریخی، شامل تکه‌هایی از صدف‌های فسیل شده‌است که بیش از ۷۵ میلیون سال، عمر دارند. فسیل‌های زیادی با شکل‌های غیرمعمول نیز در این مکان پیدا شده‌است.

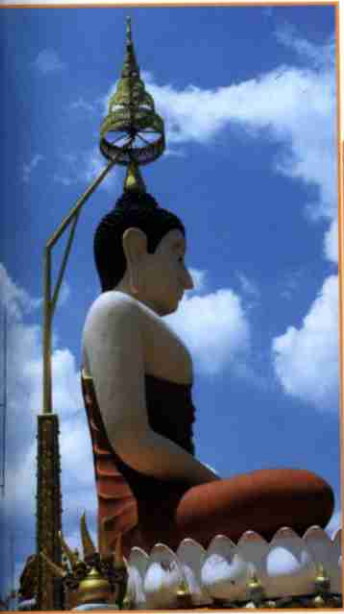

موزه‌ی معبد کلونگ توم(khlong Thom)

این موزه، نمایشگاهی از اشیای به‌دست آمده از حفاری‌های کرابی، شامل ابزارهای آیینی و مذهبی، وسایل برنزی، پیکره‌های سنگی و گلی جانوران، و ابزارهای سنگی است.

معبد تام سوئو(Tham Sueu)

این معبد، درون غار واقع شده و یک مرکز مراقبه و تفکر است و مناظر جالبی از بالای آن دیده می‌شود.

شهر کرابی(Krabi Town)

مرکز استان کرابی است که چون سواحل آن، مناسب نیستند، جهان‌گردان توجه زیادی به آن ندارند؛ اما با بازارهای رنگارنگ، یک مسیر پیاده‌روی دل‌پذیر و رستوران‌های بسیار با انواع غذاهای دریایی، برای بازدید، مکان جالبیست.

کائو خاناپ نام(khao khanap nam)

این مکان جذاب و دیدنی، بالای رودخانه‌ی کرابی، در نزدیکی شهر است و دو قله به ارتفاع صدمتر دارد که بر اثر تحولات زمین‌شناسی پدید آمده‌اند. این مکان، نماد کرابی است و غار بزرگی با نگاره‌های ماقبل تاریخی و تعداد زیادی اسکلت انسان دارد.

جشنــواره‌ها

جشنواره‌ی دریای آندامان(Andaman Sea)

این جشنواره در نوامبر(آبان) برگزار می‌شود. در این جشنواره، شروع فصل جهان گردی در کرابی را با مسابقات ورزشی آبی، برنامه‌های فرهنگی و سرگرمی‌های طبیعی، جشن می گیرند.

قایق‌رانی چائولی(The setting Adrift of the chao Lel Bouts)

زمان این مراسم مذهبی، جزیره‌ی لانتا در شب‌هایی که ماه کامل است، از ماه ششم تا یازدهم قمری است. کولی‌های دریایی یا چائولی با گردهم آمدن در ساحلی در نزدیکی دهکده‌ی بان سالادان(Ban Saladan)، این جشن را برگزار می کنند.

جشنواره‌ی چاک فرا(Chak Phra Festival)

این جشنواره در اکتبر در پایان روز روزه‌داری بودایی در ناحیه‌ی فائی فرایا(phai phraya) برگزار می‌شود. در طی این جشنواره، مجسمه‌ی تزیین شده‌ی بودا را داخل قایقی می گذارند و به‌صورت دسته‌جمعی، آن‌را در طول رودخانه هُل می‌دهند. این جشنواره به منظور ترویج روحیه‌ی دوستی و اتحاد میان اعضای جامعه، از طریق تقویت مذهب و حفظ سنت‌های محلی برگزار می‌شود.

جزیره‌ی پوکت (Phuket Island)

جزیره‌ی پوکت، با مساحت ۵۴۳کیلومترمربع، بزرگ‌ترین جزیره‌ی تایلند است که در جنوب کشور در آب‌های دریای آندامان، در اقیانوس هند، واقع شد. بلندترین نقطه‌ی این جزیره‌ی، مای تائوسیپ سونگ(Mai thao sip song)، با ارتفاع ۵۲۹ متر است.

فرودگاه بین‌المللی پوکت

سواحل مناسب شنای جزیره، در غرب، شهر پوکت در جنوب‌شرقی، و فرودگاه در شمال جزیره است. سواحل غربی، چند ساحل شنی دارد؛ اما سواحل شرقی، گِلی هستند. بخشی از این جزیره، نزدیک به شهر فانگ‌نا(Phangnga) است و به‌وسیله‌ی پلی به این شهر، متصل شده‌است. پوکت، آب و هوای گرم و شرجی دارد و به دو فصل خوب(High season) و بد (Low season) تقسیم می‌شود. در فصل خوب که از نوامبر تا می(آبان تا اردیبهشت) است، هوا آفتابی است و بارندگی‌های ملایمی دارد. فصل بد که از می تا اکتبر(خرداد تا مهر) است، فصل باران‌های تند است.

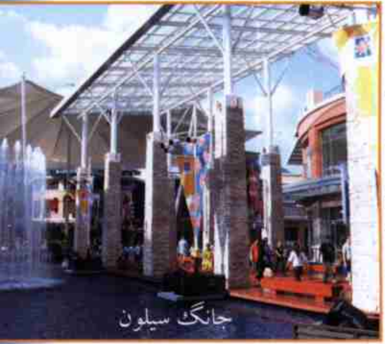
طبق آمار سال ۲۰۰۷، جمعیت پوکت، ۳۲۱،۸۰۲ نفر و تراکم جمعیت آن، ۵۹۲/۶۳ نفر در هر کیلومترمربع، بوده‌است و بر این اساس، یکی از پرتراکم‌ترین شهرهای تایلند(ششمین شهر پر تراکم آن) است.

کلمه‌ی پوکت، به معنای کوه جواهر است. در قدیم تصور می‌شد این کلمه از زبان مالزیایی و از کلمه‌ی بوکیت(Bukit) به معنای کوه گرفته شده‌است؛ اما اخیراً مشخص‌شده که این کلمه، تایلندی و به معنای کوه جواهر است. در گذشته، پوکت به‌خاطر سنگ‌های معدنی آن، شهرت داشته؛ اما امروزه به عنوان بهشت جهان‌گردان، معروف است و مکانی مناسب برای گذراندن تعطیلات است. این جزیره، یکی از مسیرهای اصلی تجارت بین هند و چین بوده و نام آن، بارها در گزارش‌های مربوط، تجارت دریایی، در تاریخ، ذکر شده‌است. امروزه، اصلی‌ترین تکیه‌گاه

اقتصادی این جزیره، مزارع درخت کائوچو و صنعت جهان گردی است. این جزیره، یکی از گران ترین مکان های جهان گردی تایلند نیز هست.

فرودگاه بین المللی پوکت(Phuket International Airport) در شمال این جزیره، پس از بانکوک، دومین قطب بزرگ حمل و نقل هوایی تایلند است. این جزیره، بزرگ ترین مرکز غواصی تایلند است.

جشن های مرکزی

جانگ سیلون

مراکز خرید

جزیره‌ی پوکت، مرکز مرواریدهای پرورشی، کالاهای میناکاری، ظروف سربی، تزیینات و حیوانات دریایی خشک شده‌است . فروشگاه‌های مخصوص سوغاتی در راتسادا(Ratsada)، فانگ نا، مونتری(Montri)، یاواوات(Yaowavat)، خیابان‌های تیلوک-یو-تیت، شهر پوکت، خیابان تپکاساتری(Thepkasattri)، شمال شهر و در مراکز سواحل پاتونگ، کاتا(Kata)، کارون(Karon) و راوای (Rawai)، واقع است. علاوه بر این فروشگاه‌ها، دو مرکز خرید بسیار بزرگ نیز به نام‌های جشن های مرکزی(Central Festival) در شمال‌غربی شهر پوکت و جانگ سیلون(Jungceylon) در پاتونگ در جزیره‌ی پوکت وجود دارد. بازار روز پوکت، محل فروش مواد غذایی، ماهی تازه و چیزهای دیگر و یکی دیگر از جاذبه‌های جهان گردی این جزیره است.

مکان‌های دیدنی

جزیره‌ی پوکت، یکی از مهم‌ترین جاذبه‌های جهان‌گردی تایلند است و سالانه حدود ده‌میلیون گردشگر به آن سفر می کنند. این جزیره از نظر زیبایی، با جزایر قناری یا هاوایی، قابل مقایسه است. سواحل سفید و با شکوه آن، پوشش گیاهی مناسب، دریای آبی، مناظر زیردریا، آب و هوای آرامش‌بخش و انواع غذاهای دریایی، در مجموع، مکانی رؤیایی

با نام پوکت را به‌وجود آورده‌اند. علاوه بر طبیعت مجذوب کننده‌ی این جزیره، مهمان‌نوازی مردمان آن نیز یکی دیگر از جاذبه‌های این جزیره است.

موزه‌ی ملی تالانگ(Thalang National Museum)

این موزه که در نزدیکی بنای یادبود دو شیرزن واقع‌شده، بخشی از اداره‌ی هنرهای زیبای ملی و مجموعه‌ی موزه‌های محلی است و در آن، نمایشگاه دایمی از زندگی در پوکت قدیم، مصنوعات باستانی و آثار باستانیِ حاصل اکتشافات در سواحل و وسایل استفاده شده در طول جنگ با برمه است.

موزه‌ی صدف پوکت(Phuket Shell)

این موزه، در یک ساختمان مدرن، مجموعه‌ای قابل توجه و عالی از صدف‌های کمیاب و بومی و صدف‌های فسیل‌شده دارد. در این موزه، بزرگ‌ترین مروارید طلایی جهان و یک صدف ۲۵۰ کیلوگرمی نیز نگهداری می‌شود.

بنای یادبود دو شیر زن(Two Heroines Monument)

مشهورترین بنای یادبود پوکت در آمفو تالانگ(Amphoe Thalang)، مجسمه‌ی دو خواهر است که در سال ۱۷۸۵، جزیره‌ی پوکت را، از حمله‌ی برمه‌ای‌ها نجات دادند.

معبد چالونگ(Chalong)

زیباترین معبد پوکت است که نزدیک شهر واقع شده و بتکده‌ی نامتعارف بلندی دارد که بیشتر ارزش فرهنگی دارد تا جاذبه‌ی جهان گردی.

معبد فراتونگ(Phra Thong)

این معبد که در بیست کیلومتری شهر پوکت واقع شده، مجسمه‌ای طلایی از بودا دارد.

معبد فرانانگ سانگ (Phra Nang Sang)

این معبد در بیست کیلومتری شهر، در منطقه‌ی تالانگ واقع شده و با دویست سال قدمت، قدیمی‌ترین معبد پوکت است. در این معبد، نقاشی‌ها، تصاویر و مجسمه‌های بسیاری از بودا و زندگی مردم تایلندی آن دوران و هم‌چنین مجسمه بزرگی از گان ین(Guanyin)، الهه‌ی رحمت و سعادت چینی وجود دارد.

معابد چینی(Chinese Temples)

چند معبد چینی، در اطراف شهر پوکت واقع شده که به‌خاطر تزیینات پر زرق و برق و رنگارنگشان که آمیزه‌ای از جانوران افسانه‌ای و اژدهاست، اهمیت دارند. بهترین نمونه‌ی آنها، معبد سیرین لایت(Shrine of The Serene Light) است که به دویست سال قبل برمی گردد.

خیابان تالانگ پوکت
(Thalang Road Phuket)

بخشی از شهر پوکت است که نموداری از میراث پوکت به‌عنوان بندر تجاری استراتژیکی در ساحل دریای آندمان است. این منطقه، ساختمان‌هایی نیز به سبک چینی و پرتقالی دارد.

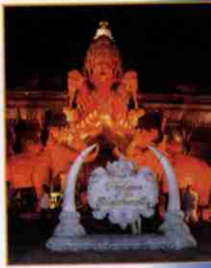
استادیوم اتومبیل‌رانی

این استادیوم که در مرکز جزیره، نزدیک مرکز جشنواره، در جاده‌ی پوکت ـ پاتونگ، واقع‌شده، اتومبیل‌های کوچک ویژه‌ای دارد.

پارک پوکت فانتاسی(Fantasea)

از مهم‌ترین و معروف‌ترین اماکن پوکت و محل نمایش‌های مختلف است در نزدیکی ساحل پاتونگ.

کاخ فیل‌ها(Palace of the Elephants)

سالن تئاتری مدرن با ظرفیت سه‌هزار نفر در مرکز فانتاسی است. این سالن، بازسازی کاخ سنگی دوران سوخوتای است با مجسمه‌هایی جالب از فیل‌ها.

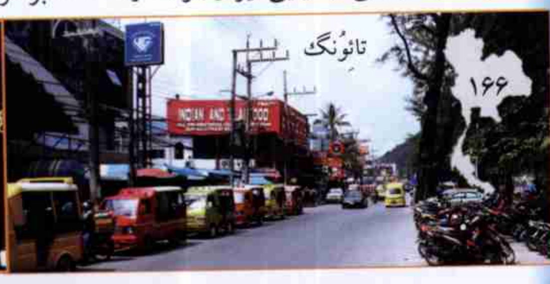
سواحـــل

جزیره‌ی پوکت، بیش از ده ساحل دارد؛ اما بهترین آنها پاتونگ، کارون، کامالا(Kamala)، کاتا(Kata)، سورین(Surin) و راوایی(Rawai) هستند. در حقیقت، دورتا دور این جزیره، بخش‌بندی و نام‌گذاری شده‌است و معمولاً سواحل، بیش از ده دقیقه از یکدیگر فاصله ندارند. تسونامی(Tsunami) یا امواج بسیار مخرب اقیانوس در سال ۲۰۰۴ به سواحل غربی تایلند، از جمله جزیره‌ی پوکت، خسارت‌های بسیاری وارد کرد.

ساحل پاتونگ

این ساحل که در پانزده کیلومتری غرب شهر پوکت واقع‌شده، پیشرفته‌ترین ساحل جزیره است. مهم‌ترین خیابان این ساحل به نام تاویونگ (Thaweewong) که با تابلوی **به پاتونگ خوش آمدید** (**Welcome To Patong**)، مشخص شده، بسیار دیدنی و قابل مقایسه با خیابان واکینگ استریت پاتایاست. در سراسر خیابان اصلی پاتونگ، با رستوران‌های عربی و هندی مواجه خواهید شد. در امتداد همین خیابان، رستورانی ایتالیایی نیز وجود دارد که همبرگر و پیتزای خوبی دارد.

تائوُنگ

ساحل کارون(Hat Karon)

دومین ساحل بزرگ جهان گردی پوکت است که در بیست کیلومتری غرب شهر و جنوب پاتونگ، واقع شده‌است و رستوران‌ها و مغازه‌های جهان گردی بسیاری دارد.

مناظر طبیعی

لائم فرومتپ(Laem Promthep)

دماغه‌ی بسیار زیبایی در منتهی‌الیه جنوب پوکت است و غروب زیبای آفتاب آن، معروف است.

چشم‌انداز کاتا(Kata View Point)

بین ساحل کاتا و نای هان(Nai Han) واقع شده و مکان مناسبی برای دیدن مناظری از سواحل کاتانوی(Kata Noi)، کاتا، کارون و جزیره‌ی کوپو(Ko Pu) است.

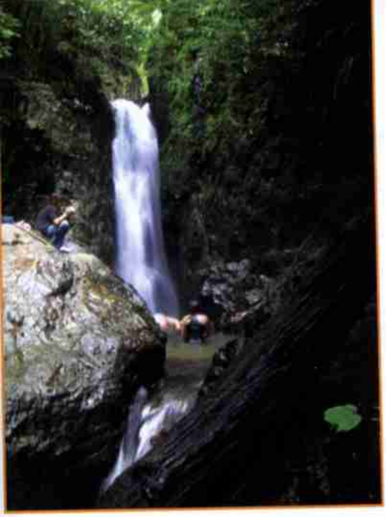
جاده‌ی بین پاتونگ و کارون

در این جاده که یکی از زیباترین بخش‌های جزیره‌ی پوکت است، می‌توان از یک سو، از تماشای منظره‌ی کوه و پوشش گیاهی و از سوی دیگر، از منظره‌ی ساحل کارون و دریای زیبای از بالا لذت برد.

آبشار تون سای(Ton sai Waterfall)

درختان، نهرها و برکه‌های اطراف این آبشار، یکی از زیباترین چشم‌اندازهای پوکت را به‌وجود آورده‌اند. پارک زیبایی نیز با چشم‌اندازی زیبا در تون سای وجود دارد.

آبشار بانگ پائی(Bang Pae)

یکی دیگر از آبشارهای زیبای این جزیره است که باغ و محلی برای پرورش میمون‌ها دارد.

پارک ملی کائوفراتائو (Khao phra thaeo)

منطقه‌ای حفاظت‌شده، در شمالی‌ترین نقطه‌ی جزیره است که جنگل‌های بکر و حیوانات وحشی بی‌شمار دارد. این پارک، مرکز مطالعه در مورد محیط زیست است و پوشش گیاهی آن، تماشاییست.
در جولای ۱۹۶۹، کائوفرا پناهگاه حیوانات (Animal sanctuary) اعلام شد. بسیاری از انواع حیوانات وحشی، مثل گوزن موس(Mouse)، خرس، گراز، میمون، میمون درازدست، جوجه‌تیغی، نوعی میمون دنیای قدیم(Macaques)، خزندگان، سوسمار و چندین نوع پرنده که در یک محیط طبیعی با طنین آبشارها آرام گرفته‌اند.

تپه‌ی کائورانگ پوکت(Khao Rang hill Phuket)

این پارک، روی تپه‌ی کائورانگ، در شمال‌شرقی شهر پوکت، واقع شده‌است. از روی آن می‌توان چشم‌انداز وسیعی از شهر و برخی سواحل جزایر را مشاهده کرد. وسط این پارک، مجسمه‌ی یکی از فرماندهان پوکت در طول سلطنت رامای پنجم قرارگرفته‌است.

باغ ارکیده‌ی پوکت و دهکده‌ی تایی (Phuket Orchid Garden and thai Village)

باغی ۱۶۰۰ مترمربعی است که درست بیرون شهر پوکت، واقع‌شده و محل نمایش میراث غنی فرهنگی در زمینه‌ی کشت و پرورش ارکیده در تایلند و نیز نمایش‌های فرهنگی منظم رقص و موسیقی سنتی تایلند است.

باغ‌وحش پوکت(Phuket Zoo)

این باغ‌وحش در جنوب شهر پوکت واقع‌شده و علاوه بر انواع حیوانات، پارک پرندگان، آکواریوم و باغ ارکیده نیز دارد. در این باغ‌وحش، سه نمایش

بسیار جالب توجه اجرا می‌شود: نمایش شامپانزه، نمایش فیل‌ها و نمایش تمساح‌ها، که هر سه دیدنی هستند؛ اما نمایش تمساح‌ها به‌شدت شما را به وجد خواهد آورد.

جشنواره‌ها

جشنواره‌ی گیاه‌خواری پوکت (Vegetarian Festival)

در این جشنواره که، در اولین روز نهمین ماه قمری تایلند (اواخر سپتامبر یا اکتبر) (اواسط مهر) برگزار می‌شود، جزیره‌نشینان چینی‌نژاد، یک رژیم گیاه‌خواری ۹ روزه را اجرا می‌کنند.

نمایشگاه تائوسیسونتون و تائوتپکراساتری (Thai thepkrasattri and thao Sunthon Fair)

این نمایشگاه، هر سال در سیزدهم مارس(۲۳ اسفند) برگزار می‌شود که مراسم یادبود دو خواهر دلیر است.

جشنواره غذاهای دریایی(Seafood)

هر سال در ماه می(اردیبهشت) برگزار می‌شود و مخصوص غذاهای دریایی خوشمزه‌ی پوکت است که بازدیدکنندگان بسیاری را در فصل بارندگی به خود جذب می‌کند. یک نمایش باشکوه از منابع جهان‌گردی دریایی، غرفه‌های غذاهای دریایی، چشیدن غذاهای منطقه‌ای و نمایش‌های فرهنگی، از بخش‌های این جشنواره‌اند.

مسابقه‌ی کرجی رانی جام پادشاه پوکت (King's Cup Regatta)

در این مسابقه که دسامبر(آذر) در ساحل کاتا برگزار می‌شود، دریانوردان بین‌المللی بسیاری

که عمدتاً از کشورهای همسایه هستند، برای دریافت جایزه‌ی سلطنتی، به رقابت می‌پردازند.

مسابقه‌ی سه‌گانه‌ی لاگونای پوکت(Laguna Triathlon)

این مسابقات که در سه رشته‌ی شنا، دوچرخه‌سواری و دومیدانی است، در دسامبر(آذر) برگزار می‌شود، هر سال، ورزش کاران برجسته را از سراسر جهان به خود جذب می کند.

جشنواره‌ی جهان‌گردی پوکت(Travel Festival)

این جشنواره که به کارناوال پاتونگ نیز مشهور است، اول نوامبر(۱۱ آبان)، آغاز می‌شود. این جشنواره به منظور خوش‌آمدگویی به جهان‌گردان و تقویت روابط دوستانه بین جهان‌گردان و مسؤولان بخش خصوصی و عمومی برگزار می‌شود و شامل بخش‌هایی مثل نمایش‌های رنگارنگ، مسابقات ورزشی آبی و رقابت‌های مختلفی برای جهان‌گردان خارجی است.

جشنواره‌ی قایق‌های شناور چائولی (Chao Le Boat Floating)

در نیمه‌ی ششمین و یازدهمین ماه قمری تایلند، می و اکتبر(اردیبهشت و آبان) برگزار می‌شود. این جشنواره که شبیه جشنواره لوی کراتونگ (چراغ بادی) است، در شب برگزار می‌شود. هدف آن، دور راندن شیطان و آوردن خوش‌بختی است.

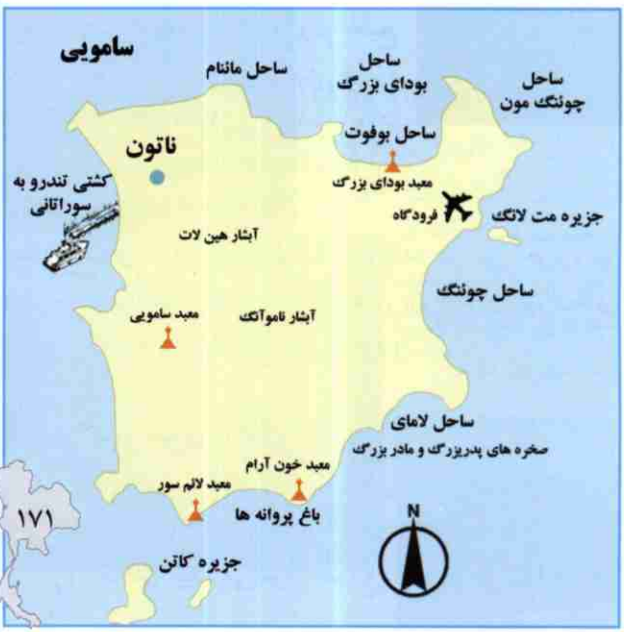

جزیـــره‌ی سامویـــی(Samui Island)

این جزیره با مساحت ۲۲۸/۷ کیلومترمربع، در هفتصد کیلومتری جنوب بانکوک و در استان سوراتانی در خلیج تایلند، واقع شده‌است. سامویی، پس از جزایر پوکت و چانگ، سومین جزیره‌ی بزرگ تایلند، و از جزایر زیبای جهان است. این جزیره، از نظر منابع طبیعی، غنی و پر از سواحل شنی سفید، تپه‌های مرجانی و درختان نارگیل است. سامویی را بیش از شصت جزیره‌ی دیگر احاطه کرده‌اند که بعضی از آنها بسیار کوچک و برخی دیگر نظیر جزیره‌ی تائو، بزرگ هستند. قسمت مرکزی این جزیره، جنگلی کوهستانی و غیرمسکونی است.

در این جزیره نیز همانند جزیره‌ی پوکت، بخشی به‌عنوان شهر جزیره شناخته می‌شود که نام آن ناتون(Nathon) است. بانک‌ها، دفاترپستی، رستوران‌ها و . . . در این بخش واقع‌اند؛ البته محل خدمات تبدیل ارز و دستگاه‌های خودپرداز در سراسر جزیره وجود دارند. ساحل ناتون، مرکز اصلی و توقفگاه کشتی‌ها و قایق‌هایی است که میان سرزمین اصلی و جزیره، در رفت و آمدند.

در جزیره‌ی سامویی نیز مانند دیگر نقاط جنوب تایلند، بیشتر ماه‌های سال، بارانی هستند و فقط دو فصل گرم دارد. طبق آمار سال ۲۰۰۸، این جزیره بیش از پنجاه هزار نفر جمعیت دارد.

فرودگاه

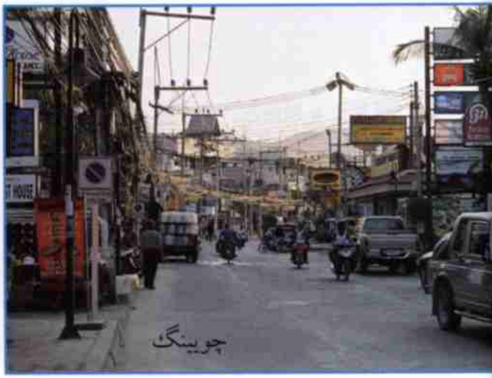
سامویی، قدمتی حدود ۱۵۰۰ سال دارد و ابتدا در حدود پانزده قرن پیش، ماهی گیران شبه جزیره‌ی مالایا و جنوب چین به این جزیره آمدند. تجارت ماهی و نارگیل، مهم‌ترین منبع درآمد مردمان این جزیره، بوده‌است؛ اما امروزه، جاذبه‌های جهان‌گردی، علاقه‌مندان بسیاری را از سراسر جهان به این جزیره‌ی زیبا می‌کشاند. برای رفتن از بانکوک به سامویی، راه‌های مختلفی وجود دارد که راه زمینی - دریایی آن، از همه لذت‌بخش‌تر است. در این سفر از شهر سوراتانی(Surat Thani) با کشتی در مدت تقریباً دو ساعت و طی ۳۵کیلومتر، به این جزیره می‌رسید و در طول راه می‌توانید از تماشای این جزیره و جزایر اطراف آن و هم‌چنین تکه کوه‌های پوشیده از درخت که درون خلیج تایلند واقع‌اند، لذت ببرید. بین جزیره سامویی و بنادر مختلف تایلند، قایق‌ها در رفت وآمد هستند و فرودگاه جزیره نیز فعال است.

همانند بقیه‌ی نقاط جهان‌گردپذیر تایلند، در این جزیره نیز به همه‌ی امکانات، دسترسی خواهید داشت. فروشگاه‌های بزرگ، رستوران‌های متنوع، جت اسکی، موتورسیکلت‌های کوچک برای اجاره و . . . .

مراکز خرید

بیشتر مراکز خرید سامویی، در ناتون، چویینگ(Chaweng) و لامای(Lamai) متمرکز شده‌اند. همه نوع فروشگاه و بوتیک در این مناطق پیدا می‌شود. صنایع‌دستی سنتی تایلندی و سوغاتی‌هایی چون

ابریشم، عتیقه جات، انواع نقاشی ها و مغازه های طلاو جواهر و مجسمه های بودا نیز، در این مناطق یافت می شود. فروشگاه ها و پاساژهای بزرگی چون ماکرو(Makro)، تسکولوتس(Tesco Lotus) و بیگ سی(Big C) نیز انواع محصولات را با قیمت مناسب عرضه می کنند.

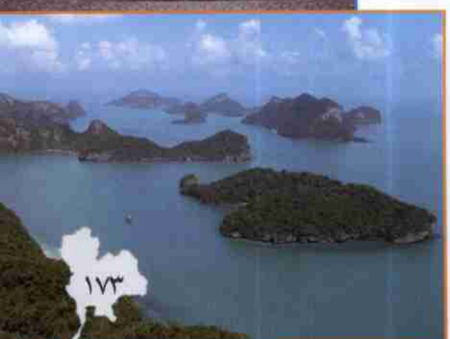
مکان‌هـــای دیدنـــی سامویـــی

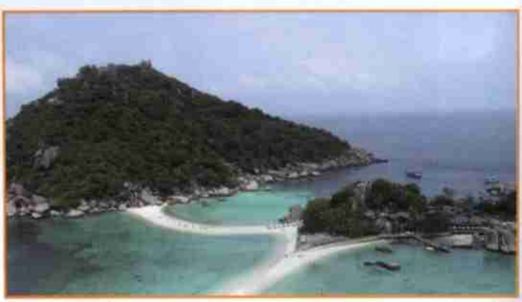
معبد بزرگ بودا(Big Buddha Temple)

این معبد که در شمال جزیره واقع شده، مجسمه‌ای پانزده متری از بودا دارد. معبد را در سال ۱۹۷۲، مجمع محلی ساخته‌است.

پارک ملی دریایی آنگ تونگ (Ang Thong National Marine)

این مجمع الجزایر، شامل ۴۲ جزیره‌ی کوچک پوشیده از جنگل‌های بارانی گرمسیری، سواحل و حیات‌وحش دنج و خلوت است که در سال ۱۹۸۰، به‌عنوان پارکی ملی به ثبت رسید. این پارک، به‌خاطر برنامه‌هایی مثل غواصی، پیاده‌روی، قایق‌رانی و شنا شهرت دارد.

جنگل کوهستانی(Mountain Jungle)

در این جنگل که، در مرکز جزیره واقع‌شده، تعداد زیادی باغ‌های جالب و زیبا وجود دارد که ساخت آن‌ها را به کشاورز افسانه‌ای سامویی به‌نام نیم تونگسوک (Nim Thongsuk)، نسبت داده‌اند. در جنگل، آبشارهای بسیار زیبای نا موآنگ (Na Muang)، مزارع کائوچو و مناظر زیبایی از جزیره و مجمع‌الجزایر آنگ تونگ را می‌توان دید.

نامتوک‌هین لات (Namtok Hin Lat)

آبشار بسیار زیبایی است که آبریزهای آن، برکه‌های بزرگی برای شنا به‌وجود آورده‌است.

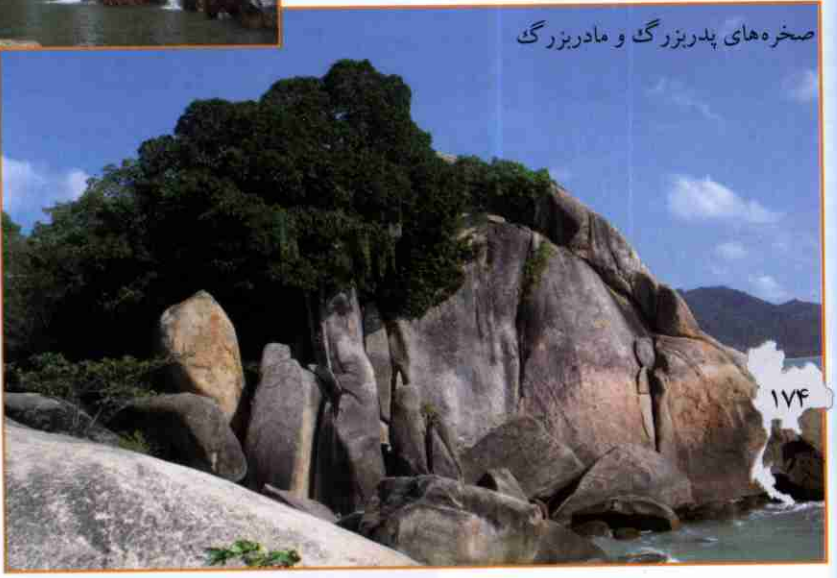

ناموآنگ

ناموآنگ (Na Muang)

آبشار معروفی است که در ده کیلومتری ساحل ناتون واقع‌شده و در حدود هشتاد متر، بلندی دارد.

صخره‌های پدربزرگ و مادربزرگ (Grandfather and Grandmother Rocks)

این صخره‌های عجیب و منحصر به‌فرد در ساحل لامای، واقع‌شده و یکی از بزرگ‌ترین جاذبه‌های جهان‌گردی این جزیره است.

صخره‌های پدربزرگ و مادربزرگ

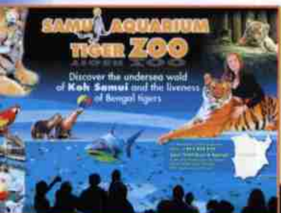
باغ پروانه‌ی سامویی(Samui Butterfly)

این باغ که در جنوب‌شرقی جزیره ونزدیک آکواریوم واقع‌شده، مجموعه‌ی عظیمی است از پروانه‌های مختلف که اندازه‌ی بعضی از آنها به یک‌متر می‌رسد. یک موزه‌ی حشره‌شناسی از انواع حشرات کمیاب و کندوهای زنبور نیز در آن وجود دارد.

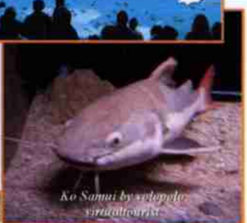
باغ مخفی بودا(Secret Buddha)

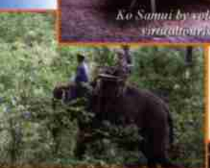
این باغ زیبا را یک کشاورز ۷۶ ساله در سال ۱۹۷۶ ساخته‌است. باغ، با جنگل‌های زیبا و تپه‌های صخره‌ای، احاطه شده و با مجسمه‌هایی از حالت‌های مختلف انسان و نیز مجسمه‌های خدایان گوناگون، آراسته شده‌است. از آن‌جا که این باغ، بلندترین نقطه‌ی جزیره است، چشم‌اندازهای مهیجی نیز، دارد.

باغ‌وحش ببر و آکواریوم سامویی
(Samui Aquarium and TigerZoo Samui)

این باغ‌وحش در ساحل بان هارن(Ban Harn) است. آکواریوم این باغ‌وحش، مجموعه‌ی شگفت‌انگیزی از ماهی‌های نواحی گرمسیری و دیگر جانوران آبزی، مانند لاک‌پشت‌ها و مرجان‌های رنگارنگ دارد و باغ‌وحش آن، محل پلنگ‌ها و ببرهای بنگال است.

نمایش میمون‌ها(Monkey Shows)

این نمایش‌ها در سالن نمایشی رو باز، در خیابان اصلی پشت ساحل بوفوت (Bophut) اجرا می‌شود.

سفر با فیل‌ها(Elephant Trekking)

یکی دیگر از برنامه‌های هیجان‌انگیز این جزیره، فیل سواری، سفر با فیل‌ها و نمایش فیل‌هاست در غرب ساحل لامای.

بان لیپایای(Ban Lipa Yai)

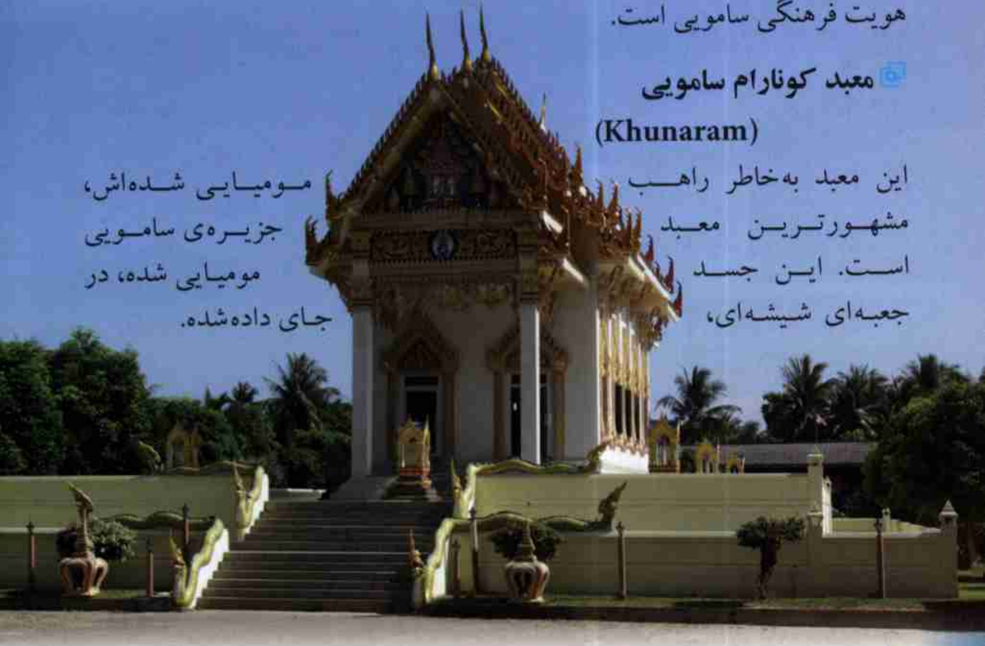
دهکده‌ای پیش‌رفته که در آن، محصولاتی با کیفیت بالا، مثل درخت

قهوه‌ی سودانی، منگوستن هندی و لانگسات(Langsat) کشت می‌شوند.

خانه‌ی قدیمی(Old House)

خانه‌ای به سبک چینی است که تقریباً دویست سال عمر دارد و نشان‌دهنده‌ی هویت فرهنگی سامویی است.

معبد کونارام سامویی (Khunaram)

این معبد به‌خاطر راهب مومیایی شده‌اش، مشهورترین معبد جزیره‌ی سامویی است. این جسد مومیایی شده، در جعبه‌ای شیشه‌ای، جای داده‌شده.

بتکده‌ی لائم سور (Laem sor Pagoda)

این بتکده در معبد لائم سور، واقع‌شده و یکی از مهم‌ترین معابد سامویی است. ساختمان معبد با آجرهای زرد رنگش، بازتاب‌های نورانی طلایی رنگی به‌وجود آورده‌است.

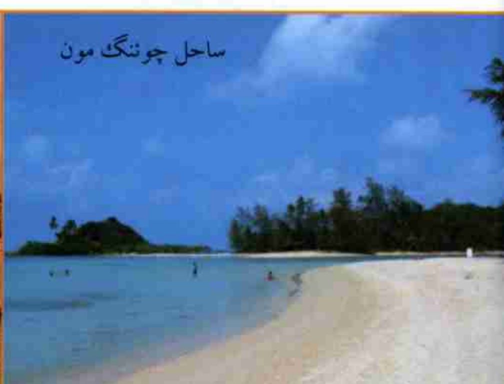
ناتون(Na Thon)

ساختمان بزرگی، مشرف به دریاست که، فروشگاه‌ها، رستوران‌ها و آژانس‌های مسافرتی متعددی دارد.

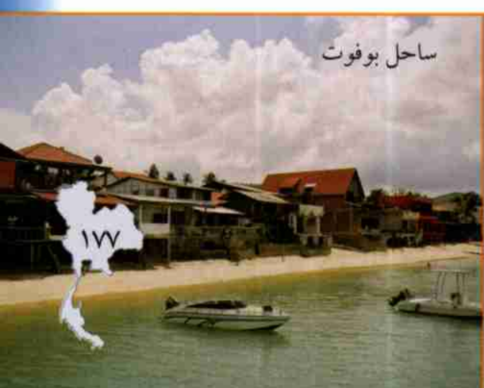

سواحل

این جزیره نیز همانند جزیره‌ی پوکت، سواحل گوناگونی دارد که مهم‌ترین آنها ساحل چوینگ(Chaweng) و لامای(Lamai) است که هر کدام، جاذبه‌های گردشگری بسیار دارند. ساحل چوینگ در شمال‌شرقی جزیره، شلوغ‌ترین و جهان‌گردی‌ترین منطقه‌ی این جزیره است. ساحل لامای در شرق جزیره و جنوب ساحل چونییگ واقع شده، ساحلی کوچک‌تر، تمیزتر و خلوت‌تر از چوینگ است. آب این ساحل، بسیار تمیز و برای شنا کردن، عالی است. سواحل دیگر سامویی، عبارتند از ساحل مانام(Maenam) در شمال جزیره، ساحل بوفوت(Bophut) در شمال که نقطه‌ی شروع تورهای غواصی است، ساحل چوئنگ مون(Choengmon) در شمال‌شرقی جزیره و ساحل بودای بزرگ در شمال‌شرقی جزیره که علاوه بر داشتن چشم‌اندازهای زیبا، محل مناسبی برای شنا کردن است.

ساحل چوئنگ مون

ساحل بوفوت

جشنواره‌ها

مبارزه‌ی بوفالوها(Buffalo Fighting)

یکی از معروف‌ترین جشنواره‌های ساموئی است که در موقعیت‌های ویژه، مانند روز سال نو و سونکران برگزار می‌شود.

جشن ماه کامل(Full Moon Party)

این مراسم، هر ماه برگزار می‌شود و شهرت بین‌المللی دارد.

گروه هنری ده ستاره‌ی ساموئی(Ten Stars Samui Art Party)

رویدادی فرهنگی است که هنرمندان موسیقی بین‌المللی و هنرمندان تایلندی برگزار می کنند.

مسابقات قهرمانی بولینگ(Bowling Championship)

این مسابقه‌ی ورزشی، هر سال در ماه می(اردیبهشت) برگزار می‌شود.

جشن دهکده‌ی ماهی‌گیران(The Fisherman's Village)

جشنی پنج روزه است که با سرگرمی‌های بسیار، غذا و موسیقی‌های متنوعی برگزار می‌شود.

مسابقات سه‌گانه(Triathlon Event)

اتحادیه‌ی بین‌المللی مسابقات سه‌گانه در رشته‌های دومیدانی، شنا و دوچرخه‌سواری، هر سال، این مسابقات را برگزار می کند و بیش از پانصد شرکت‌کننده از سراسر جهان در آن شرکت می کنند.

مسابقه‌ی قایق‌رانی ساموئی(Samui Regatta)

یک سری مسابقات قهرمانی قایق‌رانی است که از جاذبه‌های این جزیره است.

مسابقات تنیس آویس ساموئی(Avis Samui Tennis Open)

یک دوره مسابقات غیرحرفه‌ای تنیس است که، هر سال، در جولای(تیر) برگزار می‌شود.

روز کودکان(Childerns Day)

این جشن هر سال، دومین شنبه‌ی ماه ژانویه(دی) برگزار می‌شود. رقص،

مسابقات آوازخوانی و مسابقات طناب کشی، از جمله برنامه‌های این جشنواره‌اند. در این روز، کودکان لباس‌های رنگی و براق می‌پوشند و به همراه والدین‌شان بیرون می‌روند. در این جشن، مقدار زیادی خوراکی، هدیه و امتیازات ویژه‌ای برای ورود به مکان‌های مختلف، از جمله پارک‌های تفریحی به کودکان می‌دهند.

جشن تولد بودا(Buddhas Brithday)

یکی از بزرگ‌ترین جشن‌های سامویی، جشن تولد بوداست که در ماه می (اردیبهشت) برگزار می‌شود. این جشنواره که با نام‌های وساک (vesak) یا ویساکا پوجا(visakah puja) شناخته شده‌است، تولد، اندیشه و مرگ بودا را گرامی می‌دارد. در این روز، مردم به‌صورت دسته‌جمعی با سه ظرف حاوی مواد خوش‌بو، گل و شمع‌های روشن، سه دور در جهت گردش عقربه‌ی ساعت، دور کلیسای کوچک معبد می‌چرخند. پس از آن در مجلس وعظ راهبان حاضر می‌شوند و به سخن‌رانی آن‌ها گوش می‌دهند.

معـــابـــد

درسرزمین تایلند، بیش‌از ۲۷ هزار معبد بودایی وجود دارد؛ به‌طور مثال، فقط در بانکوک، بیش‌از سیصد معبد، موجود است! از زمان‌های قدیم، اجتماعات در اطراف معابد به‌وجود می‌آمدند و در حقیقت، معابد مرکز اجتماعات محسوب می‌شوند.
معمولاً یک معبد تایلندی از چند ساختمان نزدیک به یکدیگر تشکیل می‌شود که یک ساختمان آن، محل پرستش و عبادت است و می‌توان آن را با کلیسا یا مسجد مقایسه کرد و به آن بُت(Bot) یا آبوسوت(Ubosoth) گفته می‌شود. در این ساختمان، مجسمه‌ی بودا قرار دارد و اعمال مهمی نظیر انتصاب افراد به مقام روحانیت در آن انجام می‌شود. محدوده‌ی این ساختمان با هشت سنگ مشخص می‌شود که چهار سنگ در چهارگوشه و چهار سنگ نیز در چهار نقطه‌ی مهم، گذاشته می‌شود. خطبه‌ها در ساختمان دیگری با نام ویهارن(Viharn) خوانده می‌شود که در این ساختمان نیز تصویر یا مجسمه‌ی بودا وجود دارد و جعبه یا ظرف مخصوص نگهداری آثار مقدس و متبرک نیز در این اطاق نگهداری می‌شود. ساختمان دیگری با نام کوتی(Kuti) برای جشن‌ها و

اقامت کاهنان در نظر گرفته می‌شود.

بسیاری از معابد، کتاب‌خانه نیز دارند که به آن موندوپ(Mondop) می گویند و کتب مربوط به علوم مختلف در آنها وجود دارد. در محوطه‌ی اغلب معابد، درخت، میز و صندلی نیز وجود دارد.

در تمام شهرها، جزایر و حتی دهکده‌ها، به معابد، دسترسی خواهید داشت؛ اما بعضی از آنها به‌قدری زیبا و مشهورند که جهان‌گردان برای بازدید از آنها، مسافت‌های طولانی را طی می کنند.

بزرگ‌ترین و معروف‌ترین معابد، در بانکوک مستقرند؛ اما در پاتایا نیز محیط بسیار بزرگ و زیبایی به معبد اختصاص داده شده‌است و برای مشاهده‌ی ساختمان‌ها و مناظر طبیعی و یک کوه که تصویر بودا را با رنگ طلایی و در ابعاد بسیار بزرگ، روی آن کشیده‌اند ، نیاز به چند ساعت وقت خواهید داشت.

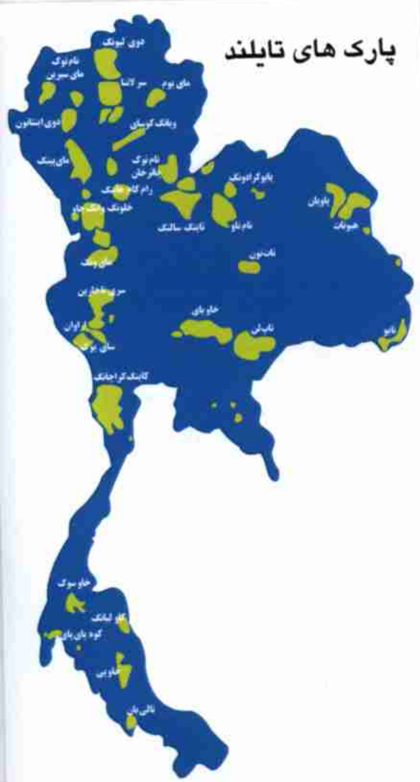
معمولاً معابد را مجسمه‌هایی محصور می کنند که نمایانگر موجودات افسانه‌ای هستند. از دیگر تزیینات، می‌توان به درب و پنجره‌های چوبی زیبا و سقف‌های شیب‌دار شیروانی مانند اشاره‌کرد. مطمئن باشید اگر کمی به آرامش علاقه داشته‌باشید، در معابد تایلند به حس آرامش عجیبی دست خواهید یافت.

پارک‌هـای ملـی

در حال حاضر، ۱۰۲ پارک ملی، شامل ۲۱ پارک ملی دریایی در تایلند وجود دارد و ۳۳ پارک ملی و سه پارک دریایی، در حال احداث است.

گاهی اوقات، پارک‌های جنگلی، به اشتباه، پارک ملی نامیده می‌شود؛ در حالی که آنها کم‌تر مورد حمایت و حفاظت استان‌ها هستند. سازمان حفاظت پارک ملی، گیاهان و حیات‌وحش(DNP)، پارک‌ها را اداره می کند. این اداره در سال ۲۰۰۲ تأسیس شده‌است.

اولین پارک ملی تایلند، کائویای بود که در سال ۱۹۶۱ تأسیس شد و اولین پارک دریایی نیز کائوسام روی یات

بود که در سال ۱۹۶۶ تأسیس شد. در سال ۱۹۹۳، اداره‌ی پارک‌های ملی به دو بخش پارک‌های زمینی و دریایی تقسیم شد.

مکان‌هـــای ثبت‌شـــده در فهرست میـــراث جهانـــی یونسکـــو

منطقه‌ی حفاظت‌شده‌ی حیات‌وحش تونگ‌یای ـ هوآی کاکائنگ

(Huai Kha Khaeng Wildlife Sanctuary) (۱۹۹۱)

این منطقه بیش از ششصد هزار هکتار از منطقه‌ی مرزی تایلند و میانمار را شامل می‌شود. این زیستگاه، تقریباً همه‌ی گونه‌های جنگلی اقلیمی جنوب شرق آسیا را دارد؛ به‌اضافه‌ی انواع گوناگون حیوانات، از جمله پستانداران(به ویژه ببر و فیل) ، پرندگان و خزندگان.

شهر تاریخی سوخوتای و شهرک‌های تاریخی وابسته به آن

(Historic Town of :Sukhothai and associated historic towns) (۱۹۹۱)

که شامل پارک تاریخی سوخوتای ، پارک تاریخی کمپفائنگ پت (Kamphaeng Phet) و پارک تاریخی سی ساتچان آلای (Si Satchanalai) است. این سه پارک، بقایای سه شهر اصلی در دوران پادشاهی سوخوتای هستند که در طول قرون سیزده و چهارده وجود داشتند.

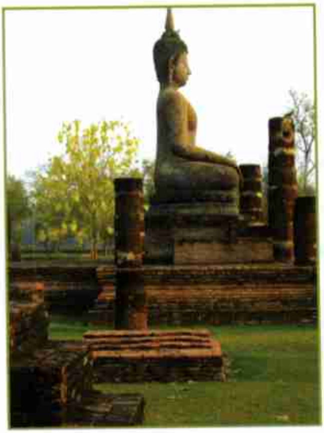

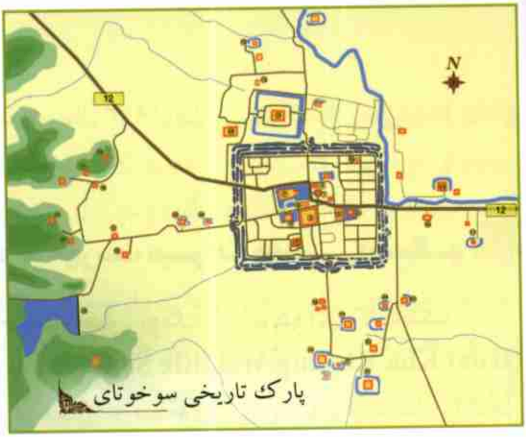
پارک تاریخی سی ساتچان آلای

پادشاه رام خام هائنگ

پارک تاریخی سوخوتای

پادشاهی سوخوتای، به عنوان اولین پادشاهی تایلند شناخته می شود.

شهر تاریخی آیوتهایا

شهر تاریخی آیوتهایا و شهرک‌های تاریخی وابسته به آن
(Hstoric city of Ayutthaya) (۱۹۹۱)

منطقه‌ی باستان‌شناختی بان چیانگ
(Ban Chiang Archaeological Site)(۱۹۹۲)

بان چیانگ، مهم‌ترین زیستگاه ماقبل تاریخ انسانی است که تاکنون در جنوب‌شرقی آسیا کشف شده‌است. این زیستگاه سیر تکامل فرهنگی، اجتماعی و فنی بشر را نشان می‌دهد. در این مکان، شواهدی از اولین نمونه‌های کار کشاورزی، تولید و استفاده از مواد دیده‌می‌شود.

مجموعه‌ی جنگل کائویای ـ دونگ فایاین

(Dong Phayayen - Khao Yai Forest Complex) (۲۰۰۵)

این جنگل به طول دویست کیلومتر بین پارک ملی تا فرایا(Ta Phraya) در شرق و پارک ملی کائو یای(Khao Yai) در غرب، واقع است و زیستگاه بیش از هشتصد گونه جاندار، شامل ۱۱۲ گونه پستاندار، ۳۹۲ گونه پرنده و دویست گونه خزنده و دوزیست است.

کتاب‌خانه‌ها

کتاب‌خانه‌ی ملی تایلند که بزرگ‌ترین و قدیمی‌ترین کتاب‌خانه‌ی این کشور است، مرکز کتاب‌خانه، رشد و توسعه‌ی اطلاعات واطلاع رسانی در تایلند است. این کتاب‌خانه، از زمان حکومت پادشاه چولالونگ‌کون، نقش مهم و فعالی در پژوهش‌ها، ثبت، حفاظت، و گسترش توسعه‌ی عادت به مطالعه و نیز تحقیقات در میان مردم تایلند، ایفا کرده‌است.

DNP กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
วิสัยทัศน์ : ผืนป่าหลากหลาย สัตว์ป่ามากมาย ป่าไม้ยั่งยืน
Department of National Parks, Wildlife and Plant Conservation

علاوه بر کتاب‌خانه‌ی ملی، کتاب‌خانه‌های عمومی بسیاری نیز در تایلند وجود دارد. اولین کتاب‌خانه‌ی عمومی در سال ۱۹۱۶، در بانکوک تأسیس شد. تعداد کتاب‌خانه‌های عمومی تایلند تا سال ۱۹۵۰، حدود ۶۴ کتاب‌خانه بود؛ در حالی که اکنون، بیش از ۸۵۰ کتاب‌خانه‌ی عمومی در این کشور وجود دارد. کتاب‌خانه‌های عمومی به سه گروه، طبقه‌بندی می‌شوند؛

- **کتاب‌خانه‌های عمومی بزرگ** که شامل کتاب‌خانه‌ی عمومی استانی و کتاب‌خانه‌ی راجامانگالاپیسک(Rajamangalapisek) است. اولین کتاب‌خانه‌ی استانی در سال ۱۹۳۹ در آبون راتچاتانی(Ubon Ratchathani)، تأسیس شد و در حال حاضر، ۷۳ کتاب‌خانه‌ی عمومی استانی در این کشور وجود دارد.
- **کتاب‌خانه‌های عمومی متوسط** که با همکاری مردم محلی و بخش‌های خصوصی و دولتی اداره می‌شود. یکی از این کتاب‌خانه‌ها، کتاب‌خانه‌ی عمومی چالرم‌راجوماری(Chalerm Rajgumari)، است که در سال ۱۹۹۱ تأسیس شده‌است.

تونگسری موآنگ اولین کتاب‌خانه‌ی عمومی

کتاب‌خانه‌ی ملی

- **کتاب‌خانه‌های عمومی کوچک** که شبکه‌ی کتاب‌خانه‌ی عمومی استانی هستند و به مردم هر منطقه، خدمات ارایه می‌کنند. در حال حاضر، حدود ۶۶۵ کتاب‌خانه‌ی عمومی منطقه‌ای و ۳۵ کتاب‌خانه‌ی عمومی تابعِ منطقه‌ای در تایلند وجود دارد.

موزه‌ها

با این که تایلند، کشوری با میراث فرهنگی غنی، و تاریخی طولانی است، نسبت به کشورهای اروپایی با قدمت تاریخی مشابه، موزه‌های مهم کمتری دارد. در حال حاضر، بیش از دویست موزه، در سراسر تایلند، موجود است که موضوعات گوناگونی دارند؛ از پادشاهان قدیمی گرفته تا موضوعات علمی. به هر حال، تعدادی موزه‌های عالی و ممتاز در تایلند وجود دارد که برای مروری بر تاریخ تایلند، باید از آن‌ها دیدن کرد.

موزه‌ی ملی تایلند (Thailand National Museum)

که بزرگ‌ترین و غنی‌ترین موزه‌ی این کشور است، بهترین مجموعه‌ی مصنوعات بشر و ویترین‌های نمودار دوره‌های مختلف تاریخ در تایلند است. چند موزه‌ی ملی در شهرهای مختلف تایلند وجود دارد که اصلی‌ترین آنها در بانکوک، است. ویترین‌های این موزه، شامل مجسمه‌های باستانی بودا و تندیس‌های سنگی خدایان هندوست. مجموعه‌ی جالبی از وسایل موسیقی و لباس‌های محلی تایلند نیز در این موزه وجود دارد. این موزه، بزرگ‌ترین موزه‌ی آسیای جنوب‌شرقی است.

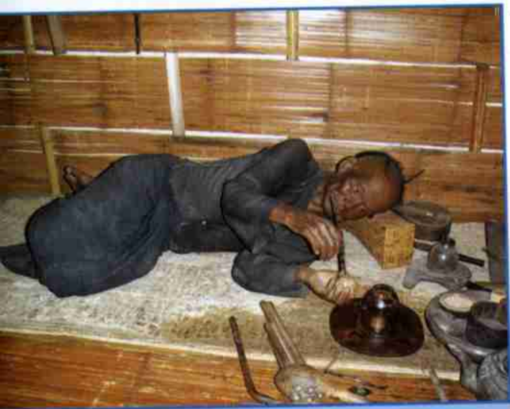
موزه‌ی ویمانمک(Vimanmek)

در اصل، عمارت بزرگی بوده که در قرن بیستم، برای بزرگداشت پادشاه رامای پنجم، ساخته‌شده و یکی دیگر از موزه‌های جذاب تایلند است و با دیدن آن، از تاریخ و زندگی خانواده‌ی سلطنتی تایلند، مطلع می‌شویم. در ویترین‌های این موزه، یادبودهای سلطنتی بسیاری، از جمله عکس‌ها، نقاشی‌ها، لباس‌های تشریفاتی و حتی یک کالسکه اسبی، به‌نمایش درآمده‌است.

موزه‌ی تریاک(Opium)

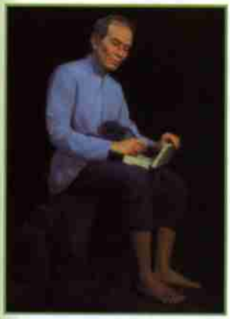
یکی دیگر از موزه‌های جالب و دیدنی تایلند است که در شهر چیانگ سائن در شمال کشور، واقع‌شده که نمایانگر بخشی از سنت‌های زندگی در این منطقه است و در آن، روش‌های مختلف کشت و زراعت و دادوستد تریاک را به‌نمایش گذاشته‌اند.

از دیگر موزه‌های مهم تایلند می‌توان به خانه‌ی جیم تامسون (Jim Tompson´s House)، در بانکوک و موزه‌ی یادبود گذرگاه آتش جهنمی و موزه‌ی جنگ جیس در کانچانابوری اشاره کرد.

مشاهیر

سانتورن‌فو(Sunthorn Phu) (۱۸۵۵ـ۱۷۸٦)

سانتورن، مشهورترین شاعر تایلند است. در بیست و ششم ژوئن در بانکوک متولد شد. مشهورترین اثر فردی وی، قطعه‌ی حماسی ۳۰ هزار سطری فراآفای مانی (Phra Aphai Mani)، است. یکی دیگر از مشهورترین اشعار وی، نیرات موانگ گرنج (Nirat Muang Grang) است که از اولین سروده‌های وی است. امروزه تایلندی‌ها، برای مطالعه‌ی تاریخ کشورشان، اشعار سانتورن را می‌خوانند. آثار شاعرانه‌ی او از طرف یونسکو مورد تقدیر و تشویق قرار گرفته‌است.

مونکوت(Mongkut) (۱۸٦۸ـ۱۸۰٤)

در هجدهم اکتبر در تون‌بوری(Thonburi) متولد شد. وی که طی سال‌های ۱۸۶۸ـ ۱۸۵۱، چهارمین پادشاه سیام بوده‌است، اولین پادشاه از دو پادشاه بزرگی بود که سیام را در قرن نوزدهم، مدرنیزه کردند. وی در سال ۱۸۲۴، راهب شد و پس از آن، به سفر و مطالعه در سراسر سیام پرداخت و موفقیت‌های بسیاری کسب کرد؛ از جمله‌ی آنها، طراحی و ساخت یک موتور بخار در سال ۱۸۴۸ بود. معاهده‌ی بورینگ با بریتانیا که در سال ۱۸۵۵ به امضا رسید، الگوی تجارت خارجی با دیگر کشورهای اروپایی شد و به رفع تهدیدهای مستعمراتی کشور کمک کرد و سبب افزایش صادرات برنج سیام ـ که یکی از پایه‌های رشد اقتصادی سیام بود- شد. در دوره‌ی حکومت مونکوت پیشرفت‌هایی نیز درگسترش آبراه‌ها، جاده‌ها و کشتی‌رانی، ضرب سکه‌های جدید و ساخت بناهای جدید بسیار به سبک‌های تایلندی و اروپایی، حاصل شد.
سرانجام، مونکوت در سال ۱۸۶۸ بر اثر بیماری مالاریا درگذشت.

چولالونگ کون(Chulalongkorn) (۱۸۵۳-۱۹۱۰)

رامای پنجم(Rama V)، پسر پادشاه مونکوت بود که از ۱۸۶۸ تا ۱۹۱۰ پادشاه تایلند بوده‌است. وی در بیستم سپتامبر ۱۸۵۳ در بانکوک، متولد شد و طی دوره‌ی نیابت سلطنتش، در یک صومعه‌ی بودایی به تحصیل پرداخت. وی حاکم توانایی بود که استقلال تایلند را حفظ کرد و مانع از این شد که تایلند، مستعمره‌ی غرب شود. او، قلمرو حکومتش را مدرن و متمرکز کرد؛ بردگی و برده‌داری را از میان برد؛ قانون وضع کرد، مدیریت مالی را دوباره سازماندهی کرد و خدمات پستی و راه‌آهن را بنیان نهاد.

تانوم کیتیکاچورن

(Thanom Kittikachorn) (۱۹۱۱-۲۰۰۴)

کیتیکاچورن، در تاک (Tak)، در شمال‌غربی تایلند، متولد شد؛ در آکادمی نظامی بانکوک به تحصیل پرداخت و سپس در ارتش مشغول به‌کار و در سال ۱۹۵۱، ژنرال برجسته شد. وی به‌عنوان یک نخست‌وزیر نیرومند، طی سال‌های ۱۹۷۳-۱۹۶۳، به تایلند خدمت کرد. در سال ۱۹۷۳، شورش دانشجویان، دولت او را سرنگون کرد و وی تبعید شد. در سال ۱۹۷۶ از تبعید بازگشت و رهبری نظامیش را از سر گرفت. او در سراسر دوره‌ی نخست‌وزیریش، سعی داشت فعالیت چریک‌های کمونیست را سرکوب کند؛ در حالی که روابط مساعد با کشورهای همسایه را هم‌چنان نگه داشت.

کوکریت پرامو

(Kukrit Pramoj) (۱۹۱۱-۱۹۹۵)

پرامو سیزدهمین نخست‌وزیر تایلند بود. در بیستم آوریل در سینگبوری(Singburi) در یک خانواده‌ی اشرافی، چشم به جهان گشود. وی سیاست‌مدار، پژوهشگر و ادیب تایلندی بود که طی سال‌های ۱۹۷۶-۱۹۷۵، نخست‌وزیر تایلند بود. او تحصیلات خود را در رشته‌ی فلسفه، سیاست و اقتصاد در دانشگاه آکسفورد به پایان رساند. اولین شغل وی پس از بازگشت به

تایلند، بانک‌داری بود؛ اگرچه شهرت واقعی وی، به‌خاطر استعدادهای دیگرش در علوم سیاسی و روزنامه‌نگاری بود. کوکریت، فرد مقتدر و بزرگی در فرهنگ سنتی تایلند و دانشمندی در علوم مختلف، از رقص کلاسیک تایلندی تا ادبیات این کشور بود. وی به‌خاطر آثار ادبیش در سال ۱۹۸۵، هنرمند ملی نام گرفت و در سال ۱۹۹۰، برنده‌ی جایزه‌ی فرهنگ آسیایی فوکوکا (The Fukuoka Asian Culture Prizes) شد. از آثار ادبی مشهور وی می‌توان به رمان‌های تاریخی مشهور چهار حکمرانی(Four Reigns) و جان‌های بسیار(Many Lives) اشاره‌کرد که به زبان انگلیسی نیز ترجمه شده‌است.

بهومیبول ادولیاج(Bhumibol Adulyadej)(۱۹۲۷)

رامای نهم(Rama IX) پادشاه فعلی تایلند است که در پنجم دسامبر در کمبریج ماساچوست متولد شد. وی تحصیلات خود را در بانکوک و لوزان سوئیس به پایان رساند. در ژوئن ۱۹۴۶، برادر بزرگ‌تر بهومیبول درگذشت و وی به تخت شاهنشاهی نشست و در سال ۱۹۵۰، رسماً به‌عنوان رامای نهم، معرفی شد. رامای نهم، آهنگ‌ساز و موسیقی‌دانی متبحر در موسیقی جاز است. پسر و جانشین وی نیز در سال ۱۹۵۲ متولد شد. نکته‌ی جالب توجه در مورد این پادشاه، مدت حکومت وی است که بیش از پنجاه سال بوده و این در تاریخ تایلند و حتی جهان، کم‌نظیر است. پادشاه و خانواده‌ی او نزد مردم تایلند، محبوبیت خاصی برخوردارند.

میترچایبانچا(Mitr Chaibancha) (۱۹۷۰-۱۹۳٤)

این هنرپیشه‌ی تایلندی در ۲۸ ژانویه، در پتچابوری متولد شد و در هشت‌سالگی در مدرسه‌ی بوکس تایلند در بانکوک، مشغول به تحصیل شد. در سال ۱۹۵۲، قهرمان بوکس مدرسه شد. پس از آن، در کالج پراناخون و سپس، در دانشگاه هوانوردی نیروی هوایی سلطنتی تایلند، مشغول به تحصیل شد. پس از فارغ‌التحصیلی در رشته‌ی خلبانی، به‌عنوان مربی پرواز در پایگاه نیروی هوایی سلطنتی تایلند، در دون موآنگ، مشغول به خدمت شد. در سال ۱۹۵۷، در اولین فیلمش به‌نام چارت سوآ(Chart sua) درخشید و ستاره شد. وی در طول دوره‌ی

بازیگریش، یعنی بین سال‌های ۱۹۵۷ تا ۱۹۷۰، ۲۶۶ فیلم، بازی کرد و در بسیاری از آنها ستاره‌ی فیلم بود. سرانجام در هشتم اکتبر ۱۹۷۰ در جمتین پاتایا در حادثه‌ی سقوط از هلیکوپتر، در حال فیلم‌برداری در گذشت.

پونگپول آدیرکسارن(Pongpol Adireksarn) (۱۹٤۲)

سیاستمداری تایلندی از حزب تای راک تای است که در ۲۳مارس، چشم به جهان گشود. وی علاوه بر سیاست، در نویسندگی نیز موفق بود و چند رمان خلق کرده‌است. او در سال ۱۹۶۴، از دانشگاه لیهای (Lehigh University) در پنسیلوانیا و در سال ۱۹۶۶، از دانشگاه آمریکا (American) در واشنگتن فارغ‌التحصیل شد؛ طی سال‌های ۱۹۷۳ تا ۱۹۹۱ در بخش خصوصی، در مناصبی چون مدیر اداره‌ی صادرات کاشی و موزاییک سلطنتی، رئیس کارخانه‌ی چرم‌سازی تایلند و رئیس سازمان حمل و نقل سریع‌السیر، مشغول به کار بود. پدر وی، یکی از مؤسسان حزب ملی تایی و برادر او یک سیاستمدار بود.

تاکسین شیناواترا(Thaksin Shinawatra) (۱۹٤۹)

تاکسین ۲۶جولای در چیانگ‌مای، در یک خانواده‌ی چینی-تایلندی، متولد شد. او در سال ۱۹۷۳ از آکادمی دانشکده‌ی افسری تایلند، فارغ‌التحصیل شد. تحصیلات خود را، در آمریکا ادامه داد و موفق به اخذ مدرک در رشته‌ی حقوق از دانشگاه کنتاکی شرقی(Eastern Kentucky University) در سال ۱۹۷۵ و مدرک دکترای حقوق از دانشگاه ایالت سام هیوستون (sam Houston state)، در سال ۱۹۷۸ شد. وی مؤسس و رهبر حزب تای راک تای (Thai Rak Thai)، نخست‌وزیر سابق تایلند(۲۰۰۶ و ۲۰۰۱) و یکی از کارفرمایان اقتصادی در صنعت ارتباطات راه دور است. تاکسین، یکی از ثروتمندترین افراد تایلند است.

نونزی نیمیبوتر(Nonzee - Nimibutr) (۱۹٦۲)

این کارگردان، تهیه‌کننده و نمایش‌نامه‌نویس تایلندی، در سال ۱۹۶۲ در استان نانتابوری متولد شد. وی در سال ۱۹۸۷ در رشته‌ی هنر از دانشگاه

سیلپاکورن(Silpakorn) فارغ‌التحصیل شد و حرفه‌ی خود را با کارگردانی آگهی‌های تلویزیونی آغاز کرد. وی اولین فیلم خود را با نام دانگ بیرلی و گانگسترهای جوان (Dang Bireley's and Young Gangsters) در سال ۱۹۹۷ ساخت و این فیلم، نامزد جایزه‌ی ببرها و اژدها (Dragons and Tigers Award) در جشنواره‌ی بین‌المللی فیلم ونکوور شد. دومین فیلم وی، نانگ ناک(Nang Nak) در سال ۱۹۹۹ برنده‌ی جوایز بسیاری، از جمله جایزه‌ی فیلم ملی تایلند برای بهترین تصویربرداری شد. از دیگر فیلم‌هایی که وی کارگردانی کرده می‌توان به جان‌دارا (Jan Dara)، اوک بایتونگ(Ok Baytong)، ملکه‌های لانکا سوکا (Queens of Langkasuka)، تویول(Toyol)، سه (Three) و فیلم کوتاه سیلینگ (The Ceiling) اشاره کرد. از فیلم‌هایی که نونزی تهیه‌کننده‌ی آنها بوده نیز می‌توان به فیلم‌های خطرات بانکوک (Bangkok Dangerous)، اشک‌های ببرسیاه (Tears of the Black Tiger)، آخرین زندگی در جهان (Last Life in the Universe)، چشم۲(The Eye۲)، جان دارا، سه و ملکه‌های لانکاسوکا اشاره کرد.

سیریچای چانسونگ سائن (Sirichai Chansongsaeng) (۱۹٦٤)

این هنرمند تایلندی که در زمینه‌ی نقاشی‌های رنگی مهارت دارد، کار هنریش را با مطالعه و خلق آثار نقاشی بر روی پارچه شروع کرد و موفق به اخذ جایزه‌ی جام طلایی(Gold Metal) در نمایشگاه ملکه سیریکیت در سال ۲۰۰۷ شد. وی علاوه بر طراحی بر روی پارچه، در رنگ روغن نیز مهارت دارد و آثار ویژه‌ای خلق کرده‌است. از دیگر جوایزی که چانسونگ سائن، کسب کرده می‌توان به هنر آنداامان(Art Andaman) در پوکت در سال ۱۹۹۸، رنگ آنداامان(Color of Andaman) در هتل سلطنتی شهر پوکت در سال ۱۹۹۹، نمایشگاه هنر انفرادی در خانه‌ی قایق در پوکت در سال ۲۰۰۰، نمایشگاه حرکت با دریا(Moving by the sea) در کتاب‌خانه‌ی پوکت در سال ۲۰۰۸ و نمایشگاه هنر آنداامان در کانچانابوری در سال ۲۰۰۸ اشاره کرد.

آکارا آمارتایاکول(Akara Amarttayakul) (۱۹۷٤)

آکارا در نوزدهم آوریل در بانکوک متولد شد. تا سن یازده سالگی در آمریکا تحصیل کرد و پس از آن، از مؤسسه‌ی تکنولوژی مد(Fashion Institute of Technology)، فارغ‌التحصیل شد. این هنرپیشه‌ی تایلندی سینما و تلویزیون اولین بار در سال ۱۹۹۱ در فیلم ویتی کونکلا (Vithi Khonkla)، بازی کرد. از دیگر فیلم‌های این هنرپیشه‌ی مشهور تایلندی می‌توان به‌مای‌بیا (MaeBia)محصول ۲۰۰۱، نجات توتسی خصوصی(Saving Private Tootsie) محصول ۲۰۰۲، خالق پادشاه(The King Maker)، محصول ۲۰۰۵، لاوآهولیک (Loveaholic) محصول ۲۰۰۶ و موای تای چای یا(Muay Thai Chaiya) محصول ۲۰۰۷ اشاره کرد.

تونی جا(Tony Jaa) (۱۹۷٦)

تونی جا در پنجم فوریه‌ی در ایسان(Isaan)، متولد شد. وی که در یک منطقه‌ی روستایی بزرگ شده، با دیدن فیلم‌هایی از بروس‌لی، جکی‌چان، جت‌لی و الهام گرفتن از آن‌ها، به هنرهای رزمی پرداخت. وی اینک یکی از هنرپیشه‌های فیلم‌های رزمی تایلندی، رهبر گروه رقص و کارگردان موفقی است. فیلم‌های او، شامل اونگ ـ بک ۱ و۲ (Ong - Bak) و توم- یوم- گونج(Tom - Yum - Goong) است.

کلمات متداول و جملات کاربردی

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ	تایلندی
۱	صبح به خیر/ شب به خیر	ساوات دی تاون چاو/ نان لپ فان دی	sawat di ton chao/ non lap fan di
۲	سلام / خداحافظ(مذکر)	سوادی کراپ/ لَ گُن کراپ	sawatdi krap/ la gon krap
۳	سلام / خداحافظ(مونث)	سوادی کا/ لَ گُن کا	sawatdi ka/ la gon ka
۴	ملیت	سن چات	sanchat
۵	گذرنامه	نانگ سِوُ دیرن تانگ	nang seuu deern thaang
۶	کارت شناسایی	بَت پراچاچون	Bat prachachon
۷	ویزا	وی سا	Wee saa
۸	دعوتنامه	کامُ چِرن	kham choen
۹	کشور / شهر	پراتِ/ کرونگ	bpra thaeht/ krung
۱۰	مبدا / مقصد	دُوم/جوت مای پلای تآن	Doem/ chut mai plai thang
۱۱	لغو / تایید	یو لو/ یون یان	yok loek/ yuenyan
۱۲	بلیط	دو وا	dtuaa
۱۳	کارت پرواز	بَت کونْ کرونگ بین	bat khuen khrueang bin
۱۴	شماره پرواز	تیاوبین مای لِک	thiao bin mai lek
۱۵	چمدان	کرَپَ اُدُن تَنک	krapao deun tang
۱۶	فرم گمرک	بَپ سام سولاکاکون	baep fom sunlakakon
۱۷	گمرک	سولاکاکون	sunlakakon
۱۸	اطلاعات	کااو	khao
۱۹	ورودی/ خروجی	تانگ کااو/ تانگ اوک	thang khao/ thang ok
۲۰	نقشه شهر / راه‌ها	پَنتی	Phaenthi
۲۱	بانک / صندوق	تاناکان/	thanakhan / taling
۲۲	پول / کارت اعتباری	نان/ بَت کِردیت	ngern/ bat khredit
۲۳	عوارض / مالیات	/پاسی	Khanon / phasi
۲۴	سفارت / کنسولگری	ساتان توُت/ ساتان گونگ سون	sathan thut sathaan gohngsoon

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ	تایلندی
۲۵	خیابان	سآی	Saai
۲۶	فرودگاه	تا ها کا سی یان	thaa aa gaat sa yaan
۲۷	ایستگاه قطار	ست هانی روت فای	Sthani rot fai
۲۸	ایستگاه مترو	ست هانی روت فای تای دین	Sthani rot fai tai din
۲۹	ایستگاه تاکسی	ست هانی تاکسی	Sthani thaeksi
۳۰	ایستگاه اتوبوس	ست هانی روت کُن سونگ	sathani rot khon song
۳۱	قایق / کشتی	رِی	Reua
۳۲	کرایه	راکا	Rakha
۳۳	خطر	سیونگ	siang
۳۴	بازار شناور(رودخانه‌ای)	تَا لَد نَم	Ta-lad-nam
۳۵	آژانس مسافرتی	بوریسات توا	Borisat thua
۳۶	مسجد	سورااوْ	surao
۳۷	هتل	روم رَم	rong raem
۳۸	اثر تاریخی، بنای یادگاری	اَنو ساوَریْ	A- Noo-sa-wa-ree
۳۹	امضا	لای سِن	Lai sen
۴۰	دست شویی	سو کا	sukha
۴۱	تلفن	تورا ساپ	thora sap
۴۲	مرکز خرید	سوُن کَن کَ	soon kan ka
۴۳	فروشگاه	تَا لَد	Ta-lad
۴۴	حراج / تخفیف	/سووان لات	gaan bpra muun/ suan lot
۴۵	ارزان / گران	تُوک/ پهنگ	Khuk/ phaeng
۴۶	هدیه	کانگ کوَن	KAWNG KWAN
۴۷	رستوران	ران آ هان	Raan aa haan

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ	تایلندی
۴۸	گرسنه/ تشنه	هو/ کراهام نام	Hew / Kra hi nam
۴۹	راهنما / مترجم	کروان نام تنگ/ ناک پلِیه	Khrueang nam thang/ nak plae
۵۰	صبحانه	آهان شَو	Ahan chao
۵۱	شام	آهان ین	Aa haan yen
۵۲	لیست غذا	رَایْ شُوا آهان	Rai chue ahan
۵۳	نان	کَنُم پَنْگ	khanom pang
۵۴	آب / نوشابه	نَم/کرانگ دوُم	Nam/ khrueang duem
۵۵	ساندویچ	سان ویچ	Saenwit
۵۶	ماهی	پ لَ	Pla
۵۷	میگو	کَونگ	koong
۵۸	گوشت گاو	نیُ	Nuea
۵۹	گوشت بره	نووا گِ	Nuea kae
۶۰	صورت حساب	بین	Bin
۶۱	انعام	نان تیپ	ngoen thip
۶۲	پلیس	تَم رُوات	Tamruat
۶۳	کمک / شکایت	کا~ن چویی لُوا/ کام بُن	Kan chuai luea/ kham bon
۶۴	مشکل / اتفاق	بان ها/ اُ باتی هِت	Panha/ ubatti het
۶۵	بیمارستان	رو~ن پایابان	Rong phayaban
۶۶	پزشک	پَ~ت	Phaaet
۶۷	داروخانه	رَن کَی ی	Ran kai ya
۶۸	دارو	یا	Ya
۶۹	بیمار	پو پوایی	phu puai
۷۰	ساعت	چُواَمُونگ	chuamong
۷۱	دیروز / امروز / فردا	مِ~ وَنْ نی/ وَن نی/ ون پرُنگ نی	Meua wan-nee/ wan-ni/ wan-prungni

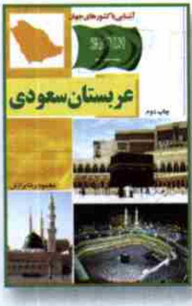
ردیف	فارسی	نحوه تلفظ	تایلندی
۷۲	یکشنبه	وَن اَتید	Wan a tid
۷۳	دوشنبه	وَن چَن	Wan chan
۷۴	سه شنبه	وَن اَنگ کَهن	Wan ang khan
۷۵	چهارشنبه	وَن پُت	Wan put
۷۶	پنجشنبه	وَن پَرُهَت	Wan prau-hat
۷۷	جمعه	وَن سُک	Wan suk
۷۸	شنبه	وَن سَو	Wan sao
۷۹	بهار	رِغْ دُوْ بَای مَایْ پلی	Reu-doo-bai-mai pli
۸۰	تابستان	رِغْ دُوْ رَانْ	Reu-doo rawn
۸۱	پاییز	رِغْ دُوْ بَای مَایْ رُونگ	Reu-doo-bai-mai-ruang
۸۲	زمستان	رِغْ دُو نَو	Reu-doo-nao
۸۳	صفر	سون	Soon
۸۴	یک	نِنگ	Neung
۸۵	دو	سانگ	Sawng
۸۶	سه	سَم	Sam
۸۷	چهار	سی	See
۸۸	پنج	حَ	Ha
۸۹	شش	هوک	Hok
۹۰	هفت	جِت	Jet
۹۱	هشت	پِت	Paet
۹۲	نه	کَو	Kao
۹۳	ده	سیپ	Sip
۹۴	چپ / راست / مستقیم	سای/کاووْ/	sai/ kwaa/ pai
۹۵	عقب / جلو	/کا~و نا	j/ dan na
۹۶	نزدیک / دور	کلا~ی/کلای	Klai/ Klai
۹۷	بزرگ / کوچک	یَی/لک	Yai/lek

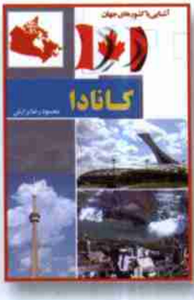
ردیف	فارسی	نحوه تلفظ	تایلندی
۹۸	کم / زیاد	/ لای	Ban/ laai
۹۹	خوب / بد	دوی/ لِ اُ	Di/ leo
۱۰۰	باز / بسته	پُت/پیت	Poet/ pit
۱۰۱	سرد / گرم	یِن/ را~ن	Yen/ ron
۱۰۲	پر / خالی	تِم/ پلَ اُ	Tem/ plao
۱۰۳	دیر / زود	/ کون وِ~لا	cha / kon wela
۱۰۴	سبک / سنگین	/ ناک	Phom/ nak
۱۰۵	شمال / جنوب	نِ او آ/ تایْ	nuea / tai
۱۰۶	شرق / غرب	تِوان اُک/ تِوان تُک	tawan ok / tawan tok
۱۰۷	تند / کند	رِاُ/ چا	Reo / chaa
۱۱۰	عمومی / خصوصی	/ سوان توا	Saathaarana/ suaan tuaa
۱۱۱	خانم / آقا	کون مایْ/ میتو	khun mai/ mittoe
۱۱۲	پدر / مادر	کُن پَ/کُن مه	Koon paw/ Koon meh
۱۱۳	خواهر / برادر	پِی سَوْ/ پِی چایْ	Pei sao / Pei chai
۱۱۴	دختر / پسر	لُوق سَو/ لُوق شَی	loogh sao/ loogh sha
۱۱۵	شوهر/ زن	سَ می/پَنْ رَی می اَ	Sa mei / Pan ra mia
۱۱۶	همسر	کو کرانگ	khuu khraawng
۱۱۷	همکار	کوان روام نا~ن	pheuuan ruaam ngaan
۱۱۸	گواهینامه رانندگی	بایی کاپ کی	bai khap khee
۱۱۹	هواپیما	کنگ بین	kawng bin
۱۲۰	پست	پرای سانی	Praisanee
۱۲۱	بودای ایستاده	وَت اِین تا را وِیْ هَن	Wat in-tha-ra-wey-han

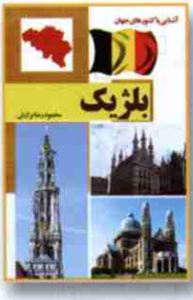
تایلندی	نحوه تلفظ	فارسی	ردیف
Kun chu-a-Rai?	کُن چو اَ رایْ	اسم شما چیست؟	۱
Pom chu...	پُم چَو...	اسم من ... است(مذکر)	۲
Di chan chu...	دی چَن چَو	اسم من ... است(مونث)	۲
Pom yin dee mak thee dai roo jak koon	پُم ین دی مُک تی دَیَرو جک کِن	از آشنایی با شما خیلی خوشحالم	۳
Pen yang rai?	پِن یانگ رایی؟	حال شما چطور است؟	۴
Khu□ thī□h□ịn mā cāk		اهل کجا هستید؟	۵
Pom ma jak Iran	پُم مَ جَک ایران	من از ایران آمدم	۶
Pom mai sap wa nam kao mai dai	پُم مَای سَاپْ وَ نَم کَوْ مَایْ دَیی	من نمی دانستم که نباید آن را بیاورم	۷
Pom tawng sia pa-see reu?	پُم تَانگ سی پُا سی رِغْ؟	آیا من باید برای این مالیات بپردازم؟	۸
Pom mai kao chai	پم مایْ کا اُ چایی	متوجه نمی‌شوم	۹
Pom Thai mai dai	پُم تایی مایْ دایْ	من تایلندی بلد نیستم.	۱۰
Taw-rai?	تَو رای؟	قیمت آن چقدر است؟	۱۱
Pom ja tawang sai thao-dai?	پُم جَ تَانْگ سی تَوُ دَیی؟	من چقدر باید بپردازم؟	۱۲
Pom long kan...	پُم لانگ کان...	من ... گم کرده‌ام.	۱۳
Pom long thang.	پم لُونگ تَنگ	من گم شده‌ام.	۱۴
Kawng-bin sai we-la reu plao?	کنگ بین سی وِ لا رِغْ پَ لا اُ	آیا هواپیما تاخیر دارد؟	۱۵
Thi nai?	تی نای	کجاست؟	۱۶
Mua rai?	موَ رای	چه وقت؟	۱۷
Pom tawng-kan hawng tiang deeo	پُم تَانگ کَن هانگ تینگ دِوْی	من یک اتاق یک نفره می خواهم	

ردیف	فارسی	نحوه تلفظ	تایلندی
۱۹	اجاره آن هر شب چقدر است؟	کین لَ تَو رَیْ؟	Keun la thao-rai?
۲۰	برای هر کیلو اضافه بار باید چه مقدار پرداخت کنم؟	پُم تَنگ سی سان کُن کیلوگرم لَ تَو رایْ	Pom tawng sia suan keun kilokram la thao rai?
۲۱	ممکن است از تلفن استفاده کنم (مونث	کااو چای توراساب نایی دایی مایی کاه؟	kho chai thora sap noi dai mai kha؟
۲۲	ممکن است از تلفن استفاده کنم (مذکر	کااو چای توراساب نایی دایی مایی کراپ؟	kho chai thora sap noi dai mai khrap؟
۲۳	آیا در همین نزدیکی معاوضه کننده پول وجود دارد؟	تَوونی می رَن لک قن مَی؟	Thaeo nee mey ran-laek gheun mai?
۲۴	ساعت چند است؟	کَن نی وِ لاکی مُونگ؟	Ka-na-nee-ve-la-kee mong ?
۲۵	من مریض هستم	پُم مَی سابَی	Pom mai-sa-bai
۲۶	آیا من باید به بیمارستان بروم؟	پُم چَ تانگ پَی رَانگ پَیابَن مَی؟	Pom cha-tawng pai rong-paya ban-mai?
۲۷	لطفا یک تاکسی برایم بگیرید	چَوی رِیک تکسی هَی تی	Chuay riak thaek-see hai thee.
۲۸	لطفا	کارُونا	Karuna
۲۹	متاسفم / ببخشید	کاتُتْ	Kho thot
۳۰	متشکرم	کاب کُن کراپ	Kob-kun krap

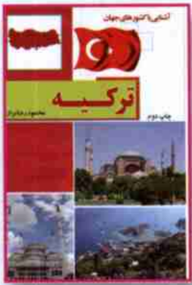
از ایــن مجموعــه منتشــر شــده اســت

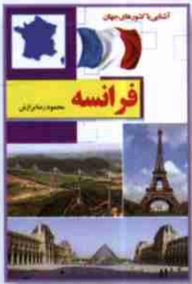

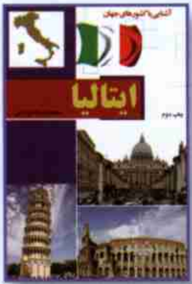

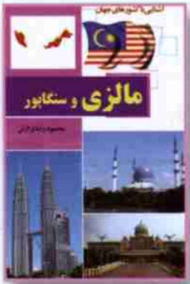

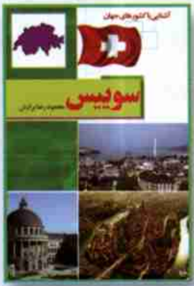

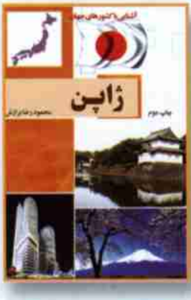

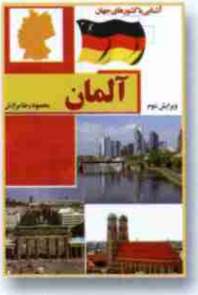

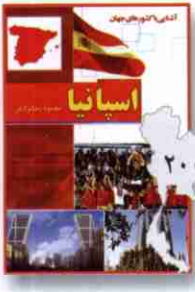

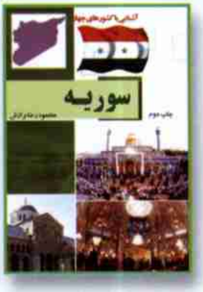

Introduction to World Countries

Thailand

By: Mahmoud Reza Barazesh

ISBN 978-964-2839-39-1

9 789642 839391